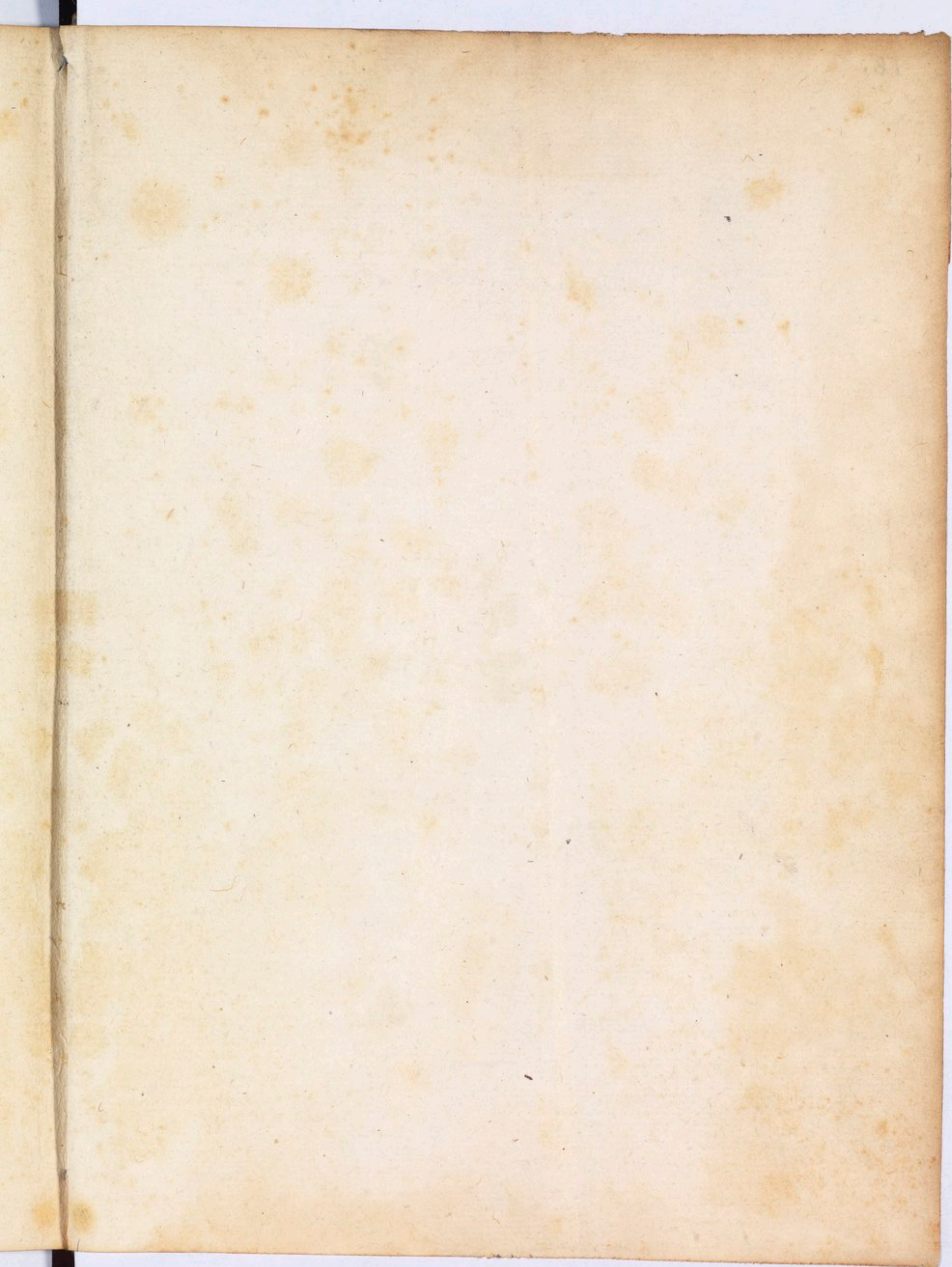

The image shows the front cover of an antique book. The cover is decorated with a traditional marbled paper pattern, often called 'stone' or 'shell' marbling, featuring irregular, organic shapes in shades of red, blue, yellow, and green on a light background. A central, diamond-shaped label with a scalloped edge is pasted onto the cover. The label is white and contains the text 'HEBR.' and the number '68' in a simple, black, sans-serif font. In the top-left corner, there is a rectangular piece of plain, aged, light-brown paper, which appears to be a label or a piece of tape that has been partially removed or is blank. The book's spine is visible on the left side, showing the traditional binding structure with visible stitching or cords. The edges of the book are bound in a dark brown, possibly leather, material.

HEBR.

68

Cod. XVIII.

n° 18. 1^r Vol 2
(19)

174

Pentateucci pars prima

2294 *Shuifon* *Mishna*

Le MS hebreu *Gr* 15^e Siecle Fontaine

1° La Genese

2° L'Exode.

Le Texte est au milieu. L'argum en ^kceles dans la marge interieure
L'explication rabbinique dans la marge posterieure

Le commentaire de Salomon, fils d'Isaac
de Croys dit Rashi.

יהוה רוקיע יתוק רוקיע שאלעב שנברא שמים ביום ראשון ערין לחים היו ונקדשו בשמי מלאכה הקנה בממדו יהי רוקיע והוא
 שיהיו עמודי שמים ידופפו ויהמהן מגערהג עמודי שמים ידופפו כל יום ראשון ויהמהן מגערהג בשמי כמים שמישמה
 שמישמה ויעמוד מגערה המאייב עלן במוך המים באמצע המים שיש הפרש בין מים העליונים לרוקיע כמון כן

הרוקיע לבנים שעב
 המדץ הוא למדה שהם
 הלויין במזמור של מלך
 יעש להם זה הרוקיע
 הקנה על עמודי והוא ש
 עשויין במון ועשהרה
 מה צפונה משך מעל
 לרוקיע על הרוקיע לג
 נאמר מלא מעל לרוקיע
 לפי שהן הלויין באויר
 מופני מה לא נאמר כן
 טוב בשמי לפי שלג
 נבירה מלמכה המים
 ער יום שלישי והר
 הפחיל בה בשמי ובר
 שלג נבמר מיטג במל
 כמלמון וטובן ובשלישי
 שבמר מלמכה המים
 והפחיל נבמר מלמכה
 מחרה כפל בו כי טוב
 שט פעמים מחרה נבמר
 מלמכה המים ומחרה
 למלמכה היום ויקרד
 לרוקיע שמים שא מים
 שם מים מש ומים
 שעורכן זה בזה ועשה
 מהן שמים יקוו המים
 שהיו שטוחין על פני
 כל המדץ והקום באק
 במקוייטם היה הגדול
 שבכל הימים קרד יו
 ימים והלא ים מחר
 הוא מלא מיטג דומרה
 רב העולה מים עבג לו
 לטעם רב העולה מחר
 מומסמייא ה ברשא
 המדץ רשא עשב נג
 לא רשא לשון עשב ולא
 עשב לשון רשא ולא
 היה לשון למקום למד
 הנושבים המדץ מי
 רשמים מחולקים כר

**וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי רֻקִיעַ בְּתוֹךְ
 הַמַּיִם וַיְהִי כַבְרִיל בֵּין מַיִם
 לַמַּיִם וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת הַר
 הַרְקִיעַ וַיִּבְרַל בֵּין הַמַּיִם אֲשֶׁר
 מִתַּחַת לְרֻקִיעַ וּבֵין הַמַּיִם אֲשֶׁר
 מִעַל לְרֻקִיעַ וַיְהִי כֵן וַיִּקְרָא
 אֱלֹהִים לְרֻקִיעַ שָׁמַיִם
 וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם שֵׁנִי**

ב

**וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִקְוּ הַמַּיִם
 מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם אֶל מְקוֹם אֶחָד
 אֶחָד וְתִרְאֶה הַיַּבְשָׁה וַיְהִי כֵן וַיִּקְרָא
 אֱלֹהִים לַיַּבְשָׁה אֶרֶץ
 וּלַמְּקוֹה הַמַּיִם קָרָא יַמִּים וַיִּרָא**

ויאמר ויאמר
 יהי רוקיע במדיו
 במדיעות מוח ויהי
 מסריש בין מים למים
 יעש ועבר יין
 יה רוקיע ומפריש
 בין מים דמילרע
 לרוקיע ובין מים
 דמלעיל לרוקיע
 והנה כן
 ויקרא ויקרא יין
 לרוקיע שמים והנה
 רמש והנה עפר יום
 הוינין

ויאמר ויאמר
 ותכשין מים
 מהחזה שמיין
 למקום אחד וההחזי
 יבישמה והנה כן
 ויקרא ויקרא יין
 ליבשמה מרע
 ולבית כטשות מים
 קרא יבש וחקר

ואחר כקרא לעמו עשב פלג יאין לשון למדבר למד רשא פלג שלשין רשא הוא לבטח המדץ כשהיא מהמולמה ברשמים
 הרשא התכסה וההמלג לבוש עשבים רשא מרבין בלג בלג בערבובייה וכל שודש לעינמן נקרא עשב מזריע
 זרע שיבול בו זרעו לזרע ממוג מקום מחר ועץ פרי שיהא טעם העץ כטעם הפרי והיא לא עשמה כן מלא ומדבא

הארץ עשה פרי ולג העץ פרי לפיכך כשיבטק ללה המרמה על עונג נפקד גם היא עונה ונהקללה אשר זרעו בן הן גרעט
כל פרי שמהן האילן צומח כשינטען מוחן והרצח המרץ וגו' מעט שלם נחמ' למינהו ברשעים כשינוהן שינוען שינוען
המילגות על כן ונשמו קל וחומר בעצמן מה' מה רצונן של הקב"ה שינועו בערכובא' למה נחמ' למינהו במילגות ועוד ק"ל

וחומר ומה מילגות הלל
שיבטקו במירומיהם
שאעט שהיו מעורבין ל
היו נפרין כל מיץ ומין ל
נחמ' בהם למינהו מעט על
מחת המה נכמה מין
יבאו כל אחד ואחד מין
הרשעים למינהו כאשר
מפורש בהגדה בשחיות
הולין בפרק זילן טרפנות
יהי ממולדות וגו' מיום
המשע נבונן וכרביע
צוה עליון להלגה
ברקיע וכן כל הולדות
שמים ומרץ נבונן ב
בית המשע וכל אחד
נחמד נקבע ביום של
שינוע עליו העו טבת
מת הסמים לרבו
הולדותיהן ומה המרץ
להרבה הולדותיה
יהי ממולדות חסר
על שהיה יום ממולדות
ליפול מספרה בהיטקות
הוא שינועו ברביעי ויהי
מועט על המספרים
שלם היפול בהיטקותיה
להכיל בין היום ובין ה
הילה משינוע המור
המשע אבל בשינוע
יהי ברשיה שמי
המור והמשע המשותף
המשונים זה ביומ
וזה כללה והיו למות
למולדות כשימולדות
לנקים סימן דע המור
לעולם הוא שגמס
ומאובזה השמים
אל מוחן בעשורבה
דען הקב"ה מין מהם

כריכים לרמז בין הפמרגות ולבוערים על שם העבוד שיעבדו ישראל להיטות על המוערות והן נמטן למול
לכנה ולימים שימוש החמה חצי היום ושימוש הלבה חצי הדי יום שלם וששם לסנה שס"ה יום צמוד מהלב
מהלבן ב"ב מזלגה המשרהיס מותם והיא שנה והיו לממולדות עוד זה ישמשן שימורו לעולם

אלהים כי טוב ויאמר אלהים
תדשא הארץ דשא עשב מזריע
זרע עץ פרי עשה פרי למיננו
אשר זרעו על הארץ ויהי כן
והיצא הארץ דשא עשב מ
מזריע זרע למינהו ועץ עשה
פרי אשר זרעו למיננו
וירא אלהים כי טוב ויהי ערב
ויהי בקר יום שלישי פ
ויאמר אלהים יהי מאורת
ברקיע השמים להכריל בין
היום ובין הלילה והיו לאתרת
הלמוערים ולימים ושנים ו
והיו למאורת ברקיע השמים

יהי מרי טוב
ויאמר ויאמר יהי
הרמיה מדשא ריהא
ריהמה עשבה רבר
זרעה מזרע מילן
פידע עבד פידע לין
ליזנה רבר זרעה
ביה על מדשא והורה
כן והוסיף
ומפיקה מדשא ריה
ריהמה עשבה בר
זרעה מזרע לין
ליזנה ומילן עבד
פידע רבר זרעה ביה
לזנה ומזן יהי מרי
טב ויהי והורה
רמש והורה צפר יום
הלימות
ויאמר ויאמר יהי
יהי נהודץ ברקיע
רשימיה למפרש
בין יממות ובין לילה
ויהי למותן ולזמנן
לממות בהע יומין
נשיטן והיו
ויהי למהורץ מ
ברקיע רשימיה

למנהגא על מרעא וקה
 כן ויעש ועבר
 ויהי ית הרץ נהורא
 רבבניא ית נהורא
 רבא למישלט בינבוא
 ויהי נהורא ועברא
 למישלט בליליא ויהי
 כוכבא ויהי
 ויהי ויהי ויהי ברקא
 ברקיעא רשמיא
 למנהגא על מרעא
 ולמישלט למישלט
 בינבוא ובליליא ולא
 ולא פרשא בינ נהורא
 ובין חסובא וחורא
 ויהי מרי טב
 ויהי ויהי
 רמיש ויהי צפר יום
 רביעמי
 ויהי ויהי
 ויהי ויהי מימי
 רחיש נפשא תיבוא
 געוסא יפרא
 על

להאיר על הארץ ויהי כן ויעש
 אלהים את שני המארת הצר
 הצר לים את המאור הצר
 לממשלת היום ואת המאור
 הקטן לממשלת הלילה ואת
 הכוכבים ויהי אתם אלהים
 ברקיע השמים והאיר על הא
 הארץ והלמשל ביום ובלילה
 והסביל בין האור ובין החשך
 וירא אלהים כי טוב ויהי
 ערב ויהי בקר יום רביעי
 ויהי
 ויאמר אלהים ישר צו המים
 שרץ נפש חיה ועוה יעוה על

המאורה ו הגרולים
 של
 שרץ
 נברא
 ונהמער
 הלבנה על ימי
 שקטרה ונמר
 מופשר שט מלבים
 שישממו
 בכבר מאור
 ויהי
 הכוכבים על ידי שמויעט
 מה הלבנה הרבה צבאיה
 להפיש רעהה נפש חיה
 ש
 שיה
 שיה
 בהם חיות
 שרץ כל
 דבר חי שמויע
 צבא מן הארץ
 קרוי שרץ בענה
 כגון זבובים בשקיע
 כגון נמלים ותפושיות
 ותולעים וכבריות חול
 ועבר וחומט וכיוצ
 וכיוצא בהן וכך
 הרבים ההטעים
 דגים גדולים שבים
 וברברי הצרה הוגר
 לגיהן וכן זבוב שכל
 שכרמן זכר ונקבה
 ומלתן לצדיקים
 שנים יפמי וירט לג
 יהקיים העולם
 לפניהם כל נפש

החיה שיש בה חיות
ויברך מזה לפי שכל
שמחסרין מזה וברך
מהן ואוכלין ומצרכין
לברכה ומתן החיות הן
צריכין לברכה אל
כופני החוש שעבוד
לקלה לכן לא ברכו
שלא יהא הוא בבל

פירוש לשון פני עשן פ
פירוש פירוש המלך
הוא שפירשה שהכל
בברוא מיום ומשקול
ולא הוצרכו אל
למצודת כפני חיה
שיש בה חיות ורמז
שרצים ה

שהן נמוכין ורומסין ל
על הארץ כדמין כולל
בברוא שאין הילוכן
בברא כל לשון רמז
ושירץ בלשונם קובץ
קוממוכיש כלע
ועשו בוקן לצבוען
בקוממן

הארץ על פני רקיע השמים
ויברא אלהים את התעם הגדלים
ואת כל נפש החיה הרמשת
אשר שרצו המים למיניהם ואת
כל עוף כנה למיניה וברא אלהים
מיטוב ויברך את אלהים לא
לאמר פרו ורבו ומלא את המים
במים והעוף ירב בארץ והיית
ויברך יום חמישי
ויאמר אלהים תנוע הארץ גפוש
תנו למינה בהמה ורמש וחיית
ארץ למינה ויהי כן ויעש אלהים
את חיות הארץ למינה ואת הבהמה
למינה ואת כל רמש הארץ

מדיע על מפי רקיע
שגמול ויברך
וברך לוי ויה תפטר
רברבמא ויה כל נפש
נפשו חיה ורמש
רמשת רמשת
מזה לזכרון ויה כל
עופו רפרח לזכרה
וחמל ויה מדי טב
ויברך ויה למינה
פושט וסבן ומלו ויה
מזה בומיה ועופו
יסב במדיע
ויה ויה
רמש ויה כפני ויה
חמישי

וחמל ויה
הפיק מדעו נפשו
חיה לזנה בעיר
ויה ויה מדעו
לזנה ויה כן
ועשו ויה
יה חיה מדעו לזנה
ויה בעיר לזנה ויה
כל רמשת רמשת

נעשה מרס' ענוהנותו של הקב"ה למדע מיכן לפי שהמורס ברכות המולוכים ויהקמו בן לפיכך נמלך בהן וכשהוא רץ
 מה המולוכים הוא נמלך בפמולייח שלט שמרטיט במחמת שוממר לך מיכה רחמי ומה יח' יושב על כסמו וכל צבא השמים

עמדים עליו מימינו
 ומשמאלו וכו' יש ימין
 ושכול לפטן לא מילך
 מימינו למכה נמילך
 משמאליו לחובה וכן
 בצורה ערוץ שהמורס
 ובמורס קרישין שול
 שומלמ' מה כמץ כפמ
 בפמילטא שלט נמלך
 ונטל רשותו אמ' להס
 יש בעלמורס כרכורדי
 הדי יש קנמה במעשה
 במשיות נעשה מרס
 מעש שלט סיננהו ביש
 כיצירה ויש
 לדרנה לג' נמנע
 הכתוב מללמד דרך
 מרץ ומורה עגה שיה
 שיהא הגרול נמלך
 ונטל רשותו מן הקטן
 ואם כתבע מעשה מר
 מרס לג' למורט שיהא
 נרבר עם כיה דיט לג'
 לעצמו השוכה
 כתב ככור
 ויברא מה המרס ולג'
 כתב ויבראו ביצמייג
 ברפוסטיג ברכות ויג'
 להבין ולהשכיל וירדין
 ברב' היס' יש כלשין
 הזה לשין רידי ולג' וכן
 ירדה זוכה רודה בתן
 בחינה ובמהמה לג' זכה
 נעשה ירוד לפניהם
 והחיה מושלת בו ויב
 ויברא להיס מה המרס
 ביצמיו ברפוס העשין

למינה וירא אלהים כי טוב
 ויאמר אלהים נעשה ארם
 בצלמנו כדמותנו וירדו בדת
 הים ובעוף השמים ובבהמה
 ובכל הארץ ובכל הרמש
 על הארץ ויברא אלהים את
 הארם בצלמו בצלם אלהים
 ברא אתו זכר ונקבה ברא אתם
 ויברך אתם אלהים ויאמר
 להם אלהים פרו ורבו ומלאו
 את הארץ וכבשה ורדו
 בדת הים ובעוף השמים
 ובכל חיה הרמשה על
 הארץ ויאמר אלהים הצה

לזנהו וחזק יח' מר
 טב ויאמר
 וממר יח' כעביר
 איכשוא ביצמייג
 כרמותנו וישלשין
 בנטע ימא ובעפס
 רשמייג וכבעירדי
 ובכל מרעא ובכל
 רחשוא דרחיש על
 מרעא ויברך
 וברא יח' יח' מרס
 ביצמיה ביצמייג
 להיס ברא והיר
 דבר וקבא ברדי
 יההין ויברך
 וברך יההין יח' ויא
 נממר להין יח' פגש
 פושין וסג' ומלן יח'
 מרעא והקופג על
 עלה ושלושין בנטע
 ימא ובעפס
 רשמייג ובכל
 חיהא דרחישת
 על מרעא
 ויאמר וממר
 יח'
 הח

לך שהכל נברא במזמור והוא בידים כרכובי והשית עלי כפכה ונעשה בחוהס כמוטבע מן העשיות על ידי רוסס
 שקורין קוטיין וכן הוא מזמור התהפך כחומר חוהס ביצמ' להיס ברא מזמור פירש לך שאותו צלם דיוקן יוצרו הוא

זכר ונקמה ברא מותו ונהלך הונו מזה ויקח מזה מצלעותיו נגד מודש וערה שברחו שתי פריטופין ברייה דאשונה
ומה מיבן חילקו ופשוטו של מקרא כגון המועד שברחו שיהן כשישי ולג פירש לך כיסר ברייה נשדש לך במקום
מזר וכבשה חסר נ

לימדך שהזכר כפגש
מת הנקבה של
ההוא ירמעה ועד
לימדך שהמזיש שורכן
לכבש מירונה על פה
פרייה רכביה ולג
המשה לבס יהיר
למלה ולבל היר
המדץ השנה להס
הבהמות והחיות למזל
למזבל ולג הרשם
למזל ולמשה למזל
כריה ולמזבל בשר
מך מה כל ידן עשב
ומכלג כולם ביהו
כשכמו כג נה הבוד
למן כשר שש אשר
המז תי לבס זחיה לז
למלה נגמ/ כירד
עשב שההרה למז
הדמשין נהמי לבס
מת כל יום השישי
הוסיף הלג כשישי נג
כגמר מעשה ברמזו
למד שההנה עבחה
על מינה שיקבלו ושל
ישראל תמשה חומשי
הורה דל יום השישי
כולם תלגיס ועגמדין
עד יום השישי הנג
ששה בסיון המוש
למזכן הורה ויכר
ביום השביעי
שמעון מזה/ כשר
ודס שמיט ירע עבלי
עביו נדגביו נבגם כן
כחוט השער
וערה כמילן בלר
ביום שביעי דל מה היה העולם חסר מנחה כג שבת כג מנחה כלתה ונגמרה
המלמבר

נתתי לכם את כל עשב ירע
זרע אשר על פני כל הארץ
ואת כל העץ אשר בו פרי עץ
זרע זרע לכם יהיה לאכלה
ולכל חית הארץ ולכל עוף
השמים ולכל רומש על הארץ
אשר בו נפש חיה את כל ירק
עשב לאכלה ויהי כן ויהי
אלהים את כל אשר עשה והנה
טוב מאד ויהי ערב ויהי בקר
יום השישי
ויכלו השמים והארץ וכל
צבאם ויכלו אלהים ביום
השביעי מלאכתו אשר עשה

והבית לכין ית כל
עשב רבר זרעה
מזרדע רעל דפי
כל מדעמ ויה כל
מילמ רביה פירי
מילמ רבר זרעה
מזרדע לכין יהי
למזכל ולכל
ולכל חיה מדעמ
ולכל ענפא דשמיא
דשמיא ולכל דרד
דרחיש על מדעמ
רביה נפשיא חיה
יה כל ירוק עשב
למזכל והנה כן
ויה ויה כל רעבר
והמ תקן לתר
והנה רמש והנה
צפר יום שהיה
ויכלו
ומשהכללן שמיא
ומדעמ וכל חיליהן
חיליהן ושישי
ויו בימא שביעה
עיברה רעבר

ויבדק ויקדש בירכו בכין שכל ימנה השבת יודך להס עומד לגלגלה ובשישי לחס משנה וקדשו בכין שלג יוד כלל והמק
 והמקרא בהב על העביר ושר ברזן להיס לעשותה הכולאכה שהיה ראויה לעשות בשבת כפל ועטה בשישי כמך שמל
 שבושדש בבראשית רבא מלה המבורין למעלה הולדה השמים והארץ בהבראש ביום עשונה לימדך שכולן נבראו ברא

דג בהבראש מה ברמזי
 טוב כי ביה ה צור עלמו
 בשתי חתונה הלל טקל
 שני עלבוים ולמדך כדן
 שדעלה הזה נברא ברא
 רמז שירדו לבושו
 לבאר שדעה פר זה שסתן
 שסתוס למעלה מברא
 צדדיו וסתהן מלמטה
 וכל הדונה לרדה יודי
 דרך שם טרם יהיה
 במרץ כל טרם שהקל
 שבושדש לשון נגד לר
 הוא נגיש לשון קדם
 ומינ טפעל לכו הטרכ
 כומטר המה הקדים וזה
 מוכיח ועוד מחר כי טר
 טרכ הירמץ עריץ לר
 הירמץ ומע זה הפרש
 עריץ לא היה במרץ כל
 כשנברא בריחה העל
 העולם בשישי קודם
 שנברא מרס וכל עשב
 השדה עריץ לא נברא
 ובשלישי שכתב הנצח
 המרץ על פתח קרקע
 עמדו עד יום השישי
 כי לא המטר ומה טעם
 לא המטר לפי שארס מרץ
 לעבור מה המרמה ורץ
 מכיר בטובתן של גשמים
 וכשבא מרס מדע שימך
 הן לעלב התפלל עליהם
 וירדו וצמחו המילגרה
 חדשמים יי להיס הוד
 שמו להיס שהמ שופט
 ושליט על הכל וכך פירוש
 זה בכל מקום לפי פשוט
 יי שהמ להיס נגד יעלה
 לענין ברייתו של מרס
 העלה התהום והשקרה

וישבת ביום השביעי מכת

**מלאכתו אשר עשה ויברך
 אלהים את יום השביעי ויקדש
 אותו כי בו שבת מכל מלאכתו
 אשר ברא אלהים לעשות**

פ

**אלה תולדות השמים והארץ
 בהבראם ביום עשות יהוה
 אלהים ארץ ושמים וכל טיה
 השדה טרם יהיה בארץ וכל
 עשב השדה טרם יצמח כי לא
 המטר יהוה אלהים על הארץ
 וארס אין לעבר את הארמה
 ואר יעלה מן הארץ והשקה**

ונח ביומו שביעמה
 מכל עבודתיה רעבר
 ויברך וברך יי
 יה יומא שביעמה
 וקדש יהיה מר
 ביה נח מכל עביר
 עבודתיה רברא יי
 למעבר

אלה

מילין הולדה שמוא
 ומרעא כד מהבריו
 ביומו רעבר יי
 להיס מרעא ושמו
 ושמוא וכל
 וכל מילט תקלח ער
 לר הו במרעא וכל
 עשב רחקלח ער
 לא צמח מרי לו
 מחיה וי להיס
 מטרעא על מרעא
 ומינש ליה למסר
 למסלח יה מרמבא
 ומד

וענמא הנה סליר
 מן מרעא
 ומשקה

לענמא לשורה עבר ונברא מרס כגבל זה שטוחן מים ומחר כך לש מה העיסה מה כמך והשקה ומחר כך וייצר כשני יודין שרבי
 יצירות יצירה לעולם הזה יצירה לבחייה המותים וכל כבהמה שאינה עומדת לרין לא נכתב ביצירה שני יודין עבר מן הז
 המרכיה צבר עפרו מכל המרמה מר רחוקה שכל מקום שימנה שם מיהה מרס ההא קולטתו לקבורה דג טעל עפר של ממוקום

שנ בו מזבח ורמה העשה לי הלמי ההח לע כפרה ויכול לעמוד ויפת באפי עשאו כן ההחוטס ומן העליונס בנה מן ההח
ההחוטס ונשמה מן העליונס לפי שיום האשן נבראו שמים וארץ בשני ברא רקיע לעליונס בשלישי נראה היבשר

להחוטס ברביעי כוזו
מזורה בעליונס בחב
בחמישי שרצו המים
בהחוטס הזקק בששי
לברוח מן בעליונס
והחוטס ונס למי י
קנאה במעשה בראשית
שיהו מילן רבץ על מיל
בריות יוס לעפש חיה
מע בהמה וחיה נקראו
נפש חיה לא זו ש
מדם חיה שבבלם שני
שניהם כה ריעה ויוב
ורבוב מקדם במזרחו
של ערן נטע מה הגן
ומם המזב הרע סבב כבד
ויברא מה המדם עוב
האיה בריותה של ה
ליעזר בט של ה יוס הג
הגליל בשלשים ושנים
מדות האגרה נדרשה
וזו היא אחת מהן כלל
שאחריו מעשה והיו
פרטו של האשן ויברא
מה המדם זהו כלל סתם
בריותו מהיכן וסתם כל
מעשיו חזר ופרש וייס
לו להיס נגז וייצמת כל
גן ערן ויטחמו בגן ערן
ויפל עליו הגרמה השם
השומע סבב שהיו
עגין אחד ואיג אלג
פרטו של האשן וכן
אצל בהמה חד וסתם
ויצר מן המדמה כל חיה
השדה כרי לפרש ויבר
אל המדם לקרות שם
וללמד מן העפנו
שנבראו מן הדקק וייס
ויצמת לעגין הגן ה
הכתוב מדבר בהן
הגן באמצע הגן פיל

את כל פני הארמה ויניצרה יהיה
אלהים את הארם עפר מן ה
הארמה ויפה באפיו נשמת
חיים ויהי הארם לפני חיה
ויטע יהיה אלהים גן בעדן מק
מקדם וישם שם את הארם
אשה יצר ויצמה יהיה אלהים
מזה הארמה כל עני נאמר
למדה ושוב למאכל ועני ה
חיים בתוך הגן ועני הדעה
טוב ורע ויצהר יצא מעדן
להשיקות את הגן ומשם יפרד
והיה לארבעה ראשים ו שם
האחר פישון הוא חסבב את

יה כל אפי מרמהו
ויניצר וברא יו
להים יה מרם עפרו
מן מרעם ונפר
באפיה נשמהו
רחמי והונה בארם
לרות מומללה
ויטע ונצב יו
להים ביטחא מערן
מלקרמין ומשד
המן יה מרם
רברא וייצמת
ומצמת ויו להים
מן מרעם כל מילן
דמרגל למחזי וטב
למיכל ומילן חיה
במיציעה ביטחא
ומילן דמכלי פירוחי
חבמין מן טב לביט
לביט ונהר
ונקרא הנה נפיר
מערן לאשקאר
יה ביטחא ומחמן
מהפרש ופני למר
למדעם רישי כה
נהרין שם שום חד
פישון הוא מקיף יה

פישון הוא נילוס נהר מצרים ועל שם שמוימין מהברכץ ועולין ומשקין כל הארץ נקרא פישון כמו ופשו פשוין דא פישון
שהוא כנגד פשהן שנ ביטעיה אצל מצרים ומשו עובדי פשהים נגז כוש ואשור עדיין לא היו וכתב המקרא על העמוד

היה

קדמה אשר
למזרח של אשוק
הוא פרה החשוב
על בולם הנזכר
על שם ארץ יש
ישראל ויקרא
לקחו בדברים
טובים ופכהו ליל
לכנס לג טוב
היה נגז של
יאמרו שתי רש
רשיונה הן
הקבה בעליונים
יחיד ואין לע
וזה בהתחמם
ואין לע זוג עזר
כנגד זכה עזר
לא זכה כנגד
להלם וייר
מן המדמה נגז
היא יצירה היד
עשייה הממורה
למעלה ויע
מה חיה הארץ
נגז מלג ב
ופירש שהעמם
עברו מן הקק
לפי שאמר
למעלה מן המים
כברו וכוון אב
מן הארץ ועזר
לימך כוון שכל

כל ארץ החולה אשר שם
הזהב וזהב הארץ טוב שם
הבדלה ואכן השיהם ושם
העור השני יחזן הוא הסובב
את כל ארץ פוש ושם הנ
העור השלישי חזקל הוא
ההלך קדמת אשור והנהר
הדביעי הוא פרת ויקרא
יהוה אלהים את האדם ויצו
ויצוהו בן עזר לעבדה ולש
ולשמרה וויצו יהוה אלהים
על האדם לאמר מכל עץ
הגן אכל תאכל ומיעץ הדעת
טוב ורע לא תאכל מפי פ

כל ארע חולל
רהמץ רהבא
וזהב ורהב
רמרעמ היה טב
המץ בדולחא ונאבט
בדלחא ושם
ושם נהרמ הטימ
צוחן הוא מקי
יה כל מרעמ רכוש
ושם ושם נהרמ
הלהמה רבלה הוא
מהלך למדינתו
רמחור ונהר
רביעמה הוא פרה
ויקה ורבר יו
להיס יה מרם
ומשדויה בגינתא
רען למפלח
ולמטרה ויצו
נפקיד יו להיס
על מרם למימר
מכל מילן צינתה
מיכל היכול ומעץ
וממילן דאכלו פיר
פירוקי חכמין בין
טב לביש לא היכול
מיטרה מרי

ביום אכלך מימני מות תמות
 ויאמר יהוה אלהים לא טוב
 היות האדם לבדו אעשה לו
 עזר כנגדו וייצר יהוה אלהים
 מן הארמה כל חית השדה ואת
 כל עוף השמיים ויבא אל האדם
 לראות מה יקרא לו וכל אשר
 יקרא לו האדם נפש חיה הוא
 שמו ויקרא האדם שמות
 לכל הבהמה ולעוף השמיים
 וכל חית השדה ולאדם לא מצא
 עזר כנגדו ויפל יהוה אלהים
 תרדמה על האדם וישן ויקח
 אחת מיצלתיו ויסגר בשער

שכשעשה יצירה
 מיד בן ביום
 הביאם אל האדם
 לקרותם שם וברב
 וברברי התגבר
 יצירה זו לשון
 רירי וכיבוש כמו
 כי הוציא אל עיר
 שכבשן החמה ירו
 של אדם וכל משך
 יקרא לו האדם שם
 הוא שמו לעולם
 ולגמס לגמיר
 עזר ויפל יהוה אלהים
 הרדמה כשהביא
 הביאן לפניו ובר
 ונקבה כל מיין ומיין
 אמר לבולן יש כן
 עזר ולמיין כן עזר
 מיד ויפל ויצר
 מיצלתיו מסטר
 מסטרין כמו ול
 ולעלג המושכן
 זהו שאמר ריו
 פרנסן נברר
 ויסגר מקום
 החתך וישן ויקח
 שלג ידאה חביכה
 הבשר שממנה
 נבררה
 והתבזרה
 ערין

ביום אכלך מימני מות תמות
 ויאמר יהוה אלהים לא טוב
 היות האדם לבדו אעשה לו
 עזר כנגדו וייצר יהוה אלהים
 מן הארמה כל חית השדה ואת
 כל עוף השמיים ויבא אל האדם
 לראות מה יקרא לו וכל אשר
 יקרא לו האדם נפש חיה הוא
 שמו ויקרא האדם שמות
 לכל הבהמה ולעוף השמיים
 וכל חית השדה ולאדם לא מצא
 עזר כנגדו ויפל יהוה אלהים
 תרדמה על האדם וישן ויקח
 אחת מיצלתיו ויסגר בשער

וייבן ככטין דחבה מלבושה וקצרה מלבושה לקבל מה הוולר כמזכיר זה של חטים שהוקר
 רחב מלבושה וקצר מלבושה שלא יכבד משאם על קירוביו ויבן מה היכלע למשה להיות

משה כמז ויעש
 משה ברען לעפור
 להיות ופניו זורה
 הפעם מלמד שם
 מרס על כל בהמה
 נחיה ולענתקרה
 רעהג בהן יקדו
 משה כי מאיש ע
 לשען טפל על לשון
 מיכן שכבר העל
 העלם בלשען הקל
 הקודש על כן יע
 יעזב איש דור
 הקודש ממורה כן
 למסור על כנ נר
 עריות לבשר
 אחר הוולר נניס
 על ידי שניהן ושם
 נעשה בשר אחר
 ולג יתבוטשו ש
 שלא היו יודעין דל
 דרך נטיעה ולהב
 ולהמין בן טו
 לרע ומעט שטתנה
 כו ריעה לקדורה
 שמורה למ טרין
 כו יצר הרע ע
 מכלל מן העי
 וככנס בן יצר
 הרע ורע בן טל
 טוב לרע והנחש
 היה ערוס מרה
 ענין זה לב
 היה לע למור
 ויעש למר
 ולמשה כהגור
 ער למ למוד
 ממי מ עיר
 קפץ הנחש על
 עלהן רמה מוהן
 עומים ועסקין
 בהשמיש לען כל

החַתֵּנָה וַיִּבֶן יְהוָה אֱלֹהִים אֶת
 הַיִּצְלָע אֲשֶׁר לְקַח מִן הָאָרֶץ
 לְאִשָּׁה וַיִּבְרָא אֶת הָאָדָם
 וַיֹּאמֶר הָאָדָם וְאֵת הַפְּעַם עֵצִים
 מִעֵצֵי וְנִשְׂרַח מִבְּשָׂרִי לִזְאֵת
 וַיִּקְרָא אִשָּׁה כִּי מֵאִישׁ לְקָחָהּ
 זֹאת וְעַל כֵּן יִעֹזב אִישׁ אֶת
 אָבִיו וְאֵת אִמּוֹ וְדָבַק בְּאִשְׁתּוֹ
 וְהָיוּ לְבֶשֶׂר אֶחָד וְיִדְּוּ שְׁנֵיהֶם
 עַרְוֹמִים הָאָרֶץ וְאִשְׁתּוֹ וְלֹא
 יִתְבֹּשְׁשׁוּ וְהַנַּחֲשׁ הִיָּה עָרוֹם
 מִכָּל חַיַּת הַשָּׂדֶה אֲשֶׁר עָשָׂה
 יְהוָה אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר אֶת הָאִשָּׁה
 אַחַךְ כִּי אָמַר אֱלֹהִים לֹא תֹאכְלוּ

החַתֵּנָה וַיִּבֶן
 נבנא ויו להים ירה
 עולעמ דנסיב כן
 מרס למיהבה ומה
 ומשה לזה מרס
 וממור וממור
 המרס הרמ וממור
 ברמור ממרמי ובש
 ובשרח מבשרי לרמ
 יהקרי מיהבה מרי
 מבעלה כסיבמ דא
 על על כן
 ישכוק צבר ירה
 מבנהי וממיה גורפן
 במיהבה היה לבו
 לבשרח מר ויהיו
 והו הרניהן ערטח
 ערטלמין מר
 ומיהבה ול
 מהכלמין והנחש
 נחיונא הנה חכיס
 מכל חיה כרמ רעבר
 ויו להים וממור
 למיהבה בקושטוד
 מרי ממור ויו
 לו
 היכלע

וכהמה לה ערוס מכל לפ עורמהו וגרולתו היתה מפלתו ערוס מכל מדור מכל מר
 כי ממור להים ער שמא ממור לבס לא המכל מכל נגז ומעט שרמה מוהן מוכלן משא

משמך הפירושה הרבה עלה רבדים כרי שהשיבנו ויבוא לרבר באוהו עץ ולג הפענן בן

הנסיפה על הצווי
לפיכך במה לרדי
בירוע הוא שנתח
אל הוטף עכל
דבריו לג מורד
המחנה חזפיה
ער שפגעה בנ
ממ לה כשה
שנין מיה
כפגעה כר לרין
מחנה הגמול
כי יודע נגל וכל
מומן שומג גג
וממנהגן כן הע
העץ מכל והרין
מה העלב והיו
והיוהם כלהיפ
יוצדי גולמור
והרין המור
המנה רברין של
גזש והמקן לר
והממנהגן ש
טוב העץ לבינה
כלהים נכח המנה
המ לענינים נגל
ונמקחו עומה
ונחמד העץ לר
להשכיל יודע נ
טוב ורע והלרין
גב למנה שלג
הגנות היו ויחיה
הנר וישג אשר
מחנה גב לרבות
כל בהמה וחיה
והפקחנה שג
עג לענין החכ
החכמה דיבר
הכהוב ולג לענין
ראייה ממש וסח
וספן מוכיח וידע

מכל עץ הין והאמר האשה אל
הנחש מפרי עץ הין נאכל ומפרי
העץ אשר בתוך הין אמר אלהים
לא תאכל ממנו ולא תגעו בו פ
בן תמתין והאמר הנחש אל
האשה לא מות תמתין וכי ירע
אלהים כי ביום אכלכם ממנו
ונסקחו עיניכם והייתם כאלהים
ירעי טוב ורע ותרא האשה כי
טוב העץ למאכל וכי תאוה הוא
לעינים ונחמד העץ להשכיל ות
ותקח מפריי ותאכל ותתן גב
לאשה עמה ויאכל ותפקחנה
עיני שניהם וירעו כי עוונם הם

מכל מילן גינהא
והמורד
מיהבא לחייוא מסרי
מילן גינהא טכיל
ומפרי ומפרי
מילנא רבמי שיעור
גינהא מורד ולי לר
היכלע מינה ולר
הקרבץ ביה דילמא
המורדן והמורד
ומורד חיוויא לחיה
למיהבא לח חיומה
המורדן כי מרי
גלי חרס ולי מרי ביומ
דחיכלין מינה והסל
יהפכהץ עטיבץ וה
וההץ כרברבץ חכמי
בין טב לביש
והרא וחור
מיהבא מרי טב מיל
מילנא למיכל ומרי
מסן הוא לשטן ומור
ומורד מילנא לחס
למחככלא ביה נסיה
מאיהיה ומכלה גיהב
מע לבעלה עימור
ומכל ותפקחנה

ירע כי עומים הם אה הסומח ירע כשהוא ערוס ירעו כי עומים הם מיכנה
מחה היתה בדם ונתערטלן הימנה

ומהפכה עיני הר
הרוהץ וירע מרי
עבטילאין מיכנ

עלה המזבח הוא העץ שנחלע ממנו ברבר שנתקללן בן נהקטן אבל שאר העצים

מנעם מלשוק
עלהם ומופג
מה לא נהפרסם
העץ מפני שאין
הקבה תפץ לה
להננה ברירה
שלג יכלימוהו
ויאמרו ור
שלקה העולם
על ידיו
מדרש ד הנחומ
וישמעו
יש מדרשי וצר
מצרה רבים
וכבר סדרו
דבנהיט עג
מכונס בבראשו
רבו ושמור
מדרשות ומו
לא במהי מלג
לפשוטין שר
מקרא ולגודה
המיושבת רבר
המקרא ושמוע
רבר רבו עק
מופגין ומשמע
שמעו מה קול
הקבה מנהיג
בגן לבית היום
למורג רוח שהש
שהשימש עטה
משם וזו הי
מערכות שלפ
שלפטה ערב
חמה במערב
והן סחמו בעמיד
בעשיית מינה
יודע היה הי
הוא לא ליכנס
ענין ברבים שלג
הוא נכהל להשיב
הכל מחוץ וכן
לבלעם מי האנשים
האלה עמך ליכנס
עמו ברבים וכן

ויתפרו עלה תאנה ויעשו להם
חגרת וישמעו את קול יהוה
אלהים מתהלך בגן לרוח היום
ויתחבא האדם ואשתו מפני
יהוה אלהים בתוך עץ הגן
ויקרא יהוה אלהים אל האדם
ויאמר לו איכה ויאמר ארת
קול שמעתי בגן ואירא כי עירם
אנכי ואתבא ויאמר מי הציר לך
כי עירם אתה המן העץ אשר
צדתך לבלתי אכל ממנו אכלת
ויאמר האדם האשה אשר
נתתה עמדי הוא נתנה לי מן
העץ ואכל ויאמר יהוה

וחטיטו להן טרפי
המטן ועבדו להן
זרען וישמעו
וישמעו את קול מיוחד
דיו להים מהלך
בגינה לכונת יומא
וויטמו מרס ומיהבו
מן קרס יו להים בגן
מילן בגינה
ויקרא וקרא יו
להים למרס ויאמר
ליה בן מה
ויאמר ויאמר ית
קל מיוחד שמעיה
בגינה ורחיליה
מרי ערטילמי מנא
וויטמוהו ויאמר
ויאמר מן חני לך מרי
ערטילמי מה הכין מ
מילגא וספרך בדיל
דלמ למיכל מינירה
מכלת ויאמר
ויאמר מרס מיהבה
דיהבה עמי הי
יהבית לי כן מילגא
ומכלית ויאמר
ויאמר יו

ענין ברבים שלג הוא נכהל להשיב מה יעטשהו פהמוס וכן בקץ אב/ לן מדי
הכל מחוץ וכן לבלעם מי האנשים האלה עמך ליכנס עמו ברבים וכן

וכן לחזקיהו בשלוחי אויל מדורך מי הצד לך ממנין ירעה מה בושה יש בעו

בעומר ערוב
הכץ העץ בהב
בהגיה משך
בהגה עמדו סין
כפר בטוב
השיעור הטעני
כמו מל ישוע
מהכס חזקיהו
כי עשה זמיר
מכאן טמין מה
מהפסין בזכור
של מסיה שמיל
מה למה עשיות
היה לו להשי
דברי רב ושלמי
דבר מי טמין
מכל הבהמין
ומכל חיה השדה
חס מהבהמין
הקלל נוחיה לך
כל שכן העמיר
רבותי מדוי
זה במסכת בכור
במורה לגור
שימי עיבור
של נחש שטעם
על גחון הלך
רבים היו לו ועל
ונחקיס ומה
משיה בינך וכן
ישופך וכהכך
כמו ואכות ושפ
ושפית ויהי
וזהה השופך
שקב כמו נשך
בהס כשהנחש
בא לנשך נשך
כמן שריקה ולפי
ולפי שהלשע נש
נפל על הלשע כ

אלהים לאשה מה זאת עשית
ותאמור האשה הנתתי השיאני
ואכל ויאמר יהיה אלהים אל
הנחש כי עשית זאת ארור
אתה מכל הבהמה ומכל חיה
השודה על גחון תלך ועפר
תאכל כל ימי חיך ואיבר
אשית כינך וכין האשה וכין
זרעך וכין זרעה הוא ישופך
ראשי ואתה תשופנו עקב
אל האשה אמר
הרבה ארבה עיצונך והרנך
בעצב תלדי בנים ואל אישך
תשוקתך והוא ימשול בך

להיס למיכה מה
רא עברה ואמרה
מיכה חיוני
מטעמיא ואכליה
וואמר וואמר וין
להיס לחיוא מר
עברה דא ליט מה
מכל בערא ומכל
חיה ברא על מעך
היזיל ועפרא היכול
כל יומי חיך
ואיבה ודבב
משוי בינך ובין מה
מיתמא ובין כנך
ובין בנהא הוא יהי
דכיר לך מה דעברה
ליה מלקדמין ומה
ההי נטיר לך
לסופא
מל ולמיכה
ממר מסגמה מסג
עעריכו ועידויכו
בינך תלך
כנך ולוח בעליך
ההי המיכה
והוא ישלוט
בך

כרב נשיפה בשניהם עיצונך זה צער גדול בעם הדונך צער העיבור בעצב
הלרי בטס צער הלרה ואל מיטך השוקהך להשמיש ואעפא אין לך מימח להטבע
בפה לא הוא ימשול בך הכל ממנו ולא ממך השוקהך תאזכר כמו נפש שוקיקרה

מדרגה המדרג
 בעבודתך מעלה לך
 דברים מצויים
 וצובין ופריעושים ל
 נבמלס מישל לטל
 לירכא לרמנה רע
 רעה והמרינה מול
 מקלגה שדיים
 שייך מהן מעד
 כנץ מקלל הקבנה
 מה המדרמה שיש
 מוכנה המרס טה
 שהיו ממנו שכל
 מרס המושין יקנץ
 נדרדד הכבדות לך
 קרס ועבביות
 והן נמכלטן על יד
 הוקנץ ומכלה מנה
 עשב הטט מרה
 קלה היוצ ונהלג
 במרסה נמול לנה
 הנה נהשו לבס מה
 כל עשב מרע ויע
 נפץ למ מה ממור
 ברמט הענין מרור
 המדרמה בעבודתך
 בעצבון המכלע
 עב נמור העצבון
 וקנץ נורדד הכב
 לך כשותרעצה
 קטנות מו ירקנה
 כינה היו הממיר
 לך קנץ נורדד
 ושמן עשבי הש
 השדה ועל כרוך
 המכלס בזערה

ס לאדם אמר כי
 שמיעת לקול אשתך ותאכל
 מידעיו אשר צויתך לאמר
 לא תאכל ממנו ארורה
 הארמה בעבודך בעצבון ות
 תאכלנה כל ימי חיך ויקהין
 ורדדו תצמיח לך ואכלת
 את עשב השדה בועת אפר
 תאכל לחם עד שובך אל
 הארמה כי מיצחלקות כיע
 עפר אותה ואל עפר תשוב
 ויקרא האדם שם אשתו חנה
 כי הוא היתה אם כל חי ויעש
 ידה אלהים לאדם ולאשתו

ולמרס ולמרס
 ממור מרי קביל
 למיכר מיהבך ומכלה
 כץ מילמ רפודתך
 למיכר למ היכור
 מיכיה ליטמ מרעז
 ברולך בעמל המלינה
 כל ימי חיך
 וקנץ וכופץ
 ומטרין הכמות לך
 והכול ית עשב
 רחוקלל בזעת
 כועט רמסר היכול
 לחמו ער רהוב
 למרעז רמונה מיה
 מיהבריהמ מר
 עפרמ מיה ולעפרמ
 הכוב ויקרד
 נקרא מרס שוב
 מיההיה חנה מר
 היו הנה מימור
 רכל בני מונשא
 ויעבד
 לומר
 ולחכותיה
 לב

מפרץ לממר שותרות בה הרבה ויקרא המרס ויקנץ המרס שמנה נלמ הסטיק למ למור שעל
 ידי קרמות שמנה כזווננה לך חנה ממך שכל ולמרס למ מימור ענה לעיכר ויכל המרס ועל ידי שכותל ויהיו שניהם

עבומים סמוך לג פרשה הנמש להוריעך שמוהך שרמה ערומה וראה מוחך עוסקין בהשגח
בהשמיש נהמנה לה ובא עליהן במחשבה חוה נפול על לשון חיה שמוחיה מה וולדותיה

כאשר הגמור
מה הוה למרוב
והנח לשון חיה
כהנה עור יש
דברי מצודה מוח
חלקין כביסוף
מדוקקין על עוף
ויש מוח ריפ
הבדל בין העור
וצמד מרנבים
שהוא רך והעור
עשה לרפ כהנה
ממנו היה כמח
ממנו הרי המד
יחיד בהתחנות
כמו שפני יחיד
בעליונים ומר
הנח יהירופג לל
לרעת טוב ורע
מה שפני כן כנה
בבהמה וחיה
ועתה פן ישלח
ידו וצד הרי המד
קדוב להטעות
הבריות אחריו
ולומר מצד הוד
לוח יש מדרש
מצרה מכל גוף
מישבין על פשו
פשוטו מקדס לכן
עין כמזרחו של
כן הוא חיוץ לכן
מה הכרובים מל
מלאכי חבלה וחרב
מהפכת ולה להט
לגיים עליו מליכנס
עור לכן הרצס
להט שפן וכמו
שלק שפג מלש
מלשין לבו למא

בתנת עור וילפשים פ

ויאמרה יהוה אלהים הן הארם
היה באחר ממנו לרעת טוב
רדע ועתה פן ישלח ידו ולקח
גם מעין החיים ואכל וחי לעל
לעולם וישלחה יהוה אלהים
מצן ערין לעבר את הארמיה
אשר לקח משם ויצרש את
הארם וישכן מקדס לצן ערין
את הכרבים ואת להט החרב
המתפכת לשמר את דרך עין

והארם
ס
ידע את חוה אשתו ותחר

מדרשי מצרם יש ומיכנ כמ מלא לפשוטו והמדרס ידע כבר קודם ענין של מעלה
קודם שנטרד מצן ערין וכן ההריון והלודה שאם כתב וידע מרס כשמוע של אחר
שנטרד היו לע כנס

לבנשין דיקר ער
מוסרין בישדיו ידע
ומלבשינגן ויעמד
ומכוד ידו אלהים הדי
מדרס הוה יחודי בעל
בעלמא מוניה לכוד
למודע טוב וביש וכ
וכען דלמא וישיש
ידיה ויסב ונע מוויולן
תינא ויכול ויחיו לעלם
וישלחה ושלחה
ידו אלהים מצוטה
רערין למפלח במדע
חליתברי מותבין
ויצרש והרין יד
מדרס ומשדרי מלקדמו
מלקדמין לצוטה
רערין ויה כרוביא ויה
שפן מרובא רמותהפכ
רמותהפכא למיטר
ויה מזרח מילן תינא
והמדרס
ידע יד
חורה
חיה חיה
וערומה

קין על שם קטני
 איש מה יין עס
 יין כשכרו מורה
 ומה אישי הורג
 לבו כראע אבל
 כזה מע שוהפין
 עמו מה קין
 מה מחיו מרה
 הכל שלשה מה
 מהן רבויין הן
 המזמה נולדו עם
 קין ועם הכל נול
 נולדו טוט לבך
 נמס/ והוסף
 רעה כחץ לפי ש
 שבה ללא המורה
 פירשע מעבורה
 מפרי המורה מן
 הצרוע ויש מצרה
 שמומרה זרע
 פשוטן היה וישע
 ויסן וכן שערה
 מעלי פנה מעליו
 וישע יורה מוט
 ולחכה מונחהו
 לג שענה לג פנה
 וכן נול ישען מל
 יפג הלג מוט
 תטיב כהרצוננו ל
 פירושו לפה
 חטמה רובץ אל

ותלך את קין ותאמר קניתי
 איש את יהוה ותסת ללדת
 את אחיו את חבל ויהי חבל
 רעה יצאן וקין היה עבר ארמה
 ויהי מקץ ימים ויבא לקין
 מפרי הארמה מנחה
 ליהוה ויחבל הביא גם הוה
 מבכרות יצאנו ומחלברין
 וישע יהוה אל חבל ואל
 מנחתו ואל קין ואל מנח
 מנחתו לא שעה ויהי לקין
 מאד ויפלו פניו ויאמר
 יהוה אל קין למה חרה לך
 ולמה נפלו פניך הלוה

וילידה יין קין מאמר
 וממנה קטני צבר
 מן קדם יין
 והספה ומחסיפה
 למילד זה מחנה
 יה הכל והנה הכל
 רעו עמו וקין הוה
 פלח במדע
 ויהי מהוה מסע
 יומין ומייתו קין
 ממיבא ומדע
 קרבנא קדם יין
 והכל והכל מייה
 זעה הוה מבכרי ענה
 ומשמטהו והורה
 רעמו קדם יין והכל
 ובקרבנה ואל
 ובקין ובקרבנה לך
 הוה רעמו והקין
 לקין לחרה ומחבב
 ומחבביו מפורי
 וממר וממר יין
 לקין למה הקין לך
 ולמה מחבביו דל
 מפך ומפך
 הלוח
 הלוח

לפהח קברך חטוך שמוך ואלוך השוקתו של חטאות חוץ יצר הדע המיד שוקק

ומהמזה להכשילך
ומהה המטול בן
אם תבינה הרב
עליו וימכור
קין אל הכל ככל
כנס עבד ברמי
ריב ומצח להפגון
להגלל עליו ולל
ולחודצן ויש בזה
מדדשי מצדדי
אך זה ישוכב
של מקדמי די
חבל מחיר לכנס
עניו ברמי נחרי
מלך ישיב מצד הלך
הרבהין ומוטורדי
לך לגד ידעתי
עצמה ככנגד דעת
עלונה הטימור
מתי עצ לטין
היכה הוא וכן
כל המ הנקודת
כפתת רמו
מחיר רמו ורשי
זרעוהו רג
שעשה בנפשו
הרבה שלג הידי
יורע מהיכן נפשו
יוצאה מן המד
המלמה יורה
ממה שנתקללה
היא כמר בעט
נבם כן הוסיפה
לחטוא אשר
טימדה מה פירה
לקחת רמו והכב

אם תיטיב שיאת ואם לא
תיטיב לפתח חטאת רבין
ואליך תשוקתו ואתה תמשול
בו ויאמר קין אל הכל ארור
יהי כהיותם בשדה ויקם קין
אל הכל אחיו ויהרגה ויאמר
יהיה אל קין אי הכל ארור
ויאמר לא ידעתי השמר אחי
אנכי ויאמר מה עשית קור
רמי אחיד צעקים אלי מן הא
הארמה ועתה ארור אתה מן
הארמה אשר פצתה את פיה
לקחת את רמי אחיך מידך
כי תעבר את הארמה לאתסה

אם הטיב עבדך
ישהבין לך ואם לא
הטיב עבדך ליוכי
דינא חטאה נטורי
דעמוד למיחפר עג
כויכר אם לא הוהוב
ואם הוהוב ישהבין
לך ויאמר
וממר קין להל מר
מתוהי והנה במיהדי
במיהדיהן בחקלוד
וקם קין בהבל מתול
מתוהי וקטליה
ויאמר וממר קין
לקץ מן הכל מחק
וממר לגד ידעתי
הכפר מתי מכא
ויאמר וממר מוה
עברת קל רסי זרעין
דעמודן למיפוק כן
מחוק קבלין קדמי
מן מרעמו ונעבה
הכטן ליש מה כן מ
מרימא דשפתה ית
שמוה מקבילה ית
דמי מחוק כן ית
כי מדי הפלרית

במדיעא למ הוסיעה

מוסיף לך קללה לא הוסיף את כחה לך ועזרה בך לך רשעה לרור במקום אחר גדול עונת מנשוא בהמורה
מה שטען עליוטס והחוקטס ועונת מי מפחד לטעון לכן כל הנהג קין לשען בערה כה יעשה לך כך וכך עונש ולא פירש עונשין

זה מזה מן המקראות
שקצרו רבניהם וסתמוס
ולא פירשו שבעתים
יקס מיט ריכה להקס
מקין עבשין לסנה ור
דוניה מקח מט נקמרה
מומט שיגעוור למך
מבט בטו ויהרגהו וסנה
המקרא מוכיח שבעתים
יקס והיא נקמה הבר
מקין הא למדת שהחיל
שהחילה המקרא לשון
בערה היא שלא הוסיף
בריה מוסיף וכו' וכו'
בו וימזר דוד כל מוכר
יבוס יבגע בעצור ולג
פירש מה יעשה לו אבל
דבר הכתוב ברמז בל
מוכה יבוס יבגע בעצור
ויקרב אל השער ויכבש
ויכבשע ונה העריות
עג וסס הם יכה עג
אשר יאמרו העור והפסח
לא יבוא דוד אל הנק
הכיה המכה את חיל
אני מעשע ראש ישראל
באן קיצר רבתי וברבתי
הימים פירש יהיה ראש
ולשך נישם יו לקין מות
חקק לע מנה משכמו במצ
במצחו ויבא קין יצור
בהכנה כגונב דעה
העלונה במלך גר
שכל הגולם נריס שם
קדמה עון שם ולג
אביו כשגדש כגן עון
שכ וישכן מקום לען עון
מה שמידה דרך מוכר
הגן יש לך לגוד שהיה
שהיה מרס שם ומיכיל
רוח מזרחיה קולנה בבל
מקום ונה הרניצתים מז
יבדיל משה נגן מזרחיה שמש
דא במלך נגן כל מקום שהולך היתר
המלך מזרעושה מהתנהו והבריה אומרה הוצר סורו מעליו והו שהקב את אחיו יהי קין בונה עיר נגן ויקרא שם העיר
לפיכך נגן חנוך

תת כחה לך נע ונר תהיה
בארץ ויאמר קין אל יהוה
גדול עוני מנשוא והגדל שרת
אתי היום מעל פני הארמה
וימפניר אסתר והייתי נע ונר
בארץ והיה כל מיצאי יהרצני
ויאמר לו יהוה לכן כל הרג קין
שבעתים יקם וישם יהוה לקין
אות לכלתי הכות אתו כר
מצאו וייצא קין מלפני יהוה
וישב בארץ נוד קדמת עיר
וידע קין את אשתו ותהרותה
את חנוך ויהי בנה עיר ויקרא
שם העיר בשם בנו חנוך

למיהן זה חילה לך
מטלטל וגלי הרהי
במזעו וימזר
ומזר קין קרס יו סג
חובי מלמט בן הן
היא הריכיה יתי יומא
דין מינגל ופי מדעא
וכע קדמך ליה מפחד
למיטמחמ ומיהי כוט
מטלטל וגלי במזעו
יהי כל רישבחיב
יקמליטט וימזר
ומזר לך יו לכן כל
קטילימ קין לשבעה
רדין והפדע מיטירה
נשוי יו לקין מהו
בריל דלמ למיקטר
יהיה כל רישבחייה
ויצאו ויבא קין
מן קרס יו ויבוב בא
במזעו גלי ומטלטל
המה עבדה עיריה
מלקדמין בגינהו
רעין וידע וידע
קין זה מיהיה ועיריה
וילידה זה חנוך והה
בנה קדמו וקרא שם
נקרא שמה קדמו
כשום ברה חנוך

לפיכך נגן חנוך

ועיר יל
המשה
המשה
היה לך
ויולד
יה עיר
מוליד
ומחיה
מזהנש
מוליד
ויקח
למך
שום
ושום
והכל
זה יב
ובהע
משום
ושם
יכל
וכל
בבלי
היה
וזה
רבה
עבד
ומחיה
במזעו
למך
ויבדל
כשוי
למזעו
קטל
סבול

קמץ
רמז
צד
אל
הרצ

על ידי חבורתי בהמיה ואלה שנינו ואלה זה פצע ולא זה חבורתי פצע מוכה חרב מוחץ כבודוהו בלשוננו כ
שבעתים יקס קץ קץ שהדף במזיד נבלה לך ער ו רוחות ימנו שהדגהו שונג כל שכן שיהלה לי שביעיות הרבה ש
שבעים ושבעה לשערכו שביעיות אחז לך כך רדשו הנחומא ומרדשו בראשית רבא לך הרג למך כלום ונשיו פול

פודשמה הימינו משוקיימו
פדיה ורביה לפי שנגזרה
גזירה לבלות זרעו של
קץ ממדו מה מנו ילדות
לבלות לבחור המובול בא
ושונתה הכל והוא אומר
לפן ובי מישה הרגריבי
לפצעו ובי מישה הרגריבי
מה הכל שהמא איש בדי
בוחמה וילך בשעם
שיהיה זרעו כלה במדרכו
עץ ומה קץ שהדג ל
נבלה לך ער ו רוחות מנו
שלא הדגהו לך כל שכן
שיהלה לי שביעיות הרבה
וזוהו קל וחומר של שיטות
מש כן איך היונה בגברי
מה מנו ומקיים מדי
רבינו וידע מרס ופן
הא לך למך ואל מרס
הראשון וקבל על נשיו
מנו לפן ובי לפע לדקדק
ילך גזירות של מקומה
אחרי ענין מדינתה
והוא יפגעה מה שילך ויל
אמר לך קייט בעצמך
החילה ואלו פירשתי
מאוסהו ממה ושלשים
שנה ממשקטסה מיכה
על ירך מוד וידע מרס
נודי ומדו ענד הנלכה
שיכנסתה לך המורה על
המורה בבורחיה רבון
הז החל לקדמו מדי
שימחה ומרס נאה שמו
שימחה העצבים בשמו
של הקפה לעשותן על
ולקדוץ להות
זה ספר תולדות מדי
זו היא ספירה תולדות
מרס ומרדשי הגריה
יש רביס בילה בלמ נג
מגיד שביש שכבדו הולד
להדשיע לפיך מיהר הקבה וסילקו והמיותן קודם זמנו וזהו ששינה הכתוב במייתהו לכהוב ואינג בעולם למלאכה
שנהו כי לקח מותו לפני זמנו כמו הנג לקח ממך מה מחמד בעיניך נג וילך בן שממנו נכנה העולם ור

**לחברתי כי שבעתים יקס קץ
ולמך שבעים ושבעה וידע
אדם עוד את אשתו ותלך בן
ותקרא את שמו שת כי שת
לי אלהים זרע אחר תחת הבל
כי הרגו קץ ולשת גם היא
ילך בן ויקרא את שמו אנוש
אז הודל לקרא בשם יהוה
ס זה ספר תולדות
אדם ביום ברא אלהים אדם
בדמות אלהים עשה אתו
אבר ועקבה בראם ויברך אתם
ויקרא את שמם אדם ביום
בראם ויחי אדם שלשים**

חבילה דבדיליה יש
ישחיצו זרעו כי
מרי שבעה רדן מיל
מיהליו לקין הלך
ללמך בדיה שבעין
ושבעה וידע
ידע מרס ענד ירה
מיהכיה וילירה בר
וקרה ית שימחה שת
מרי ממורה יהב לי יין
בר מוחקן חלה הכל
רקטליה קין ולשת
ולשת מה הוא מיה
מיהיליד בר וקדמו ית
שמיה ממנו בכין
ביומיה חלו בני מיל
מיכטמו מלכה
בשמח ריון זה
רין ספר תולדות מרס
ביומא רבדו יין מרס
ברמחה להיש עבד
יהיה זכר רבד
ונקמא ברסן וברין
יהיון נקדמו ירה
שמחהו מרס ביומא
מיהבדין ויחי
וחיוה מרס ממרה

כשבו כמו ש
עלה

עשרים שנה קודם שהוליד נח פולחן וכן מיצטו בסדר עולם יש מדרשי אגרה רביס בלא ידן אבל זה ציחצוח פשוטו הנפלים על שם שנפלו והפילו את העולם ובלשון עברית לשון ענקים הוא בימי דור אנטש קץ וגם אחרי כן אעפ שר שדמו באוברן של דור אנטש שעלה מקייטוס והציק שליש העולם לא נבנע דור המבול ללמד מהם אשר יבאו וגו' היו יולדות

ענקים כמותם הצבירים למורו במקום אנשי הש' מותן שניקבו בשמות ש' עירך מחויל מהושאל ש' שנקראו על שם אובדן שנמחו והושגו דא' את אנשי שממון ששיממו את העולם וינתם יא' כי עשה וגו' נחמה היהרה לפטו שבראם בהחמוטם שאילו היה מן העליונים היה מומדיו בבראשית רמ' ויהעצב האדם אל לבו של מקום על-ה מחשבתו של מקום להעניבו זהו התקומו של מונקלום דא' וינתם נחמה מחשבתו של מקום ממידם רחמים למידת הרץ עלה מחשבתו לפטו מה לעשות במדע שעשה בארץ וכן כל לשון טיחוס שבמקרא לשון נב' נמלך מה לעשות וכן אדם ויהנחם על עבריו וינתם כי המלכה כולו לשון מ' מחשבה אחרת הם וירל ויהעצב אל לבו נהאבל על אברן מעשה ידיו כמו נעצב המלך על כגו וזה כהנה לתשובת המיטן גוי אחר שאר אה' ל' יהושע כן קחרה אז מהם מורים שהקנה רומה אה הנולד אה' ל' היץ והכהוב ויהעצב אל לבו אה' ל' נולד לך כן וזכר מימך אה' ל' היץ אה' ל' ומה עשית אה' ל'

אנשי תשעים שנה ויולד את קינו ויחי אנשי אחריו הולידו את קינו חמיש עשרה שנה ושמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות ויהיו כל ימי אנשי אשר חמיש שנים ותשע מאות שנה וימות ס ויחי קינו שבעים שנה ויולד את מהלאל מהלאל ויחי קינו אחריו הולידו את מהלאל ארבעים שנה ושמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות ויהיו כל ימי קינו עשר שנים ותשע מאות שנה וימות ס ויחי

אנשי תשעים שנים ויולידו את קינו ויחי אנשי אחריו הולידו את קינו חמיש עשרה שנה ושמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות ויהיו כל ימי אנשי אשר חמיש שנים ותשע מאות שנה וימות ס ויחי קינו שבעים שנה ויולד את מהלאל מהלאל ויחי קינו אחריו הולידו את מהלאל ארבעים שנה ושמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות ויהיו כל ימי קינו עשר שנים ותשע מאות שנה וימות ס ויחי

שמחה ושמחה אה הכל אה' ל' ולא הייה יורע שסופו למוה אה' ל' בשעה חרוח חרוח בשעה אכלא אכלא אה' ל' כן מעשה לפט הקנה אעפ שפלו לפני שסופן לחטוא ולמכרן לא נמנע מלבואם בשכל הצדיקים העבודץ לעמוד מותן ויאמר אמוחה אה האדם הוא עפר אביא עליו מים ואמחה אותו לכך נאמ' לשון מחוי' מאדם ועד בהמה וגו' את כן השחיהו דכין דא' הכר

נבראו בשביל האדם וכיון שהוא בלה מזה צורך במילוי כי נחמתי כי עשיתים חטבתי מה לעשות על אשר עשיתים רמ כי נוח
ניחמתי עדיין יש לי נחמה כי עשיתים שיצא מהם נח שמצא חן בעיני מדרש זה היה חסר בפרשת לבן לענין אחר ומיל
ומצאתיו והעבדתי שמתן קול המזנה ממדתי קינה היא שהיה מקוץ בעצמו כי איש אהוב איש הכל הנהנה רומה כמו ש

שאתי הרגתי מזהו ולתבן
ולחמתי נהרג כי מני
ברוך שביעי ולא רחוק
מני הקבה שיוקס קץ ולבן
לבן מני יהיה בט בירתי
שבעים ושבעה כולל
ימיו ולבן לקח לשון ש
שבעים ושבעה לפי שהל
שהלשון טפל על לשון
שבעים וילך בדמות
בצלמו ושדומה לו מכל
וכל זה יתחמט דשקוט
דשקוטטט בלעט הפך
נחמה כי ביקר יהיר
מבול ויבס וזו כי עשית
מנצח בלעט בשבדא מזהו
מני לו שנים ישמח מרה
ציוני ומיה מזהו כרבתו
כי נחמתי כי עשיתיו וכן
כי נחמתי כי המלכתי את
שאל כשהמלכתי נחמה
אלן שאם לא ישמור
מצותי ימיה מזהו כרבתו
לס מזהו גם מלבס
הספן ועוד היה חסר
ממדרשו של רבינו של
שרדש בענין אחר יהי
רקיע שיהא לקיע לאחר
שהקיע לגמלוס שיהא
רקיע ויעש להיס מרה
הרקיע אבל יהי אור
שחמרטג שיהא אור לא
כה אחריו ויעש מרה
האור שאיט רב שר
ממש אלג ויהי אור והיו
למזהו שנתן מעשרה
מזהו כמו שפטר
להושע בשמש כגבעון
דוס וירח בעבוק מילן
ולחזקיהו במעלת ארז

מהלל אל חמשי שנים וששים
שנה וילד את ירד וירד
מהלל אל אחרי הולדו ארת
ירד שלשים שנה ושמונה מא
מאות שנה וילד בנים ובנות
ויהיו כל ימי מהלל אל חמשי
ותשעים שנה ושמונה מאות
שנה וימת וס וירד
ירד שיתים וששים שנה ומאת
שנה וילד את חנור ויהי ירד
אחרי הולדו את חנור שמונה
מאות שנה וילד בנים ובנות
ויהיו כל ימי ירד שיתים וששים
וששים שנה ותשע מאות

מהלל אל שידה
וחמשי שנים וילד
זה ירד וירד
מזהו מהלל אל
פני הילד ירד
ירד ופני מזהו
הפנין ישן מהלל
והילד פנין וכן
ויהי מזהו
ימי מהלל אל הפני
במה והפנין וכן
וחמשי שנים וימת
וירד וירד
מזהו וישן והרד
והפנין שנים וילד
והילד זה חנור
וירד וירד
בהר מהלל ירד
חנור הפני מזהו
שנים וילד פנין
וכן וירד
והו כל ימי ירד
השע מזהו וישן
והפנין
שנים

ולמזערים שחשב לבנה כמיה כניסן פסח כמיה בתשרי סוכה ובמיה בסיון עזרת וזהו למזערים לחישוב הלכנה אבל לא מכל
וכל בלא שמש כי אין חט מחשבין משעת המולד לא מערב ער ערב כמזהו כי המזערים אינם בלא השמש והירח ולמי
ושנים לחמה וכן אור רוד עשה ירח למזערים לירח חט מחשבים מזערים טו כניסן ו בסיון בתשרי טו בתשרי אבל מכל

שני הנפילים
כן אעם של
היו יולדו
שנים שנים
קנין
מזהו אעם
לירד יה קנין
מה ונחמתי
שנים וילד
נחמו כר
ש השע
מש שנים
מזהו קנין
שנים וילד
מל
מזהו קנין
ד ירד
הפנין מזהו
כניסן שנים
שנים וכן
וירד
שנים השע
ירד שנים
השע מזהו וישן
והפנין
שנים

שהיו בארץ וטרם שצמחו לפי שלח ירד מטר ולא היה מי שיעבור את הארמה כרי שיצמו לפי נצטרופן לאיר שיעלה כן הארץ
 והשקה הארמה אותה יום שלישי ואחרי כן יצמו רשאים ויניחון בגן עץ אבל לא היה החלב בריהו משיס כי מחוץ לגן עץ
 נברא שאילו היה נברא משיס ושיס היה עומד לא היה יורע באי א טובה הכניס אותה הקבה כי היה סבור שכל העולם כן הוא אבל
 בראו מחוץ שמה עולם
 משונה קוצים וברקנים
 אחר כן הכניסו שם
 להודיעו באי זה מקום
 מוכחר הכניס אותה
 אבל האכל מה הרורה
 וכל אשר יקרא לו האדם
 שהבין לאדם שיקרא
 לגן שמוה מעצמו כרי
 שידע להזכיר את שמו
 בעת שיצטרך לגן שאיל
 היה הקבה קורא שמו
 לגן ומלבד מהן לאדם
 לא היה אדם לומר מורסן
 מחר והיה קשה להכנס ב
 ברב והמביע הרב
 בנהוס לכו שכל הברואין
 היו זוג זוג וזוג וזוג לא היה
 על זוג זוג וזהו עז כגון
 שערין לא היה על זוג על
 כן יעזוב עוזב והוא ספירה
 משה ביום וכלבס מוצג
 מזה הכוזה קנס עליו מיה
 לעולם והוא צהינס והשונה
 הצילתו וידע כי עזמו
 ה' שער עבשין ל
 היה להם דעה לכוש ולב
 ולבוש את עצמן אבל
 חט אץ מנחט כרי לעשות
 כן לפי שאמרט מביטן ויוז
 וידעין שיש הפרש בין לפי
 לבוש לערוס לרוח היום
 לאחר עבוד הצהרים כי כל
 בצהרים כל העולם ט
 ושקט אבל לאחר הצהרים
 הרוח מנשב היה מאחד
 מוכס הקבה חב לולוכים
 שהאדם היה בו דעת כמון
 כבוהו וכמלאכים מפי

בן חמיש מאות שנה ויולד נח את
שם אתחם ואת יפת ויהי כיו
החל האדם לרב על פני הארמה
ובנות ילדו להם וייראו בני הא
אלהים את בנות האדם כי טבת
הנה ויקחו להם נשים מכל אשר
בחרו ויאמר יהוה לא ידוק רוחי
באדם לעולם בשגם הוא בשר
ודני ימיו מאה ועשרים שנה
הנפלים היו בארץ בימים ההם
וגם אחרי כן אשר יבאו בני
האלהים אל בנות האדם וילדו
להם הנמה הנברים אשר מעולם
אנשי השם

בר חמש מאה שנות
 ויולד נח את שם
 יפה חם ויהי יפת
 ויהי ויהי
 שדיאנו בני מציא
 למסגי על רפי מר
 מרעמי ובבגדו מיה
 מיהליחא להע
 מרמו מרמו
 רברבינו ייה בנה חיל
 מינשנו מדי שיפין
 מינן ונביבו לו
 נשין מהל המהרל
 וריותרנימיה
 וממור וממור ויו
 לר ויהקניס רתה פיל
 בינמו קדתי קדתי ל
 למלס בריל רמיהן
 בשרמו וננהדי רדין
 בינן מרמו ויהי
 להע ממה ועשרין
 שטן נוס והובין
 הנפלים צבריהן
 חנו במרעמי ביומיהן
 המינן ננה בפר כן
 קעלין בני רברבינו
 לנה כנה מיינטו

ויולדו להע מינן ב
 ביבריה רמזעלמו
 מינשין רשמיה

כבוד הכלואים אבל חס ושילש כי דעה כמלאכים היה בו אבל רעה כחקה לא היה בו כפרי הארמה
 מאי זה שבה לרו לא מיטב ולא מוכחר נע וכר שיהא לפי מבוהל ומפחד ולא מוכטח על עצמן ולא
 השב לבטח כל מוצאי והרגו הבחמות והחיות אבל כט אדם לא היו עדיין בעולם לירוח מהן כי אדם
 מבין ואמון ומהם בודאי לא היה מוכחר שהן לא היו חורגין אותה לא כן אלא ער עכשיו היה פחדה על
 כל החיות כמו שכתב ומוראבה וחהכס יהיה על כל חיה הארץ ועשין כטכיל זה העין לא ירוח מנו

הההלך לשון לשעבר זהו שימוש של למוך כלשון כבר משמשה להבא ולשעבר כלשון אחד קוס התהלך להבא הההלך
נח לשעבר ההפלל בער עברין להבא נבא וההפלל אל הבית הזה לשעבר אלץ שהן שבראשן מהפס להבא והשחה

לשון ערוה ועז כמוסן
השחיתות עז השחית
כל בשר ערוה והמלך
המלך חמס צול כי
העוהה כל בשר חפי
באמה ודחה ועופרה
כזקקן לשחיתות מיץ
קץ כל בשר כל מקום
שמהה מוצא זטרה
מכרולומסיה בא לעום
והורבה טובים ורעים
כי מלחה המלך חמס
לך טהרהה בדי דיכסה
זולא על הגל מהה המור
כמו כן המלך ורומה
לך בימחה מה העיר חל
מה רבלו כמו כן רבלו

התהלך נח ויולד נח שלשה
בנים את שם את חם ואת יפת
ותשחת הארץ לפני האלהים
ותמלא הארץ חמס וירא
אלהים את הארץ והנה נשחתה
כי השחית כל בשר את דרכו
על הארץ ויאמר
אלהים לנח קץ כל בשר בא לפני
כי מלאה הארץ חמס מפניהם
והגני משחיתם את הארץ
עשה לך תבת עצי גפר קנים
תעשה את התבה וכפרת אתה
מבית ומחוץ בכפר וזה אשר
תעשה אתה שלש מאות אמה

ר"ח מה רבלו
המלך שמה ב טפחיס
של עמוק המוחי שרה
נימוחו ונינושטשו
עשה לך תיבה הרבה
רוח והצלה לפני ולמה
הטריחו בניץ זה כרה
שימוחו רוח המבול עמוק
בה קב טנה ושואלץ מוחו
מה וזה לך והוא מוחו
עבוד הקפה להביא מבול
לעום מולי ישבו עמי
גוס כן שמו למה ממץ
זה על שם צפריה טקול
עלתן למחה כי קנים

הלך נח ויולד
ויולד נח תלתה
בטן יה שם ית חס
ויה יפה והשחה
ומהחבלה מרעה
קוס יין ומיהמולחה
מרעה חטופץ
וירא וזמן יין
יה מרעה והוא מרע
מהחבלה מרי חבלו
כל בשרח מוכס
מורחה על מרעה
וימכר ומכור
לך לנח קיטא רכול
בשרח טלה לחך מרי
מרי מוחבול מוח מרע
חטופץ כן קורה
עופרה כן שיה
והוא מנח מחבלה
עם מרעה עשה
עבוד לך היבנה
רמעה קתהכוס מול
מרוץ העבוד ירה
היבנה והפופי ירה
מכר ומכרה בכופרה
וזה ודין רהעבוד
יהה הלח מוחה ממין

מרוץ מרוץ לכל בחמה ולכל חיה בכופר ופה כלשון מוחי מצוט בתלמוד כופרה היבנה של משה על שם שהין המים
יסן די בחומר מכפנס ופה מבחוצ ועור של ירוח מוח צדיק רוח רע של ופה אבל כן מפני חוזק המים ופה מוכר

ומחוצ צוהר יש אומר חלץ ויש אומר אכן טובה המוצירה להם ואל אמה הכלנה מלמעלה כסויה משופע ועלה עד שהיא קצר מלמעלה ועומד על אמה כרי שיוצבו המים ויורדץ מיכן ומיכן למטה כיצרה השמים שלח יפל גשמים

בה החתים שנים
ושלשים ג עליות
זו על גב זו עליונה
עליונים למטה
ממצעיים למורה
החגונים לכל
ואל הגב מביא הגב
מוכן להבוא עפי
אורה שזדונו
כבר היה אמש כבי
הזכרנו מבור
שפילה את הכר

שפילה
מה הכל
שהוביל
מה הכל
מצבור
לנמוך
וזהו שהיה
שהידגב
מונק לוס
טופגו
שהציקה
מה הכל
והצווח
לכבר
שהיה

גמורה ועמוקה
למן נקדחה שנער
שכל מיכו מבור
ננערו שם והקומו
מה בריהו כירכב
היה צוץ על הפית
הפירות
של
ירקבו
ושלדו
יעשו

אָרֶץ הַתְּבֵה חֲמִשִּׁים אַמָּה
רַחֲבָה וְשֵׁלֶשִׁים אַמָּה קוֹמָתָהּ
צָדָה וְתַעֲשֶׂה לַתְּבֵה וְאֵל אַמָּה
תְּכַלְצָה מִלְּמַעַלָּה וּפֶתַח הַתְּבֵה
בְּצַדָּה תִּשִּׂים תַּחְתִּים שְׁנַיִם וְ
וְשֵׁלֶשִׁים תַּעֲשֶׂה וְאֵנִי הַנְּבִיָּא
מִבִּיא אֶת הַמַּבּוּל מִיַּם עַל הָאָרֶץ
לְשִׁחַת כָּל בֶּשֶׂר אֲשֶׁר בּוֹרוּחַ
חַיִּים מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם כָּל אֲשֶׁר
בָּאָרֶץ יָגוּעוּ וְהִקְמַתִּי אֶת בְּרִיתִי
אִתְּךָ וּבָאתִי אֵל הַתְּבֵה אִתְּךָ
וּבְנִיד וְאֲשֶׁרְךָ וְנָשִׂי בְנִיד אִתְּךָ
וּמִכָּל חַיִּי מִכָּל בֶּשֶׂר שְׁנַיִם מִכָּל
תִּבְיָא אֵל הַתְּבֵה לְהַחֲיֹת אִתְּךָ

מורכב להיבנות
חמשין ומיין פחות
והלחין למיין דומה
כהר גהר
העביר להיבנות
ולחמיהו השכלליים
מלעלה והרע
והיבנות כפי טרד
הגוי מדרדץ מרע
מחמץ הכיין וה
והליחין הגמור
ומיין וזהו הדי
אנך בריהו זה טרפג
טופגו מוח ער
חדש לחבל כר
היחך רביה החיך
רתי מהחנה שמיך
כל דמחמץ מורה
והקמה ומיין
יה קיימי עיין
והעול להיבנות מה
וכן ומהחך וכשי
הכך עובדו ומכר
ומכל ודי המיין
בשיר והיין מכל
העיר להיבנות
לקיימות עיין

ושלח והצוהו רשעים שברוך מהם וצוץ ומשך ונשי כנץ האנשים לבר והנשים לבר מיכן שגאסון בהטח
בהשמיש המטה מכל החי מפני שדים שנים מכל כץ הפחות שבהם לא פוחתו משנים אחד וזכר ואחר נקברה

ועשרים שנה דא כי לימים עור מהו עור כהן להס זכר מועד אחר זמן מרובה
עור לשע ערן זמן מרובע יום כנגד יצירה הולר שקלקל להטרוח ויזרם

לצור צורה
ממזרים
ויעש נר
זה ביומיו
לתיב
נח ובניו ונח
אנשים
לבר והנשים
לבר לפי ש
שגמרו
בהשמיט
מפט
שהעולם
שרוי
בצער

השנים שבעה שבעה זכר ונ
נעקבה לחיות זרע על פני כל
הארץ כי לימים עוד שבעה
אנכי ממטיר על הארץ אר
ארבעים יום וארבעים לילה
ומחיתי את כל היקום אשר
עשיתי מעל פני הארמה ויעש
נח ככל אשר צוהו יהוה ונח
בן שש מאות שנה והמבול
היה מים על הארץ ויבא נח
ובניו ואשתו ונשי בניו ארו
אל התבה מפני מי המבול ומן
הבהמה השחורה ומן הבהמה
אשר איננה טהרה ומן העוף

ושימיו שבעה
שבעה דבר ונחמא
לקיימו זרעו על
מפי כל מדעו
כי מדוי לזמן ל
ימיו עוד שבעה
מדי מוחיה מיטרוח
על מדעו מדעו
יבוצו מדעו לילע
ומימיו יה כל יקדמו
דעבדיה מעל מפי
מדעו ויעש
נעבר נח ככל דמקדי
דסקדיה יח ונח
נח בר שיה מוחיה
שפן ונחמא חמה
מיו על מדעו
ויבא נח על נח
נבגדי ומימיה
נשי בניו עומיה
לויבנהו מן קדם
כי נוסעו
מן הבהמה
בעורו רביו נכץ כל
בעורו רליתוהו דכו
נכץ
ענפא

מפט מן ה
המבול
נח כר
מקט
מכור
היה ממנו
ומנו ממנו
ממנו ש
שיבחו

מבול ולא נכנס לתיבה ער שהמים דחקהו והצנע לקרסוליו במו אל נח

ביום אל נח מאלהין שנים שנים מכל הושיו במנין זה מן הפחות היו שנים
 בחרש השט ר ליעזר מזה זה מרחשין ר יחושע מזה זה מייד נבקע להוציא

מימיר
 תהום רב
 מידה כנגד
 מידה הכ
 חטא ברבה
 רעת האדם
 ולקו בהתוס
 רבה ויהי
 הגשם על
 המדע ולא
 ולקו הווי
 מזה ויהי
 המבול על
 המדע לא

וּכְלֹ אֲשֶׁר רָמַשׁ עַל הָאָרֶץ
 שָׁנַיִם שָׁנַיִם בָּאוּ אֶל נֹחַ אֶל הַתְּ
 הַתְּבָה זָכַר וַנִּקְבְּהָ כַּאֲשֶׁר צִוְּהָ
 אֱלֹהִים אֶת נֹחַ וַיְהִי לִשְׁבַע־רֵב
 הַיָּמִים וּמִי הַמַּבּוּל הָיוּ עַל הָאָרֶץ
 בַּשָּׁנָה שִׁשִּׁי מֵאוֹת שָׁנָה לַחַיִּי נֹחַ
 בַּחֹדֶשׁ הַשֵּׁנִי בִשְׁבַעַת עָשָׂר יוֹם
 לַחֹדֶשׁ בַּיּוֹם הַזֶּה נִבְקָעוּ כָּל מַיִ
 מֵעֵינֵת תְּהוֹם רַבָּה וְאֶרְבֹּרֹת
 הַשָּׁמַיִם נִפְתְּחוּ וַיְהִי הַגֶּשֶׁם עַל
 הָאָרֶץ אַרְבַּעַיִם יוֹם וְאַרְבַּעַיִם
 לַיְלָה וּבַעֲצֵם הַיּוֹם הַזֶּה בָּא נֹחַ
 וְשׁוֹם וְחָם וְיִפֶּת בְּנֵי נֹחַ וְאִשְׁתֵּי נֹחַ
 וְשִׁלְטִית נְשֵׂי בְנָיו אִתָּם אֶל הַתְּ

כשהורידן
 הורידן ברח
 ברחמים
 שאם יחזרו
 יהיו גשמי
 ברבה כשלם
 חזרו רחין
 למבול
 ארבעים
 יום יום
 יום ראשון
 מן המנין
 שאין לראו
 עמן שהדי

התב ביום הזה נבקע כמוצאן כל יום בלען בבח בכסליו לר ליעזר שהחדשים
 נמוע כסרין אחר מלע ואחר חסר הרי יב מרחשין וכו מוסליו בעצם היים

וכל רחיש על מרע
 שנים הרין הרין
 על עב נח להיבנות
 דבר ונקהמ במור
 רפקיד יו ית נח
 ויהי והורה
 לזמן שבעה יומין
 ומי טופגמ הון על
 מרעמ בשנת
 בשנת שיה מורה
 שנין לחי נח בורה
 בידה היבניע
 בשבעה עשר
 יומה לירחמ ביומא
 הרין מהבוע כר
 מבווע תהום רב
 ובני שמיו מהסתחו
 ויהי ופנה מטר
 כחיה על מרע
 מרבעין יומין ומל
 ומרבעין לילין
 בעצם ככרין
 יומא הרין על נח
 ושם חם ויפת בע
 נח ומיהב נח מהלה
 נשי בנהי עמהין
 להיבנות

המ
 חז
 בש
 רי
 מר
 עו
 זי
 נח
 הר
 דב
 וז
 דב
 בש
 דס
 נח
 ויה
 נח
 ימ
 נח
 נח
 נח
 נח
 נח
 נח

בעשירי נראה ראשי ההרים . זה אב שהוא עשירי למוחשן שהחיל הגשם וזה המזל הוא חלול ועשירי לפסליו
 על שפסקו הגשמים כשה שמונה מזל / בחרש השביעי סוף והוא שביעי להפסקה מי איפשר לנו / כן על ברוך
 שביעי מי אה

אזה מונרה
 אלא להפסקה
 שיהי לו כל
 מ של גשמים
 וקב של הגב
 הגבורה
 המים ע
 אחר בסוף
 וזה אזה
 מזל / שביעי
 לידה דין
 זה טיץ והע
 והעשירי
 מי איפשר
 ללמוד אל
 לרמי : שמש
 אזה מזל
 ללמוד המזל
 לזו מי אזה
 מוסח במוחשן
 במחר לחי
 חרבן המזל
 מעל המזל
 שהרי מקינה
 מן זם שמוח
 ראשי ההרים
 שלח אזה
 הערב וכד
 יום הוחיל
 בשליחור
 היונה הרי
 יום משמוח
 ראשי ההרים
 ער שחרב
 פט המזל
 וזה המזל

**בעשירי באחד לחדש נראה רז
 ראשי ההרים ויהי מקץ ארבע
 ארבעים יום ויפתח את חלון ינה
 התבה אשר עשה וישלח את
 הערב ויצא וישב ער יבן
 יבשת המים מעל הארץ ויש
 וישלח את היונה מאתו לראות
 הקלו המים מעל פני הארמה
 ולא מצאה היונה מצוח לכת
 תגלה ותשב אליו אל התבה כי
 מים על פני כל הארץ וישלח
 ידו ויקחה ויבא אתה אליו אל
 התבה ויחל עוד שבעת ימים
 אחרים ויסת שלח את היונה**

בעשירי אזה
 לירח אזה
 ראשי טוריה ויהי
 והיה מסע מדבען
 יומין וסבח נח וזה
 כונה הביבנה דעבר
 וישלח וישלח ית
 ערבא ונפק מיפק
 והמים ער ריביטן
 מיא מעל מדע
 וישלח וישלח ית
 יונה מלוחיה למחז
 אם קלו מיא מעל
 אם מיא וזה
 ולא משכוח ינה
 מנח לפססה ריבליה
 והבה לותיה להיבנה
 להיבנה חרי מור
 על אפי כל מדע
 ואושיט ידה ונסבה
 ונעיל יתה לומר
 להיבנה
 ויחל ויחל
 ער שבעת יומין
 מוחשן ואוס
 שלח ית
 ינה

כלול נראה במזל שחרבן במוחשן והוא קורא מזהו ראשי וזו זה לא תשרי שהוא ראשי לברואה שלם
 לר ליעזר ולר יהושע הוא ניסן / מקץ ארבעים יום / משמוח ראשי ההרים / זה חלץ הכיפה אשר עשירי

לבוהר ולא זהו פתח התיבה העשוי ליריחה ולפניה יצולו וש"ב הולך ומקיץ סביבות התיבה ולא הלך בשליחותו
שהיה חושד על בה וזבן כמו שמצינו בגז"ר חלק ע"ד יבשת המים כמשמע לפשוטו אבל מדרש אגדה

מוכן הירי
העורב לשלח
אחרת בענין
בשמים בימי
ליהו והעורבים
מביאים לו
לחם וצג
וישלח אר"ב
הינה לסעך
ימים שהדי
כה ויחל עוד
שבעת ימים
אחרים מבלל
זה אבה למד
שנה בראש
בראשונה
הוחל י ימים
וישלח מין זה
לשון שליחות
לא לשון שיל
שילוח ובורה
יראה אם קל
המים שאם
שנה המדבר
מונח לא השן
אליו ויחל
לשון הכהנה
וכן לי שמע
ויחל והרבה
יש במקרא
טרף בפיה או
אט שזכר היה
לפני המד קוריהו
פעמו לשון זכר
ופעמו לשון נק
נקבה לפי שכל
יונה שבמקרא
לשון נקבה

מִן הַתְּבַה וְהִבֵּא אֵלָיו הַיּוֹנֵה
לֵעֵת עֶרֶב וְהֵנָּה עָלָה זֵית טוֹרֵת
בְּפִיה וַיֵּדַע נָח כִּי קָלָה הַמַּיִם
מֵעַל הָאָרֶץ וַיִּיחַל עוֹד שִׁבְעַת
יָמִים אַחֲרַיִם וַיִּשְׁלַח אֶת הַיּוֹנֵה
וְלֹא יָסְפָה שׁוֹב אֵלָיו עוֹד
וַיְהִי בְאַחַת וָשֵׁשׁ מֵאוֹת שָׁנָה
בְּרֵאשִׁיִן בְּאַחַד לַחֲדָשִׁי חֲרִבּוֹ
הַמַּיִם מֵעַל הָאָרֶץ וַיִּסַּר נֹחַ
אֶת מִבְּסֵה הַתְּבַה וַיֵּרָא וְהֵנָּה
חֲרָבוּ פְנֵי הָאָרֶמֶה וּבְחֲדָשִׁי
הַשְּׁנַיִ בְּשִׁבְעָה וָעֶשְׂרִים יוֹם
לַחֲדָשִׁי יָבֵשׂה הָאָרֶץ
וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים אֶל

מין היבנותו והבא
והנה לוחיה יונה
לעזר דמשה והו
טרה ויהא הביר
מחה בפומיה וידע
נח מרי קלו מיו
מעל ארעו
ויחל ומדע עוד
שבעת יומין מחרש
ושלח ית יונה ולו
מוסיפה למקב לוחיה
עוד ויהי
והנה בשיה ממרה
וה שטן בקדמיה
בחד לוחיה נבוב
מיו מעל מדע
ומערי נח זה חופמה
דביבמה וחזו והא
נבובן אפי מיו
ובחדש ובירח
הניטא בעשורין
ושבעה יומין
ליחמ ובישור
מדעו
ויזכר
ומליל ית עב

כיוט הנמיות בולב הומיות וכן כיונה פוחה אין לב טרף חטה ומדרש אגדה לשון מוצן וירשן בפיה לשון מוח
אמרה יפן מונכותו מדורין כזיה ויהן מסודין בדרך ולא מתוקים וכיר בשד נדס ויחל כמו ויחל לא שזה לשון ופעל
וזה לשון ויהפעל ויחל וימחן ויחל ויהמתן בראשית לל ליער הוא הטרי לל יהושע הוא ניסן חרמ נעשה
כמו טיט שקדמו פנה מלמעלה יבשה נעשה צריר כהלמה בכך וירדותן בחדש השני כיון מילע וא יוס שחמדה

יהודה על הלבנה שמשפט רור המבול שנה המזימה היה אהה ואשהך נגן איש ואשהו כוץ הכיר להם השמיש המטה
 הוציא בהו היצא קרי מבור להם שייצאו מה מינם רוצין הוצא אהה ושרצו בארץ ולא בהובה כעור שוקה הבהמרה

והענה נוסדו בהטח
 בהשמיש לבושוח
 למשפחותיהם
 קבל עליהם עגל
 מנה לדבק במיץ
 הנה מרה
 שבקנטוס שפדש
 כוץ רביט שלמה
 מיט נראה ומיט כן
 בסדר עולם
 מיפטר לכו כן שמו
 שמוטנאו ומיט
 ההרים שלח מרה
 הערב ומחרון מרה
 היונה ולא מיצורה
 מנח והשב והלג
 כבר עברו יוהר מול
 יוס שטנאו ומיט
 ההרים והרי ל
 כנה מקומור
 למצוא מנח לג
 כן הוא בסדר עולם
 ואין לפרוש הימנה
 ויהי מקצץ מול
 מרבעוס יוס מקצץ
 שהחיל המים
 לחסור כל בסיון וט
 ושלמו בו בהמוץ
 וישלח נח מה חלע
 התיבה וישלח מרה
 היונה ולא מיצורה
 מנח שהה יומים
 ויוסע שלח מרה
 היונה וישב אליו ה
 היונה לעת ערב
 שהה ער יומים
 וישלח מה היונה
 ולא יספה שוב אליו
 הלה וישיבה לה על ראשי ההרים
 הנה כשמהה מונה מר באב ער אל בהטרי נבלע המים בראשון באחר לחרש חרב
 המים זה הטרי כן פירש הד עזריל וכן עיקר מכל הבהמה הטורה מכל לז צוה הקבה לא להכניס ממילע שבעה

נח לאמר יצא מן התבה אתה
 ואשתך ובניך ונשי בניך אתך
 כל החיה אשר אתך מכל בשר
 בעות ובהמה וכל הרמש הר
 הרמש על הארץ ויצא אתך
 ושרצו בארץ ופרו ורבו על הא
 הארץ ויצא נח ובניו ואשתו
 ונשי בניו אתו כל החיה כל הר
 הרמש וכל העות כל הרמש על
 הארץ למשפחתיהם יצאו מן
 התבה ויבנו נח מזבח ליהוה ויק
 ויקח מכל בהמה הטהרה
 ומכל העות הטהור ויעל עלות
 במזבח וירח יהוה את ריח

נח למימר יצא סוק
 מן הבהמה מה ומיט
 ובני ונשי בני עמך
 כל כל חיה רענך
 מכל בשרו בעופו
 ובהמיה וכל רמש
 רמש על מעמ אפי
 מסיק שישן ויהיילדע
 הוצא ממדע ויפטיץ ויס
 ויסבן על מדע
 ויסא נסוק נח
 ונטיה ומיהתיה ונטי
 כנה עומיה
 כל כל חיה
 כל רמש וכל עופו
 כל רמש על מעמ
 לזרעהוהען ספון כן
 הבהמה וכן
 ונטי נח מרמח קרס
 ונטי מכל בעמ
 רכיו ומכל עופו
 רכיו ומסיק עלהו
 על מדמח
 וירח וקבל
 וי ברעמו
 יר
 קרבטה

יהודה על הלבנה שמשפט רור המבול שנה המזימה היה אהה ואשהך נגן איש ואשהו כוץ הכיר להם השמיש המטה
 הוציא בהו היצא קרי מבור להם שייצאו מה מינם רוצין הוצא אהה ושרצו בארץ ולא בהובה כעור שוקה הבהמרה

שבעה לא כדי להקדיש קרבן מנעוריו מנעוריו כהו משוננער לנמה מימיו אמון ניהו בן יצר הרע לא מוספה ולא מוסו כפל הדבר לשבועה הוא שבהו אשר כשבועה מעבור מו נח ולא מצינו בה שבועה לא שכל רברו הוא שבועה

וכן רישו חבמים
במסכה שבועה
עוד כל ימי הארץ
זרע וקציר וצג לג
ישבוהו ו עתה
הלל שט חרשים
לבד אחר כמו שט
שטנוט חצי השדי
מחשען חצי כסלון
זרע חצי כסלון טב
טבה חצי שבט קור
כול בבבא מדיעור
קור קשה מחורב
חורב עת זרע שע
שעורים וקטניות
החרופין להתבשל
בהר והוא חצי שבט
מרד וחצי טפן
קייץ הוא זמן לקיט
לקיטה המגיס וזמן
שמייבשין מורבן
כשדור ושמו קייץ
כמו והלחם והקייץ
למכול הנערים וחוס
הוא סנה ימות החמה
חצי מב לול חצי ה
השדי שהעלב חס
יוהר כמו שמצינו
במסכה יומא שילה
קייטא קשה מקייטא
חוס ולילה לא ישבן
ישבוהו מבלק
ששבהו כל ימורה
המבול ולא שימשו
המזלעה ולא ניכר
בין יום ובין לילה
לא ישבוהו לא יסא

הנהו ויאמר יהוה אל לבי לה
אסה לליל עווד את הארמה
בעבור האדם כי יצר לב האדם
רע מנעוריו ולא אסה עווד להב
להבות את כל חי כאשר עשיתי
עוד כל ימי הארץ זרע ולקציר
ולקח האדם ולקח ויהיה חיים ולילה
לא ישבתו ויברך אלהים את
נח ואת בניו ויאמר להם פרו
ורבו ומלאו את הארץ
גמוראכם וחתכם יהיה עול כל
חית הארץ ועול כל עוף השמים
בבול אשר תרמיש הארמה ובו
יבבר דגו הים כידכם נתנו כל

וממר נו במזמורה
לא מוספה למילט עוד
יה מרשא בריל חובי
מינשא מדי יצור
ליבא רמינשא ביט
מונעוריה ולא מוספה
עוד למימיו נה כל
דמי במא רעבדיה
עוד כל עוד כל
ימי מרשא וידוש
מחברא וקומא וחופה
קייטא וסיהווי וימס
גלילי לא יבטלע
ויברך וברך נו
נח ונה בנהו וממר
להע פניו וסגו ומלו
יה מרשא
ומוראכם וחתכם
ועולכם ומימכם
תהא של כל חורב
מרשא ועל כל
שסא רשמא במל
תרחיש מרשא
ובבל טני ימי
בירכע יהע מסירע
כל
כל

יסקו כל אלה להנהג בסרע ומוראכם וחתכם כמו הראו חבה ורמו וצרה לשע חיה פיטק חי מינו סרע לשומרו מן העברים ענף מלך הבשן מה צריך לשומרו מן העברים שנ ומוראכם וחתכם אימתי בשאחם חיים

לבו לאכלה אבל לאדם הראשון לא הרשיהו לאכול אלא ורק עשב בנפשו דמו מסד להם אבר נץ החי כל שנפשו
 בזכו לא האכלו ומה הבשר בנפשו זה אבר נץ החי דמו לא האכלו הרי דם נץ החי ואך מה דמיכס מעט שח
 שהתורה לבי
 נטילה נטומה
 כבהמות מרה
 דמחם ארוג
 מיד שופכו מל
 מדדוש לנפול
 לנפשו הכיכס
 מן החונק
 מה עיכמו
 מעט של
 יצא ממגדס
 מיד כל חיר
 לפי שחטאו דיו
 הנבול והוסק
 למחול חיר
 רעה לשלש
 בהם שנחמו
 נמשל כבהמו
 נדמו הוסק
 להחיר עליהן
 מה החיר
 מיד האדם
 ההודק במזור
 כלג עדים
 מני מדדוש
 וכיר מיש חל
 מחין שחוק
 מהבן באר
 והרצו שיג
 מני מדדוש
 חס לא יגלה
 יפקש על
 טוט למחול
 שיצו השוגג
 צריך כפרה
 ואם אין עדים
 לחייבו גלגל

רמיש אשר הוא חי לכם יהיה
 לאכלה כירק עשב נתתי לכם
 את כל ארץ כנעשו דמו
 לא תאכלו ואך את דמכם
 לנפשותיכם ארדש מיד כל
 חיה ארדשני ומיד האדם מיד
 איש אחיו ארדש את גפתי
 האדם שפך דם האדם כל
 נאלם דמו ישפך כי בעולם
 אלהם עשה את האדם ואל
 ואתם פרו ורבו שרצו בארץ
 ורבו בה ויאמר
 אלהים אל נח ואל בניו אתו
 לאמר ואני הנני מיקים את

רמיש דהוא חי לנפ
 יהא למיכל כירק
 עשב יהיה לנפ
 יה בולא
 כרס בשדא בנפשיה
 דמיה לא היכלן
 ואך וכרס יר
 דמכע לנפשיה כן
 מהבבע מיד כל חיה
 מהבשיטה ומיד
 איכשא מיד גבר
 דייטור יה דמין
 דמחוקי מהבבע ירה
 דמו דמיכשא
 שופך דייטור יה
 דמו דמיכשא בסהר
 על מזכר דייטור
 דמי יחמור מר
 ביכלס להיס עבר יה
 אבשא ומהם
 ומהין פגשו וסגן מ
 מהילדו כמרעו וס
 וסגן בה ויאמר
 ומפך יה לנח ולבנהי
 עמיה למימר
 ומני ומנח המנה
 מקיס יר

והוא מיע כבע המוקד דודש מוזנ כמו שדרשן רבותי במסכת מכות והלהים חנה לידן הקבה מוזנר לפי
 לפי אחר כול בארס דמו ישפך אם יש עדים הכויהוהו מהם למה כי בעלב להיס עשוה מה הארבע

זה מוקח חסד עשה השטיה את הארץ והרבה במקרא כן ומהם פרו ורבו לפי פשוטן הראשונה לברכה
והשיני לציווי ולפי מדרשו להקיש מי שאיטן עסק בפרייה ורביה לשומר רמים וזו הנגזר מוסכיס חני עמ

ענין שהיה
טח רוצה לע
לעסוק בפרייה
ורביה עמ
שהבטיחהו
הקפה של
לשטוף העול
העולב עמ
וכן עשה וזמ
ע הנגזר מסכיס
מסכיס
לענין
קיום ובריה
להבטיחהו וזו
והקין לך מזה
חיה הארץ
מהפס' הס'
המהלכין עם
הבריות מיכל
יוצאי התורה
להביא שקדים
ורמשים חיה
הארץ להביא
מזיקין שאיטן
בכלל החיה
אשר מהפס'
שאין הילוכן
עם הבריות
והקיינותיה
מעשה קיום
לבריה ומדון
קיומו מורה
הקשה כמו
שמסכיס
הולך לרוב
עולב כמכב
חסד שיש רז
דורות של
הוצרכו לזוה

**בְּרִיתִי אִתְּכֶם וְאֵת זְרַעְכֶם אֲחִי
אֲחֵרֵיכֶם וְאֵת כָּל נַפְשֵׁי הַחַיָּה
אֲשֶׁר אִתְּכֶם בְּעוֹת בְּבִהְמֵיהֶם וּבְכָל
חַיַּת הָאָרֶץ אִתְּכֶם מִכָּל יִצְאֵי
הַתְּבֵה לְכָל חַיַּת הָאָרֶץ וְהַקְּמִתִּי
אֵת בְּרִיתִי אִתְּכֶם וְלֹא יִכְרַת
כָּל בֶּשֶׂר עוֹד מִמִּי הַמְּבֹרָךְ וְלֹא
יִהְיֶה עוֹד מִכֹּהֵל לְשֹׂאת הָאָרֶץ
וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים זֹאת אוֹת הַבְּרִית
הַבְּרִית אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן בֵּינִי
וּבֵינֵיכֶם וּבֵין כָּל נַפְשֵׁי חַיַּת אֲשֶׁר
אִתְּכֶם לְדֶרֶת עוֹלָם אֵת קִשְׁתִּי
נָתַתִּי בְּעַנְוֵי וְהִיתָה לְאוֹת בְּרִית
בֵּינִי וּבֵין הָאָרֶץ וְהָיָה בְּעַנְוֵי**

קיימי עמכין ועמ
בניכין בהריכין
ואת ועב כל נפשו
חיותה רעמכין בעול
בעוסא וכבטורא וכב
ובכל חיה מדע
עמכין מיכל נפשו
היבחה לכל חיה
מדע והקמותי
והקיס ית קיימי עמ
עמכין חמ ישויה
כל בשח עור ממדי
טופמא ולא יהי עור
טופמא לחבלא ארע
מדע ויאמר
והכיר יא רח מדע
קייס רממא יהיב בין
מימד וביניכין ובין
כל נפשו חיותה
רעמכין לדרי עלכו
עלמא חרה
יה קשה יהביר
כענמא ובהי לחרה
קייס בין מימד
ובין מדע
והיה וירי
בעננה

לפי שצריקים במוריס היו כבין דודן של חזקיהו ודודן של ר' שמעון בן יוחי בענני עין כשהעלה במחשבה
לפי להביא חשך ואמר לעולב

בין להים ובין כל נפש חיה בין מדה הרץ שלמועה וביניכם שהיה לו לבהוב בין
 ובין כל נפש חיה לא והו מדרשן כשהבוא מדה הרץ לקטרב אזי רומה את האורה
 וזה אור

הברית הראהו
 הקשה ואמ' ל
 הרי אור
 שמכררתי
 וחס הוא אבי
 כנפן למר
 הוצרך למר
 כי לפי שהפד
 שהפד שר
 עמוקה ובאה
 בשכרור
 של נח ומה
 שקלקל בה חס
 ועל ידי שקלקל
 כנפן ופדיון ל
 לא כהב ארה
 הולמה חס
 ולא ידע
 שכנפן כנפ
 לפיך הוצרך
 לומר פאן וחס
 הוא אבי כנפ
 ויחל עשרה
 עבמו חולק ל
 שהיה לו לנפ
 לעמוק החילה
 כנפיער
 מחרה איש
 המרמה ארץ
 המרמה כמון
 איש כנפני
 ויטע כרם
 כשכנפם לר
 לתובה הכנס
 עמו זכורות
 ויחורי האוני
 המינים

עין על הארץ ועראתה הקטית
 בעין וזכרת את בריתי אשר
 ביני וביניכם ובין כל נפש חיה
 בכל בשר ולא יהיה עוד הפיים
 למכור לשיחת כל בשר וזהו
 הקטית בעין וראיתיה לצר ברית
 עולם בין אלהים ובין כל נפש
 חיה בכל בשר אשר על הארץ
 ויאמר אלהים אל נח זאת
 אהי הברית אשר הקמתי ביני ובין
 כל בשר אשר על הארץ

פ

ויהיו בני נח היצאים מן התבר
 שם וחס ויפת וחס הוא אבי כנ

מהלך מהלך כהו רמון לעשרה שבטים שנקראו על שם שומרן שנקראו
 מהלך שגל על עסקי יין שש השוהים במזרקי יין ויהלל כהן מהלך לשון ויהל

ענבא על מדע
 והתחזי קשהא בענב
 בענבא וזכרת
 ורכירנא ית קימי רב
 רבין ממדי וביניכם
 ובין כל נפש חיה
 בכל בשר ולא יהי
 עוד מימי לטופט
 לחבלא כל בשר
 והיה ובהי קשהא
 בענבא ומחזי
 לדוכרן קייס עלם
 בין ממרא ריזי ובין
 כל נפש חיה
 בכל בשר ארע
 ארעא ויאמר
 ויאמר יי לנח רא מה
 קיימא ומקיימית בין
 ממדי ובין כל בשר
 ארעל מדעא

ויהיו והו בני נח
 רשקו כן היבות
 שם וחס ויפת
 וחס הוא אבי כנ
 רב

רכנע
 הלהב
 וממדי
 מדע
 וישי
 במדע
 וישי
 חמרא
 בגו מ
 וישי
 חמרה
 עריות
 להרץ
 וישי
 וישי
 הרניה
 מומח
 מומח
 רמבו
 וישי
 ומהל
 וידע
 ברית
 ויאמר

ויהי כעל וירא חם אבי כנען יש מרבותי אוב/ כנען ראה והגיד לאביו לבן הזכר על

הדבר ונתקלל וירא אלה ערות אביו יש מחכה/ אוב/ סירסן ויש אוב/ רבעו ויקח שם

ויפת איו כהן
ויקחו אלמ ויקח
לימדך על שם
שנתאמץ כהן
במצוה ויהי
מיפת לבן זכר
כנען לטלית
של יביצורה
ויפת זכה ליעקב
קבורה לבני
שם אהן לגוף
מקום שם
קבר וחס שבין
מה אביו נאמן
כודע כן ינהג
מלך אשור את
שבי מצרים
ואה גלות כוש
ערוס ויתר
וחשופי שרה
ערוה מצרים
ופניהם מחור
אחורנה לבנה
נאמן/ פעם
שבייה ללמד
כשקרבן אצל
והוצרך להפך
עצמו לבסות
הפכו פניהם
אחורנית כנע
הקטן הפסול
והבנוי כמון ה
הנה קטין נה
נהתיך בגנים
אדור כנען
מהה גרמה
לי מלהוליד כן
רביעי לשמש
לשמשני ד

כנען ושלטה אלה בני נח ומי
ומי אלה נפצה כל הארץ ויהי
נח איש האדמה וישע כבם
וישית מז היין וישכר ויתגר
בתוך אלה וירא חם אבי
כנען את ערות אביו ויגד
לשני אחיו כהן ויקח שם
ויפת את השמלה וישוימו על
טבם שניהם וילכו ארצה
דכסו את ערות אביהם ופניהם
אחורנית ושרות אביהם לא
ראו ויילקו נח מיינו וירע
את אשר עשה לו בני הקטן
ויאמר אדור כנען עבד עבד

רכנען ושלטה
הלהא מילין בני נח
וממילין מהבדרן בכל
אדעא ויהל
ושדי נח גבר פלח
במדעא ונכב כרמור
וישית ושיהי כן
חמורא וירי ומהגרא
כגו משכנה
וירא ונחזי חם
אבוקי רכנען ירה
ערויחא רמבוקי ורחו
להרין מחוקי בשוקא
ויקח ונסיב שם
ויפת ית כסותה
ושימוז על כהן
הרויחין ומזלו כמור
ממחורין ומפירין
ממחורין וערויח
אמבוקי למ חזו
ויקח כח
ומהשע נח כן חמוריה
וירע ית רעבר ליה
בדיה זעורא
ויאמר ויאמר
ליט כנען
עבד

אדור כנען הרביעי להיות מושמש אה זרע של אילן הגדולים שהוטל עליהם טורח
וכה חם שסירסן אוב/ לבן למחין ארס הראשון שני כנעס היץ לו וחרגן זה אה זה כנען

עבדים יהיה לאחיו ויאמר
 ברוך יהוה אלהי שם ויהי כג
 כנען עבד למי ויפת אלהים
 ליפת ויטבן באהלי שם ויהי
 כנען עבד למי ויחיינה אחר
 המבול שלש מאות שנה וח
 וחמשים שנה ויהיו כל ימי
 נח תשע מאות שנה וחמשים
 שנה וימות פ
 ואלה תולדת בני נח שם חם
 ויפת ויהוה להם בני אחר
 המבול בני יפת גמר ומצוג ו
 גמדי ויון ותבל ומשך ותירס ו
 ובני גמר אשכנז וריפת ותנר

בשביל ירושת
 העולם ואבוע
 יש לשלשה
 בנים ושורג
 מבקש כן
 רבינו ברוך
 יהוה אלהי שם
 שיעבוד
 לשמור
 הכטחמו לבטח
 להנה להם
 מה מרדן
 כנען ויהי
 להם כנען
 עבד למי על
 עבד יפת
 להים ליפת
 ירחיב מהרץ
 יפתו וישבו
 וישכעו במהל
 שם ישראל
 שכינה ביש
 בישראל
 ומדרש חבמ
 מעפ שיפת
 להים ליפת
 שכנה בורש
 מבני יפת
 כיה שני לג
 לא שרהבן
 והיכן שרהה

פלח יהי לאחיהו ויאמר
 ברוך יהוה אלהי שם
 יהי כנען עבד למי ויפת
 אלהים ליפת ויטבן באהלי
 שם ויהי כנען עבד למי
 ויחיינה אחר המבול שלש
 מאות שנה וחמשים שנה
 ויהיו כל ימי נח תשע מאות
 שנה וחמשים שנה וימות

ואלה תולדת בני נח
 שם חם ויפת ויהוה להם
 בני אחר המבול בני
 יפת גמר ומצוג ו
 גמדי ויון ותבל ומשך
 ותירס ובני גמר אשכנז
 וריפת ותנר

ובט גמר

ותגדמה וּבְנֵי יִזְק אֱלִישֶׁר
 ותרשיש כתיים ורדנים
 מאלה נפרדו איי הגנים באר
 בארצתם איש ללשנו למשפח
 למשפחתם בנייהם וּבְנֵי חם
 כוש ומיצרים ופוט וכנען
 ובני כוש סבא וחווילה וסבתה
 ורעמה וסבתבא ובני רעמו
 שבא ודחן וכוש ילד ארת
 צמרד הוא החל להיות גב
 גבר בארץ ו הוא היה גבר
 ציד לפני יהודה על כן יאמר
 צמרד גבור ציד לפני יהודה
 ותהי ראשית מצולכתו ככל

במקדש ראשון
 שבנה שלמה
 שהיה מבט ש
 שם ויהי
 כנען עבר למן
 ארץ משיגלן
 בני שם ומכר
 להם עבדים
 מבני כנען
 הירם והפרס
 להיות גבור
 להמריד כל
 העולם על הקבה
 בעצת דור
 הפלגה גבור
 ציד צר ארת
 רעמו שר
 בריות בפיו ומ
 ומישן למרו
 למרו במקום
 לפי יזי מהב
 מהבוע להקל
 להקטין על
 פטו על כן
 יאמר על
 כל ארץ
 מושיע בשנות
 פטו שיודע
 מה רבו ומתבנ
 ומתבין למרו
 בן יאמר זה
 כמרור

וכי יין

מוחלה
 מהפריש נגמרה
 עממיו במרעהו
 גבר ללישונה לזר
 לרעהוהוין בעממיה
 בעממיהוין
 ובני חם
 ובני כוש

וכוש
 ית כמרור הוא שריו
 למהו גבר במרעמו
 הוא הוא הורה
 גבר הקיף קרס יזי
 על כן והממר
 כמרור גבר הקיף
 קרס יזי
 וההי
 ריש מלכותיה
 בכל

מהי
 וממר
 דשים
 מרמ להין
 יסת יז
 שכנתיה
 ס ויהי
 להין
 יזי כר
 בממר
 יזי
 מהו כל
 בממר
 יזי ומית
 מאילין
 מן שם
 יתילין
 כנ

וְאֶרֶץ וְאֶבֶר וְכַלְנֵה בְּאֶרֶץ שֶׁנֶּבֶר
 שֶׁנֶּעֶר מִן הָאֶרֶץ הַזֶּה יֵצֵא
 אֲשֶׁר יִבְנוּ אֶת נִצְוֵה וְאֶת
 רִחְבֵת עֵיר וְאֶת כְּלֵחַ וְאֶת רֶסֶס
 רֶסֶס בֵּין נִצְוֵה וּבֵין כְּלֵחַ הֵינֵן
 הָעֵיר הַגְּדֹלָה וְיִמְצְאוּ יֵלֵד
 אֶת לְיָדִים וְאֶת עֲנָמִים וְאֶת
 לְחָבִים וְאֶת נִפְתָּחִים וְאֶת
 פְּתָרִים וְאֶת כְּסָלְחִים אֲשֶׁר
 יֵצֵאוּ מִשָּׁם פְּלִשְׁתִּים וְאֶת
 נִפְתָּרִים וְסִי וְנִנְעֵי יֵלֵד
 אֶת צִידוֹ בְּכָרֵי וְאֶת חֵת
 וְאֶת הַיְבוּסִי וְאֶת הָאֲמֹרִי וְאֶת
 הַרְבֵּשִׁי וְאֶת הַחֲרִי וְאֶת הָעֵרֶקֶי

מִן הָאֶרֶץ כִּי
 שְׂרָחָה מִשׁוֹר אֶת
 בְּנֵי שׁוֹמְעֵן לְבָב
 לְבַמְחֹד וּמִזְרָחֵי
 בְּמִקְוֵה לְבַטְרָה
 הַמְּצָרִל יֵצֵא מִתּוֹכָם
 מִתּוֹכָם הָעֵיר
 הַגְּדֹלָה טִיבֹרָה
 הִיא הָעֵיר הַגְּדֹלָה
 כְּמִנְה רַבְהִי וְטִיבֹרָה
 הִיא הָעֵיר הַגְּדֹלָה
 לְהַבִּיבִי שֶׁפְּתָחֶהָ
 חֲמִישׁ לְלִבְיָה
 פְּתָחֶהָ וְאֶת
 כְּסָלְחִים אֲשֶׁר
 יֵצֵאוּ מִשָּׁם פְּלִשְׁתִּי
 מִשְׁתָּחֶה יֵצֵאוּ
 שֶׁהֵיוּ פְּתָחֶהָ
 וּכְסָלְחִים מִחֻלְפִּין
 מִשְׁכָּב טִיבֹרָה
 אֵילָן לְמִלֵּךְ וְיֵצֵאוּ
 פְּלִשְׁתִּים מִבְּנֵיהֶן
 וְאֶת כְּפֹרֶץ מִזְרָח
 טִיבֹרָה מִשְׁתָּחֶה
 הַרְבֵּה גְּבוּרָה
 הַכְּנַעֲנִי גְּבוּל סִקָּה
 מִזְרָח כָּל גְּבוּל לְשֵׁן
 סִקָּה וְקִצֵּה בְּאֶבֶר
 שֶׁשׁ תֵּבֵר הוּא וְכֵן
 נִמְצָא
 כְּמִנְה
 שְׁמוֹנֶה
 לְחֶבֶד
 גְּבוּל

ומדרך ומכר וכלנה
 במרעמי רבבל

מִן מִרְעָמֵי
 הַהֵיכָל נִסְפָּק מִהַנּוֹרָמָה
 וְכִנְיָה יֵה כְּנֵה נִיבֵה
 רִחְבֵת עֵיר וְיֵה כְּלֵחַ
 וְיֵה רֶסֶס
 כֵּן כְּנֵה וְכֵן כְּלֵחַ
 הֵינֵן חֲרֻבֵי רַבְהִי
 וְכִנְיָרִים וְכִנְיָרִים
 מִזְרָחֵי יֵה לְחֻרָי וְיֵה
 עֲנָמִים וְיֵה לְחֻרָי
 וְיֵה כְּסָלְחִים
 וְיֵה נִפְתָּחִים
 פְּתָרִים וְיֵה
 כְּסָלְחִים רַבְהִי
 מִתּוֹכָם פְּלִשְׁתִּי
 וְיֵה קְפֹרֶץ מִזְרָח

וככשן וככשן
 מזליר ית ציור
 בוכרית וית חת
 ומה וית יבנסר
 וית ממורמי וית גרש
 ומה וית חור
 וית שרמי

ואת הסיני ואת הארודי ואת
 העמרי ואת הדמית ואת נפ
 עפי מיטפחות הכנעני וירי
 גבול הכנעני מצורה באכר
 גרה ער עזה באכה סרמה
 ועמרה וארמיה ועבים ער
 לטיע ואלה בני הם למיטפחותם
 ללשנתם בארצות כגויהם
 ואלשים ילד גם הוא
 אבי כל בני עבר אחי יפת הגו
 הגדול בני שם עולם ואשור
 וארפכשד וליד וארם וכל
 ארם ערץ ודול ונתר ומש
 וארפכשד ילד את שול

זה הולך ער
 שמגיע למקום
 פלטי ללשונותם
 בארצות מעם
 שנתלך לשונות
 וארצות כולם בני
 חס הן אבי כל בני
 עבר הנקרא הירי
 שם אחי יפת
 הגדול מיני ירע
 מה יפת הגדול מה
 שם כשהוא חוב
 ושם בן מארה
 שנה שנתים אחר
 המבול היו אומרי
 יפת הוא הגדול
 שהרי בן חמני
 ממות שנה היה
 נח בשנה החור
 להולד והמבור
 היה בטות שנה
 ממות שנה לגר
 כמסמ שהגדול
 כבנו היה בן מות
 שנה בשנה הממ
 ושם לא הגיע למ
 למות שנה
 ער שנה
 אחר המבול
 אחי יפת ולא אחי
 חס שאילע שנים
 כברי
 מביהם
 וזר ביוריו

ויה מנטוסמי
 ומה ויה ארודי
 ויה צמרי ויר
 חמהמי ובהר בן אול
 מהברחא ורעיר
 כנעני וירי
 והנה החוס כנעמה
 מצירע מטי גר
 ער עזה מטי לסרוס
 ועמורה ומרמה
 וצבים ער לטיע
 מלה מילין
 בני חס לזרעיהן
 ללישנתן במדעיהן
 בעמבוחיהן
 ולשים ולשים
 מהילוד מעה הוא כל
 אבותן רכל בני עבר
 מחוהי ריפה רבמ
 בני שם
 ובני מרם
 ומרפכשד
 ומרפכשד מוליד
 ית שולח

ובלנה
 מרעו
 והנרמה
 גיה וית
 גיה בלח
 גיה רסן
 בלח
 רבמ
 ומצרים
 ומרי וית
 להברי
 מי
 ויר
 כפר
 ויה
 ויה
 וכנען
 כיר
 חת
 ובנסדי
 ויה גרג
 חור
 מי

כְּתוּבָה בְּתוֹכָהּ הַלְשׁוֹנוֹת וּנְפֻצוֹת מִן הַבְּקִיעָה נִתְפַלֵּג לְבַל הָעוֹלָם לְמַדְרַג שֶׁהִיא עֵבֶר

נבוא שחרור
שם בט ערל
שם העבוד
ושניט בסדר
עולם שבסוף
ימיו נתפלג
שימוח המור
בהחלה ימיו
הדי יקטן מחוץ
בעוד מור
והוליד במר
משפחות
קודם לבן ש
ויקטן ילד וגו'
ומחר כך וירי
כל המרץ וגו'
ומה המור
במחצית ימיו
לא בא הטובה
לסוף אל
לפרש ולמדת
שבשנת מות
פלג נתפלג
יקטן שהיה
עני ומקטן
עצמו לבן
זכה וימיו מר
ממנו משפוח
הלע חזרה
מזה על שם
מקומו
רבי הגר
שם מחוץ
לשן הקודש
רבי חזקיה
באו בעצרת
מחה לא בל
הימיו שימור
לו העליונים
בעלה לרקיע
וכעשר עמו
מלחמה
רא על יחיד
של עולם רא רבי חזקיה ממנו מחה למלך וברטן שנה הרקיע מהמוטט כשם

וְשִׁלַּח יִלְדָא אַתְּ עֵבֶר וְהַלְעֵבֶר יִלְדָא
שְׁנַי בְּנִים שֵׁם הָאֶחָד פִּלְג שֵׁם
בְּיָמָיו נִתְפַלְּגָה הָאָרֶץ וְשֵׁם אֶחָד
אֶחָד יִקְטָן וְיִקְטָן יִלְדָא אֶת
אֶלְמוֹדֵד וְאֶת שִׁלָּה וְאֶת
חֲצֵרְמֵיט וְאֶת יִרְחָ וְאֶת
הַדּוֹרָם וְאֶת אֲוִיָּל וְאֶת דִּקְלָה וְ
וְאֶת עוֹבָל וְאֶת אֲבִימָיָל וְאֶת
שִׁבָּא וְאֶת אוֹסֵר וְאֶת חוּלָה
וְאֶת יוֹבָב בֶּן אֵלָה בֶּן יִקְטָן וְ
יִדְדֵי מוֹשֵׁיָם מִצִּיּוֹן בְּאֶבֶר
סִפְרָה הַר הַקָּדֹשׁ וְאֵלָה בְּבֵן
שֵׁם לְמִשְׁפַּחְתָּם לְלִשְׁנֹתָם
בְּאֶרְצֹתָם לְגוֹיֵיהֶם וְאֵלָה

ושלח מוליד ית עבר
ולעבר
מהילידו הרץ בנין
שום חד פלג אר
ביומוהי מהפלגית
מרעו ושום מחורדי
יקטן ויקטן
ויקטן מוליד ית מלמ
אלמודר וית של
נית חצר מות וית ירח
ומה
הדורם וית מוזל וית
רקלה ו
נית עובל וית מבימ
מביממל וית שבמ
מות וית מופיר
נית חוילה וית ינבב
כל מילין בט יקטן
ויהי והנה מותבטהן
ממשיח מטי לספר
טור מדינתא
מלה מילין בג
שם למרעיהו רי
ללישנהן במרעות
במרעיהו בעמ
בעממיהו
מלה מילין

של עולם רא רבי חזקיה ממנו מחה למלך וברטן שנה הרקיע מהמוטט כשם

שעשה בימי המבול מוח ונגשה לו סמוכות בבראשית רבא . בגסעב מן דכ . שרדן

יושבים שכי
כרסיה למעלה
ויהי מושבם
הר הקודש
ונסעו משם
למור להם
מקום המחזיק
מה בולן ועל
מזבח אל
טבער מיט
אל רעדן
חומה לחומה
מצרים לבוט
ופוט לבנט
הכה הזמיר
עצמם כל
הפה לשון הזכ
הזמנה הי
שימושו עמון
וימחורין לב
למלאכה יזון
למיטת יזון
לענה
הכה הזמיר
חכמיו בלג
לביט
שחין מבטב
בבל שהי
בקעה
ונטרפה לשדפ
כך עשין הל
הלביט
שקורין
טיבלש טול
שורפן מוחס
בבטן
לחומה
לשוח הקיר
פן נפץ שלח
יהא עלוט שוס
מכה להפיצט
מין

מישפחת בני נח לתולדתם
בגויהם ומאלה נפרדו הגוים
בארץ אחר המבול
ויהי כל הארץ שפה אחת
ודברים אחדים ויהי בגסעם
מקדם וימלאו בלקעה בארץ
טבער וישבו שם ויאמרו
איש אל רעהו הבה נלכנה
לכנים ונשדפה לשדפה ותהי
להם הלכנה לאבן והחמר
היה להם לחמר ויאמרו הג
הבה נבנה לנו עיר ומצודה
וראשו בשמים ונעשה לנו
שם פן נפירץ על פני כל הארץ

דעיות בני נח
לחולדתהון בעממיהו
ומחילין מהפדן
עממיהו מרעמ בחר
טופגו
ויהי והה כל מרעמ
לישן חר ומבול חר
ויהי והור
במיטלהן בקדמהו
ואשיכון בקעהו
בארעמ רבבל ויהי
הבט ויאמרו
ומחורין לבחדיה
הבו נדמי לבטן ועל
ונטרפוטן בנחור
והוה להן לבנת
לחבנמ וחמורא הות
להן לשיע
וימורין וממורין
הבו נבנה לנא קרמ
ומגדל ורי שיר
מטי ער ייה שימון
ונעביר לנא שובה
רלמח נהבד
על חפי כל
מרעור

ליר ית ענ
ולעבר
הרץ בגן
לג מר
מהסליגת
וס מחורה
ויקט
יר ית מל
הת שלח
מות גיה יז
גרת
ה מוזל גיה
וולת
ויה מבי
ית שיבא
ה מופיר
ויה ונב
בט יקטן
ה מהבטהו
טי לספר
חא
ילין בג
גיהרין
בארעת
פן בעמ
אירין

בא לבמד לריוטנו שלע יחשיענו הנדון שם שירמון ויבטן מדרש הנחום/ וירד יו לראות

בט המורה
אלא בט מין
שימון בג
חזיקים דין
גבולת אלמ
בני מרה
הראשון שם
שוכס ארה
הטובה וואו
המשה אשר
נהנה עמדי
ועה אילו כסו
כסרו בטובה
למרוך במין
שהשפיען
טובה ומלון
מן המבול
הן עם מחר
כל טובה ון
יש עמדין
שעם מחוץ
ושעה מחנה
לכולם דבר
זה החריץ
לעשות
החלם במון
אמרה עשה
עשוהת
להחיל והם
בהם
יבצר לשון
מניעה בתל
כהרובמו וד
ורומה קלן
יבצור דודין
נגדים הבה
נדה בבית
דיט כמלק
מענהטורון
יתה הבה
מידה כנגד
מידה הבה
אמרו הבה

וירד יהוה לראות את העיר
ואת המגדל אשר בנו בני
האדם ויאמר יהוה הן עם
אחד ושפה אחת לכלם וזה
ההלם לעשות ועתה לא יבצר
מיהם כל אשר יזמו לעשות
הבה נרדה ונבלה שם שיפתם
אשר לא ישמעו אישי שיפת
רעה ויפץ יהוה אתם מישים
על פני כל הארץ ויתקל לבנת
העיר על כן קרא שומה בבל
כי שם בבל יהוה שיפת כל
הארץ ומישים הפיצם יהוה על
פני כל הארץ

וירד ומהגלו יו
למה פרעו על עובר
קרהו ומגדלם רבט
בני מיטמו
וירד וירד יו
הם עמוחר ולישן
חר לפלקן ודין דשר
רשדיון למעבר וכען
לח והמנע מירד
כל דחשיבן למעבר
הבה הבה נהגלי
וכבלכל תפץ לי שנהן
דלח ישמעון מיט
לישן חברה
ויפץ וברך יו
יתהן מהמקן על מסי
כל מרעו ומהמנען
מלמנע קרהו
על כן
כן קרא שמה בבל
מרי המן בבל יו
לישן כל מרעו ומו
ומהמקן ברדיטן יו
על מסי
בר
מרעו

כבנה והוא כנגדן מודר וואו הבה נרדה למי ישמענו זה שומל לבונה וזה מיבוא טיט

וזו עומד עליו ופוצע את מוחו ויפץ יי מוחם משם בעולם הזה מה שיאמרו פן נ

נפוצ נהקיים
עליהם והודו
שארם/ שלמה
עליהם כעגולה
רשע הודו
הבומבן
וכושי
הפיצו
לימד שיש
לם חל
לעולם הבא
וכו מזהו קשה
שלרור המבול
מו של רור
הפלגה של
רור המבול
לא פשטן יד
בעיקר ואילן
פשטן יד
בעיקר בניבול
להלום בו ואלו
נשפטן ואילן
לא נאמרו מן
העולם אלא
שרור המבול
שהיו צלצן
היתה מדינה
ביניהן ואילן
שהיו נהגין
מהבה וריעות
שם שפר
מחה ודברים
מחרים למחה
ששני המוח
המוחלוקת
וגדל השלום
שם בן מוחת
שנה כשהוליד
מה מרפכשך
שנהים אחר
המבול

הוליד

אלה תולדת שום שום בו מאת
שנה את ארפכשך שנתים א
אחר המבול ויהי שום אחר
הולידו את ארפכשך חמישי
מאות שנה ויולד בנים ובנות
ס וארפכשך
חמישי ושלושים שנה ויולד את
שלה ויהי ארפכשך אחר
הולידו את שלה שלש שנים
וארבע מאות שנה ויולד בנים
ובנות ס ושלה
שלושים שנה ויולד את עבר
יהי שלה אחר הולידו את
עבר שלש שנים וארבע מאות

מלה
הולדת שם שם סן
ממה שטן ומוליד יה
מרפכשך הרבן שטן
בהר טופנמ
ויהי וחימ שם
בהר ומוליד יר
מרפכשך חמישי מאה
שטן ומוליד בטן ובטן
ומרפכשך ומרפכשך
חיה הלמן וחמישי טן
שטן ומוליד יה של
שלה וירחי
וחימ מרפכשך בהר
מוליד יה שלה מרב
ארבע מאה ותולדת
שטן ומוליד בטן
ובטן
ושלה ושלה
חיה הלמן שטן
ומוליד יה עבר
ויהי וחימ שלה
בהר ומוליד יר
עבר מרבע ממורה
ותלה שטן

שנה ויולד בנים ובנות

ס ויחי עבר ארבע
ושלשים שנה ויולד את פלג
ויחי עבר אחרי הולידו את
פלג שלשים שנה וארבע מא
מאות שנה ויולד בנים ובנות

ס ויחי פלג שלשים
שנה ויולד את רעו ויחי פלג
אחרי הולידו את רעו תשע
שנים ומאתים שנה ויולד

בנים ובנות ס ויחי
שתים ושלשים שנה ויולד את
שרג ויחי רעו אחרי הולידו
את שרג שבע שנים ומאתים

רעו

שיטן ומוליד בנן ובנ

ויחי וחי עבר
הלהין ומרבע שיטן
ומוליד יה פלג
ויחי וחי עבר
בבר ומוליד יה פלג
מרבע מאה והלהין
שיטן ומוליד בנן
ובנן

ויחי וחי פלג
הלהין שיטן ומוליד
יה רעו
ויחי וחי פלג
בבר ומוליד יה רעו
ממאת ושבע שיטן
ומוליד בנן ובנן

ויחי וחי רעו
הלהין ומרבע שיטן
ומוליד יה שרג
ויחי וחי רעו
בבר ומוליד יה שח
שרג ממאת ושבע
שיטן

שְׁנַת וַיִּלְד בְּנִים וּבָנוֹת |
 ס וַיְחִי שְׁרָה שְׁלֹשִׁים
 שְׁנָה וַיִּלְד אֶת צְהוֹר | וַיְחִי
 שְׁרָה אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת צְהוֹר
 מֵאֲתָיִם שְׁנָה וַיִּלְד בְּנִים וּבָנוֹת |
 ס וַיְחִי צְהוֹר תְּשַׁע
 וְעֶשְׂרִים שְׁנָה וַיִּלְד אֶת תְּרַח |
 וַיְחִי צְהוֹר אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת
 תְּרַח תְּשַׁע עֶשְׂרֵה שְׁנָה וּמֵאֵת
 שְׁנַת וַיִּלְד בְּנִים וּבָנוֹת |
 ס וַיְחִי תְּרַח שִׁבְעִים
 שְׁנָה וַיִּלְד אֶת אֲבֵרָם אֶת צְהוֹר
 וְאֶת הָרָן | וַיֵּאלֶה תוֹלְדֹת תְּרַח
 תְּרַח הוֹלִיד אֶת אֲבֵרָם אֶת

וּמוֹלִיד בְּטָן וּבֶטֶן |
 וַיְחִי וַחֲמֵי שְׁרָה
 הַלְהֵטָן שִׁבְעִין וּמוֹלִיד
 יֵה צְהוֹר | וַיְחִי
 וַחֲמֵי שְׁרָה בְּהוֹר
 רֵמוֹלִיד יֵה צְהוֹר
 מֵמֵהֵטָן שִׁבְעִין וּמוֹלִיד
 בְּטָן וּבֶטֶן |
 וַיְחִי וַחֲמֵי צְהוֹר
 עֶשְׂרִין וְתֵשַׁע שִׁבְעִין
 וּמוֹלִיד יֵה תְּרַח |
 וַיְחִי וַחֲמֵי צְהוֹר
 בְּהוֹר רֵמוֹלִיד יֵה
 תְּרַח מֵמֵה וְתֵשַׁע
 עֶשְׂרֵה וּמוֹלִיד בְּטָן
 וּבֶטֶן |
 וַיְחִי וַחֲמֵי תְּרַח
 שִׁבְעִין שִׁבְעִין וּמוֹלִיד
 יֵה אֲבֵרָם יֵה צְהוֹר
 וַיְחִי הָרָן | וַיֵּאלֶה
 וּמוֹלִיד תוֹלְדֹת תְּרַח
 תְּרַח הוֹלִיד יֵה
 אֲבֵרָם יֵה

על פני ה' ב' בחיי אביו ומורש וגרה אומ' שעל ידי אביו מה שקבל ה' על אברהם ב' לפי

במקור על שכירת
צ' למיין והשלמה
לכ' בשן המש וחד
יושב אומ' בלבן
אברהם ב' נ' א
משלע וחס כמקור
נ' צ' א' משלע ו
וכ' נ' צ' אברהם
אמרו לה' משלמי
מה א' מ' משק
אברהם א' השלמי
השלמי א' לכ' א'
המש ונ' א' ו' א'
מור כ' א' ומ' א'
פירש מ' ה' א'
ב' א' וכן ב' א'
כ' א' וכן מ' א'
צ' א' כל א'
וב' א' מ' א'
יס' א' ש' א'
ש' א' מ' א'
הק' א' נ' א'
צ' א' ב' א'
יס' א' ל' א'
כ' א' ל' א'
ש' א' ו' א'
ה' א' ב' א'
ל' א' ל' א'
ה' א' ל' א'
ע' א' ח' א'
א' א' ל' א'
א' א' ל' א'
מ' א' ל' א'
א' א' ל' א'
מ' א' ל' א'
כ' א' ל' א'
ש' א' ל' א'
מ' א' ל' א'
כ' א' ל' א'
ש' א' ל' א'
מ' א' ל' א'
כ' א' ל' א'
ש' א' ל' א'
מ' א' ל' א'
כ' א' ל' א'
ש' א' ל' א'

נחור ואת הרן והרן הוליד את
לוט ויבית הרן על פני תרח
אביו בארץ מולדתו באור
בשדים ויקח אברהם ונחור
להם נשים שם אשת אברהם
שרי ושם אשת נחור מלכה
בת הרן אבי מלכה ואבי יספה
ותהי שרי עקרה ואין לה ילד
ויקח תרח את אברהם בנו ואת
לוט בנו הרן בנו ואת שרי
ביתו אשת אברהם בנו ויצאו
אתם מאור בשדים ללכת
ארצה כנען ויבאו עד הרן
וישבו שם ויהיו ימי תרח

נחור ויהי הרן ופ' א'
אוליד מה לוט וימ' א'
ומי' הרן על מ' א'
אברהם ב' א' ו' א'
נחור כ' א'
ויקח ונ' א' א'
ונחור לה' א' ש' א'
מה' א' ש' א'
מה' א' מ' א'
מ' א' מ' א'
ומ' א' ר' א'
ותהי ופ' א'
שרי עקרה ל' א'
ולד ויקח א'
ור' א' מ' א'
בר' א' ל' א'
בר' א' ו' א'
בל' א' מ' א'
בר' א' נ' א'
מ' א' ל' א'
ל' א' ר' א'
ע' א' ו' א'
ויהיו ופ' א'
נ' א'
ומי' א'
ה' א'
ב' א'

ע' שנה כשנולד אברהם הרי קמ' לתרח כשיצא אברהם ממוטן בשמון מושבותיו הרב
ולמה הקדים הכהן מיתתו של תרח לייצואו של אברהם שלא יחזיק הרב מפורסם לכל ויאמר

לא קיים אברהם כיבוד זכוו שיהטחו זקן והלך לו לפיכך קראו הכתוב מות שהרשיעו

ועה בחייהו קרויין
מהים והצדיקים
במיתהו קרויין ה'
ח"ץ

חמשי שנים ומאתים שנה

ויבית תרה בחרק

לד לד

להנמהך ולטובהך
שם מעשך לגוי
גדול ובמזן מי מורה
זכה לבנים ועור
שמוע טבע
בעולם ומעשך לגוי
גדול לפי שהחך
גורמה לטעם
רבים ממעטרה
פריה רבבה ממעטת
מה השם ממעטת
מה המזון הוזקק
לשלשה ברכות הללו
שהבטיחו על הבנים
ועל המזון ועל השם
ואברך במזון ויא
ואגלה שמך שייצא
שמך בעולם ומעשך
לגוי גדול בנבים
בבראשית רבא
והיה ברכה הברכות
נהנות על ירך ער
עכשיו היו בידו אט
ברכה אדם ונת וזו
וזוהך ומעבשיון אז
מהה תברך מה אשר
תחפץ בבראשית
רבא ויא ומעשך
לגוי גדול זה שמו
להי אברהם ואברהם
זה שמו להי יצחק
ומגלה שמך זה
שמו להי יעקב יב

ויאמר יהוה אל אברהם

לד לד מארש

וממולדת ומבית אביר את

הארץ אשר אראך ואעשך

לגוי גדול ואברך ואגלה

שמך והיה ברכה ואברכה

מצדכך ומקלך אתך ונברכו

כך כל משפחת הארמה ויהי

וילך אברהם באשר דבר אליו

יהוה וילך אתו לוט ואברהם

בן חמשי שנים ושבעים שנה

מזוהו וחמשי שנים
ומיה הרה בחק

ויאמר

ואמר גוי לאברהם
חזיל לך ממרשך
וממולדת ומבית
אביר לומר רחוק
ומעשך ומעבדך
לשם סג ומברכך
וארבי שמך והיה
מברך ואברכה
ואברך מברכך
ומלטך מילוט ויתב
ויהברכך ברילך בר
זעיה ארשא
וילך
אברהם במה רמולך
עמיה גוי ומזו
עמיה לוט ואברהם
בר שבעין וחמשי
שנים
במ

יכול יהו חותמין בכול הל והיה ברכה כך חותמין ולא פהס בואר כך והלא פבר יבא משם ובין
ער חק מלאו כך אמר ל התרחק עוד ויצא מבית אברהם משך מחאך לא גילה לו מיד כרי לחפה בעיניו
ולתת לו שבר על כל רבך ורבוך ביוצא מן מה בנך מה יהודך אשר מהפה ביוצא בו וקרא עליה ארם
הקדימה אשר מנב רובר מליך ונברכו כך יש אגרות רבות וזה פשוטו ארם און לבנ התא מאברהם
וכן כל ונברכו כך שבמקרא וזה מוכיח כך יברך ישירל לאמר שיימך אלהים באפרים ובמנשרה

מישר עשן שהבטחן החת כנפי השכינה מברכהס נקביר את המנשים ושרה נקבירת הנשים

ומעלה עליהם
הכתל במילין עש
עשמוס ופשוטן
של מקרא עברי
ושפוחה שוקט
להס כמון עשה
לי את כל הכבוד
הזה וישמח
עושה חיל והוא
לשען קונו
וכונס ויעבור
מברס במר
כנס לתוכו
עד מקוה נופי
להתעלל על בנו
יעקב כשיבואו
לשכס עד
חילק מורה הוא
שכס הרמהוהר
בריוס והר
עובל שוש
קבל ושמחל
שיבועה הבורה
והכנעני לון כל
במלץ היר
הולך וכובש את
מרץ ושמחל
מורעו של טי
שכחלקן של טי
נפלה כשיחלק
נת מה המר
לבנו שז ומלכי
צדק מלך של
לפיכך מהו
מברס לרשע
נהבו וגו/ עתי
עתידי מי להח
להחזירה לבנו
שזן מורעו של
של טי ויבן
טי מוכר
על כשודרת
הרע וער

בַּצֵּאתוֹ מִחָרָו וַיִּקַּח אֲבָרָם
אֶת טַיִרֵי אִשְׁתּוֹ וְאֶת לוֹט בֶּן
אָחָיו וְאֶת כָּל רִבְעֵים אֲשֶׁר
רָכְשָׁה וְאֶת הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר עָשָׂה בְּ
מִחָרָו וַיֵּצְאוּ לֵלְכֵת אֶרֶץ כְּנָעַן
וַיָּבֹאוּ אֶרֶץ כְּנָעַן וַיַּעֲבֹר אֶבְרָם
אֲבָרָם בְּאֶרֶץ עַר מִקְוֹם שֵׁנִים
עַד אֵלוֹן מוֹרָה וַהֲכַנְעֵנִי אִזּוֹ בְּ
בְּאֶרֶץ וַיִּירָא יְהוָה אֶל אֲבָרָם
וַיֹּאמֶר לֹדְעֵךְ אֲתָן אֶת הָאָרֶץ
הַזֹּאת וַיִּבְנֶן שָׁם מִזְבֵּחַ לַיהוָה
הַנִּרְאָה אֵלָיו וַיַּעֲתֵק מִשָּׁם
הָהָרָה מִקְדָּם לְבֵית־אֵל וַיֵּט אֵל
אֱהֱלָה בֵּית־אֵל מֵיָם וְהָעִי מִקְדָּ

במסקיה מחרץ
ויקח
מברס ית טירי מחתהו
ויה לוט בן אחיו
ויה כל קניניהו שקט
ויה נפשתיא רשעבדו
למור יתא מחרץ ונסק
למילא למדעמ רכנען
ומהו למדעמ רכנען
ויעבר
מברס במדעמ ער
מהר שכס ער משר
מורה וכנענמה בכין
במדעמ
וידא
לחברס וממר
לכנך מונן ית מדעמ
הרז וכנמ הפץ מר
מרבחמ קרס ליה
ומהגלי ליה
ויעבק ומיסתלק
מתמץ לטורד
ממורבח לביתמ
מרכיה מושכניה
בהמל ממערבון
נשי
ב

בשורה מרץ ישראל ויעבק את מהלן מקרס לבית ל במורה של ביתל נמימורה
ביתל במערבון טי ביתל מיס מהלה מהלה כתי בתחלה נטה מה מהלה משתון ומחרבן
שלן בואשית רבא ויבן טי מוכח נתגבחו שעתידין בנו להכשל טי על ענן ענן וה

והתפלל עליהן הלך ונסוע לברקיה יושב כמין חורש או יוהר ונסע מטס ונוטה

מהלה במוקום
מחד וכל מסעין
הנגבה ללברת
לדומה שול
מדץ ישראל
והוא לבר ידוש
ידושלב שהיה
מחלקן של יהודה
שנשל בדומה
של מדץ ישראל
הר המורה שהיה
נחלתו במושיה
רבו רעב מוד
באונה המדץ
לבו לנסודו
מס יהודה מחד
דברין של מקום
שאם לו ללברת
למדץ כנען ונ
ועבטיין ממשון
ליחזו במורה
הנה נא ידעתי
מדרש מורה
שער עבטיין ל
לא הכיר ברה
מדוב בניעות
שכשטוק ועל
ועבטיין על
ודי מעשר
הא ששל ידוי
טורח הרודן
מזיס מהבורה
ומהבחתו ון
עמדה ביופיה
ופטוטו הכה
נא הדיע שעה
שיש לו לרוע
על יופיך
רדעט כי בענן
שאשה יפרכ

מיקרם ריבן שים מוזבח ליהודה
ויקרא בשם יהוה ויסע אב
אברם הלוד ונסוע הנגבה

פ

וידי רעב בארץ וירד אברם
מצרימה לגור שים כי נכד
הרעב בארץ וידי באשר
הקריב לבוא מצרימה ויא
ויאמר אל שרי אשתו הגרה
נא ירעה כי אשה יפת מראה
את ויהיה כי יראו אותך ומ
המצרים ואמרו אשתו זאת
נדרגתי אתי ואתך יהיו אמרי
נא אחתי את למיען ייטב לי

ממדתה ובכח הבין
מדתה קדם יהו וכל
בשמחה דיו
ויסע ונטל
אברם מזיל ונטל
לדומה

ויהי וזנה כפנה
בארץ ונחה אברם
למצרים למיחבב
המץ מרי הקצה כפנה
בארץ ויהי
והוא בר קריב למיעל
למצרים ומיחבב
לשרי אשתו הגרה
בשן ורעמו מר
והוא שפיר
חיון אה
והיה ויהי
מדי יחזן יתין
מצדדי ויאמר
אשתו נא ויקטלן
יהו ויהן יקיימץ
ממדי
בשן דאחז מר
ברל הייטב רלי

מדמה מה והדגן חותי וזוהר יחיו ונא ירעבי זה ימים רבים כי אשה יפת מראה
מה ועבטיין מנן כמין בין אנשים שחורים ומכוערים מחיהם של בוששים ולג
הודעל באשה יפה ודומה לו הנה נא יהו סודן נא למען ייטב לי בעבורך יתנן בלי

מזהננה ויהי בבואו אברהם מצרימה היה לו לעם ויהי בבואו מצרימה חלוא מלמד

שהטמיה
בהיבה ועל
ידו שהבען
המנס פתח
מה ההיבה
ורחן מוחה
יהלג מוחה
מל פרעה
הללה בינה
בינה
למ הגטה
14 מל המ
המלך
ולמבר
הטיב בעב
בעבודת
פרעה נטן
ע מזהננה
וינגע במצ
חמון לקה
שהטמיה
קטרה לו
במחשית
רמא על
דבר שר
על פי רבוה
מומרה
למלך הק
והוא מכה
קח ולק
למ כמבימל
שמו
הנה מדינו
לפניך לך
ומל העמוד
שהמדינו
טינופי ומה
הכ טעמוד

בְּעִבְרֵיךָ וַחֲזִיתָהּ נִפְשִׁי בְּגִלְלֵךְ
וַיְהִי כְּבֹא אֲבְרָם מִצְרֵימָה וַיֵּרָא
וַיִּרְאוּ הַמִּצְרִיִּים אֶת הָאִשָּׁה כִּי
יָפָה הִיא מְאֹד וַיִּרְאוּ אֶת־
שְׂרֵי פְרֹעֹה וַיְהַלְלוּ אֶת־הָאֵל
פְּרֹעֹה וַתִּקַּח הָאִשָּׁה בֵּית פְּרֹעֹה
וְלֹא אֲבְרָם הִטִּיב בְּעִבְרָה וַיְהִי
לוֹ צָאן וַיִּבְקַר וַחֲמֹרִים וְעִבֹד
וְעִבְדִּים וַיִּשְׁפָּחֹת וְאֶת־נַת
וַצְמִלִּים וַיִּנְגַע יְהוָה אֶת־פְּרֹעֹה
בְּנַעֲמֵי גִדְלִים וְאֶת־בֵּיתוֹ עַל־
דָּבָר שְׂרֵי אִשָּׁת אֲבְרָם וַיִּקְרָא
פְּרֹעֹה לְאֲבְרָם וַיֹּאמֶר מִדָּה זֹאת
עָשִׂיתָ לִּי רַמְיָה לֹא הִצַּדְתָּ לִּי כִּי

בריליכי ותתקיי
נפשי בפתגמייכי
ויהי ומה בר על
אברהם למצרים ורחון
מצרמי זה מהפח מה
שפדח היו לחרא
וירחון וסזו יפה
רמבי פרעה ושברון
יבה לפרעה ומירבת
מהפח לביה פרעה
ולמברס ולמברס
מוטיב ברילה ורחון
ליה עמן והודין וחמון
ועברין וחמון ומה
וגמלין וינגע
ומייתו יז על פרעה
מכה שר רברקן ועל
מינש ביהיה על עיסק
שרי מיהת אברהם
ויקרא
וקרא פרע
לאברהם וחמו
מרה רח עברת
לי למרה
לח חזית
לי
מרי

ורמזה סופים ורמזהס ויזו עליו על מוחותיו לשלחו ולשמחו וישלחו ומלויחו

בהרומן / כבר מזדך טעון משוחות ויעל מברס הנגבה לבח לרומה של מדץ ישראל

במון טחמזד
למעלה הלך
ונסוע הנג
הנגבה למד
המזדרי
ומכל מקום
בשהו
הולך מזד
מזדרי
למדץ כנען
מזדרי
לכסף הזד
כזהלן טחמז
מזדרי
ברומה
של מדץ
ישראל הזד
במון שהוכח
במסעוד
וכבולי הז
המדץ וילך
למסעין כ
כשהו
היה לו מזד
במסעוד
של ברץ
כשהלך
לשם למד
דרך מדץ
שלמד יטה
מזד מזד
מזדכטיוז
של מזד
טחמזד
סגס ופגס
וזד בחזרת
פרע חקסות
הקסותיו למ
חזר למסעין

אשיתך היא : למה אמרת אותך
היא ואתה אתה לי לאשה ועוד
הנה אשיתך קח וילך : ויצו עליו
פרעה אנשים וישלחו אתו ואת
אשיתו ואת כל אשר לו : ויעל
אברם ממצרים הוא ואשיתו
וצל אשר לו ולוט עמו הנגבה
ואברם כבר מאד במקבר
כנסה ובזהב : וילך למסעין
מעגב ועד בית אל ש המקום
אשר היה שם אלה בתחלה
בין בית אל ובין העי : אל מקום
המזבח אשר עשה שם בר אשנה
ויקרא שם אברם בשם יהוה :

מזדכך הזד : למה
למה אמרת מזד
היא ובריה יטה לי
לאנתי וכען הז
מזדכך רבר ומזיל
ויצו ופקיד
עלוי פרעה מזד
ומלוחו יטה ויר
מזדכיה ויה כל ריליה
ויעל וסליה
מברס ממצדרי
הזד ומזדכיה וכר
ריליה ולוט עמיה
לרומה ומברס
ומברס הקצת לחזר
כבעיה בכספ
וברמא וילך
ומזל למטלכור
מזדכיה ועד בית
ער מזדכיה רפרסיה
המץ למטכטור
מקדמיה בע בית
ובץ עי : מז
לחזר מזדכיה רעבר
המץ במקדמיה
וצלי המץ מברס
בשמח ריליה :

מזדכך מדץ מזדכיה ברומה של מדץ כנען אשר עשה שם מזדכטיוז : ואשר קח
שם מברס בשם יהוה וקרא שם מברס עבטין בשם יהוה : והולך

במקום אחר וזה איש להימין ולהשמאל וזו נקוד להימין כי כלה משקה מדץ נחל

מזה ולט היץ
לן בהמורה
הרבה לפי
טוחה יא סרס
ועמורה היה
מזה מיטור
כין יא לילנה
כמדץ מזרס
לדעיס ער
בוער ומדט
עגרה רוטן
לגמי ער
טהין שטופי
זמה בחר לט
בטינותכר
במסס ומדץ
כבר מיטור
בהרבות
מקדס יסע
מזרל זכרס
והין לן למע
למסרני נב
נמצא נסע
מזרח למער
ומדט זג
הסיע עבדן
מקדמון טל
יעלש מזר
מזני לפי
ולא בלדיין
ויחל כנה
מהלס לזניס
ולמקטו ער
סרס ומנטי
סרס רעיס
ומעפב לז
כמע לז
מלשכץ עז
עזקן דעיס
בגוסן וחטל
וחטאויב
במזונב

הירדן כי כלה משקה לסנה שיה
טוחת יהוה את סרס ואת עמורה
כגן יהוה בארץ מצרים באכה
צער ויבחר לו לוט את כל
כנר הירדן ויסע לוט מקדס
ויפרדו איש מעל אחיו ויב
אברם ישב בארץ כנען ולוט
ישב בערי הכנר ויאהל ער
סרס ויאנשי סרס רעים ורט
והטאים ליהוה מאד ויהוה
אמר אל אברם אחרי הפרד
לוט מעמו שיה בא עיניו
וראה מן המקום אשר אתה
שם צפנה ונצפה וקדמה וימה

ירדנו מדוי כלה בית
טקיימ קרס חבלות
יא ית סרס ויר
עמורה כגנהא ריל
מזעמ רמזריס
מטי לצוער ויבחר
ובחר ליה לוט ית כל
מיטור ירדנו וטגל
לוט מוכרנחא ומזה
ומהפטיין גבר
מלות מחודי
אברס מברכדי
ויב במדעמ רכנל
רכנען ולוט ית
מקדס מיטור נסרס
ער סרס ומנטי
ומנטיין רסרס
ביטיין במזונב היץ
וחיבין בגנייהרדיין
קרס יא למר
ויא מזר
למכס בתר דמזנב
ומהפטיין לוט מע
מעמיה זקנה בשן
שיט וחזי כץ מוכר
ומת תפין לזיסוכר
ולדומא ולמדויטוח
ולמערכא

ורבותיט למרן מיטן וטיב רשעים ירקב ליי מזר יורעיס רכונב ומחבונב למחוד
בו מחרי הפרד לט וכל זמן שהדשע עמו היה הדיבר פורש הימנ " "

ללוט
ברס
רין ומ
ולל
יהרדיין
נב כרד
טריין
מיתב
יהי
מ כן
מ רמס
יהר
מ
כן יתב
ויחמ
ללוט
מ
כץ רע
רעוק
מדיין
לח תל
קדמ
מלות
ספונ
כמ ווס
מ ומכר
ניטח
ת עיטוה
מיטור

כי את כל הארץ אשר אתה
 ראה לך אתננה ולזרעך ער
 עולם ושמתי את זרעך כע
 כעפר הארץ אשר אם יוכל
 איש למנות את עפר הארץ
 גם זרעך ימנה וקום התהלך
 בארץ לארצה ולרחבה כילך
 אתננה ויאהל אברם ויבא
 וישב בארץ ממדי אשור
 בתברין ויבן שם מזבח ליהוה

משה חס וכול
 מי ש כשם
 שאי אפשר
 לעפר לימנות
 כך זרע לך
 ימנה כמחז
 שם מרס
 ממדפסל הווי
 נמוח על שם
 שהפיל ארד
 מברס לבבשן
 המש מלך
 גנים מחס
 יש ששמו גוי
 גנים על שם
 שכתבו שם
 חומה מבנה
 מקומות (הם)
 והמליכו מי
 עליהם ושמו
 הרעל במשוי
 רבם שמו
 שמו מבין ש
 שבשמים
 שמוצב שם
 מבר לענת ולק
 ולקטף ולמדוד
 מהקבה בלע
 שם העיר
 עמו השדים
 כך שמו עב
 שם שהיו שם
 שדות הרבה
 הוא ים המלח
 למחר זמץ נב

כי מה " מרי ית כל
 מרעו רחוק חזי לך
 מהכניטה ולבדך ער
 עלמון ושמתי
 ומשוי ית בנך כמחז
 כעפרו ומרעו כמח
 דלית מספיד לגבר
 למימני ית עפרו
 ומרעו מעו בנך לח
 יתמיטן קום
 קום הליך במרעו
 למורכמו ולפנותיו מח
 לך מהכניטה וימחל
 ופרס מברס ומחז
 ויהיב במשד' מומח
 רחברון ובנא תקום
 כדבחהו קום יי

ויהי " ויהו
 ויהו בימי אמרפל
 מלכא רבבל מדין
 מלכא חולטר כרד
 לעמוד מלכא רעול
 והרעל מלכא
 רעמוי

ויהי בימי אמרפל מלך שבער
 אריוך מלך ארסר כרדלעמד
 מלך עולם ותדעל מלך גוים

עשו מלחמה את ברע מלך
 סרם ואת ברשע מלך עמרה
 שנאב מלך ארמיה ושמיאבר
 מלך צביוס ומלך בלע היל
 גער וכל אלה חברי אל עמך
 השוים הויתם המלחן שוים
 עשירה שנה עבדו את כהן
 כרת לעמך ושלש עשירה שנה
 מרה ובארבע עשירה שנה
 בא כרת לעמך והמלכים אשר
 אתו ויכר את דפאים בעשירות
 קרבים ואת הזויתם בהם ואת
 האומים בשויה קריתם ואת
 החרי בהרם שיעיר ער ארל

עשין עברו
 קרבם עם ברע מלכא
 וסרוס ועם ברשע
 מלכא רעמוזה שגא
 שגמב מלכא רמחמ
 ושמיאבר מלכא
 רצבוים ומלכא
 רבלע הוה צוער
 כל מילין
 מהכנישין לכי שר
 מקלימ הוה מהר
 ימא רמלחמ
 שוים תרתו
 עשירה שינן פלחן
 יה כרת לעמך וכתל
 ובהלה עשירה מרה
 ובארבע ובמרב
 עשירה שינן מתו
 כרת לעמך ומלכא
 רעמויה ומחור
 גברימ רבע שטרות
 קרבים גיה הקיפיו
 רב המימח גיה ממתע
 רבשוה קריתים
 ומה החרי
 חורמי רבטחמ רש
 רשעיר ער מישר

עשו מלחמה את ברע מלך
 סרם ואת ברשע מלך עמרה
 שנאב מלך ארמיה ושמיאבר
 מלך צביוס ומלך בלע היל
 גער וכל אלה חברי אל עמך
 השוים הויתם המלחן שוים
 עשירה שנה עבדו את כהן
 כרת לעמך ושלש עשירה שנה
 מרה ובארבע עשירה שנה
 בא כרת לעמך והמלכים אשר
 אתו ויכר את דפאים בעשירות
 קרבים ואת הזויתם בהם ואת
 האומים בשויה קריתם ואת
 החרי בהרם שיעיר ער ארל

עשו מלחמה את ברע מלך
 סרם ואת ברשע מלך עמרה
 שנאב מלך ארמיה ושמיאבר
 מלך צביוס ומלך בלע היל
 גער וכל אלה חברי אל עמך
 השוים הויתם המלחן שוים
 עשירה שנה עבדו את כהן
 כרת לעמך ושלש עשירה שנה
 מרה ובארבע עשירה שנה
 בא כרת לעמך והמלכים אשר
 אתו ויכר את דפאים בעשירות
 קרבים ואת הזויתם בהם ואת
 האומים בשויה קריתם ואת
 החרי בהרם שיעיר ער ארל

ושל שטים חבל שמון אבל השיטים וכן בעל גר בעל שמון וכו' מהתקמץ שמון מישראל וכל אחד שמון עליו על המות
 אצל המדבר כמו ועליו מטה מנשה עין משפט על שם העתיד שיעבדץ משה ומהן להשפט על עסקי מות העין וה

מי מדיבר
 היו קרש במן
 ויקרש בכח
 שיה העמלקי
 יקרא לא נול
 עמלק וקרא
 על שם העמלקי
 תצטק המור
 היו עין גר
 ומקרא מלך
 הוא ברמ
 הימתי מדבע
 מלכיה מר
 החמשי
 ומעפב נהרדו
 המועטו
 להודיע נגל
 שגבוהים ריון
 ומעטב ל
 נמנע מברכה
 מלך רעה מחרה
 נמורה במדות
 ונמי במדות
 הרבה היו שם
 שיגלוטן משט
 מרמה לטי
 על נטן ומר
 צרה שהיה
 הטיט כהן ונס
 נעשה לבול
 סרוס שייצ
 לעי שהיו באו
 מקצתן של
 היו מומצעים
 שניכל מברכה
 ממור כשרים
 מכבשן המט
 וכין שייצא זה
 מן החמור המור
 האמיט במברכה
 למפרע הרה
 נכו להר נסן
 הרה כמז להר
 כל היבה שיעל
 שיערבה למור
 במחילתה הטיל
 לה הכתוב רה

פארן אשר על המדבר
וישבו ויבאו אל עין משפט הוא
קדש ויכו את כל טדה העמלקי
וגם את האמרי הישב בחצצן
תמר וויצא מלך סרם ומלך
עמרה ומלך ארמיה ומלך צ
צביים ומלך בלע הוא צער
ויערכו אתם מלחמה בעמק
השירים ואת כרר לעמר מלך
עילם ותדעל מלך גוים ואמירפל
מלך שנער ואריזד מלך אלסר
ארבעה מלכים את החמישה
ועמק השירים בארת בארת
חמיר ויצסו מלך סרם ועמררה

סמך דסמך למדמי
 למדבריה וישבו
 ויבאו ומהו למישר
 סלע דינא היא ריקס
 ומתן יה כל חקל
 עמלקמה ויה כל
 ממורמה ריהיב בע
 גרי וי
 נפק מלכא דסרוס
 נמלכא רעמוררה
 נמלכא רחמוררה
 נמלכא רצבייה
 נמלכא רבלע היד
 צוער וסדרו עמרון
 קרבא במישר חקל
 חקליה ו
 עס כרר לעמר מלכא
 רעילס ותדעל מלכא
 רעממרי וממוררה
 מלכא רבבל ומריץ
 מלכא רחמוררה מר
 מדבע מלכא לקמו
 חמישה ו
 ומישר חקליה ביד
 בירץ מסקן חמור
 וערקו מלכא דסרוס
 ועמוררה

בסופה יוש תילוק בין הרה להרה שה שבסוף ההיבה עומרה במקום ל שבמשה אמל ה שבמשה מינה עומרה
 במקום ל ונקוד סוכת החמיה והרי הרה כמז להר מן כמין אל ההר ומינן מפרש לוי זה הר מלך במשר מיצמו תחלה ובשה

הלילה ובחצות ראשון נעשה לו גם וחציו השני נשמר ובה לחצות לילה של מצרים

עד חובה על
שם עז שעה
שעה דר
להיות שם
עמוק שור
כך שמו בהר
כהרצומו לב
למישר מסג
פגזי ממלכות
ומכל מכשול
עמוק המלך
בית ריס
רמלמ בית
ריס מקוב
מחר שהיה
שלשים קניס
שהמו מיוחד
למך לשחק
והגרה עמוק
שהשם שם
כל הממורה
והמליכו עלה
עלמם מברכה
לשמו להים
ולקצץ מלבו
צדק מדרש
מגרה המ
שם כן נח
למס יין כך
עשיר לצדע
מלמחה והח
והחמה לו ש
טמין בלבן ע
עליו ע
שהדג בני
ומעפכ יצו
לברכז ומיהו
בניו שהדג
כוד לעמר
מלך עיל
דכהו בני שם
עילב ומשור

היא ועברו ויפם ויהיפם ע
חובה אשר משמאל לדמשת
ולשב את כל חרש ודם את
לוט אחוז חרשו השיה ודם
את חרשים ואת העם והיא
מלך סרם לקראתו אחרי
שיבו מזהסות את כרדל עמו
ואת המלכום אשר אתו אל
עמוק שיהו היא עמוק המלך
ומלכו צדק מלך שלם חוצה
רחם ויהו כהן לאל עמו
ויברכהו ויאמר ברוך אבות
לא עליון קניס שבמיט ואחיו
ויברך אל עליון אשר מן

הוא ועברו ויהי ומחית
ורסיטן ער חובה
דמיספנמ לדמשת
וישב ומהיב ית
בל קניטמ ומה ית
לוט מחוהי וקניטמ
מהיב ומה ית נשיא
ויה עמו ויבא
ונפק מולמ רסח
לקרמזתיה בהר רהב
מולמוחזי ית כרדלע
כרדלעמו וי
מולכמ רעיומו
למישר מספמ המ
בית ריסמ רמולכמ
ומלכו ומלכו סר
מולכמ רידושלס מפ
לחס וחומר והמו מש
מישמש קרס ל על
עילמה ויברכהו
וברכיה וממור ברך
מברס קרס ל עלמה
דקניטמ שימיו
ומרעמ
וברוך
ל עלמה
דמוסר

ומדרש מגרה רמין לו על המזחחה והנסכים שיקריבו בניו קונה כמו עושה על
ירי עשייהו קנען להיות שלע כנען הסגור וכן ממעבר ישראל ויהו לו מברכה

מעשר מכל אשר לך לפי שהיה כהן הן לי הנפש הגופים אשר הצלת מן השבי תחזיר לי הגופים לפרס הדימוי
יהי לטען שבועה מריס מני יד לא עליו וכן כי נשבעתי נשבע מני וכן נהני בסוף השנה קח ממונך נתן מני בסוף

השנה וקח
ממני דונט
בלען מה
מחוט מעבב
לעצמי מן ה
השבי וזה
מקח מכל
אשר לך מה
המזבח לפרס
לי שבר מביק
בזבך ולך
המזבח מני
העשרתו מה
מפרס שהקב
הבטיחתי לך
לעשרתי שני
והברכה
והגדלה שמך
הנערים עדי
אשר הלבו
מהי ועד
עבר משכול
ומזרח מעט
שעברו כבש
בכנסו למלחמ
שני וירדע
עד רץ וענר
והבין ישכן
על הכלים
לשמור הכ
יקחו חלקם
וממנו למד
דוד שמוח/בחלק
היזרר למלחמה
וחלק היושב
על הכלים
יחזו יחלקו
ולבן נאמר
וישימיה לחק
ולמשפט מהיס
ההנהגות
ולבן נאמר והלמה

עֲרִיד בִּידֵי וַיִּתֵּן לָוּ מִעֲשֵׂוֹ
מִכֹּל וַיֹּאמֶר מִלֵּךְ סֵרֵס אֵל
אֲבִרֵם תִּן לִי הַפֶּסֶח וְהַדָּשׁ
קִח לָךְ וַיֹּאמֶר אֲבִרֵם אֵל
מִלֵּךְ סֵרֵס חֲרָמֵת יְדֵי אֵל
יְהוָה אֵל עֲלִיון קִנְיָ שִׁמְיִם
וַאֲרִיץ אִם מִחֲוִיט וְעַד שִׁחִית
נֶעַל וְאִם אִקַּח מִכֹּל אֲשֶׁר לָךְ
וְלֹא תֵאמַר אֲנִי הַעֲשֵׂה הַיָּד
אֵת אֲבִרֵם מִלַּעֲדֵי רֵךְ אֲשֶׁר
אֲבִרֵי הַנְּעֻרִים וְיִתֵּן הָאֲנָשִׁים
אֲשֶׁר הָלַטְוּ אֶתְּעֵבֵל אֲשֶׁר לָךְ
וּבְמִדְּתָם יִקְרָו חֲרָקִים וְ
אֲחֵרֵי הַדְּבָרִים

שמוך בידך ויהב ליה
חר מן עשרתו מכולהו
ויאמר ויאמר
מלכא סרסו לחברס
הכלי נפשוהו וקניסא
סבלך ויאמר
ואמר חברס למלכא
סרסו מרימיה ירו
בצל קרס יי ל עולא
עולמה דקניסא
שמיהו ודעמא
מה מה מחוט
ועד ערקת מוסנא
ומס מסב מכל דילך
ולא היזרר מני עברי
עבריה ית חברס
בלעדי
מחזבלו עמימיה
וחולק ברמיח רמולו
עמי ענר משכול
ומבנה מיסין יקבלון
חלקהו

מחר
בחר פתגמויך

לפי שכבר נזכר החק בנימי אברהם מחר כל מקום שני מחר הרברים סמוך וכל מקום שני מחר מוסלג במחשית
דבא מחר שנעשה לו גם שהרג מה המלכס והיה רחוק שמוח נהקבל שכר על דרקוהוין לכך מה לך מל תירד

מכרם אנכי כען לך כן העונש על כל אהוק נפשות שהתקנה ומה שזוהר רוצה על קיבול שכר שכרך הרבה מוזר הולך
 ערירי מנחם כירשן לשון יורש כהרצומו וחבר לך ער ועונה ערירי בלח יורש כאשר תאמרו ובכל תבואתי השירש תנ

השקוד שרש
 שרשיר
 ולשון ערירי
 חסר פנים
 ובלע רשפנו
 רשפנו ול
 נראה ע
 ועונה מקורה
 ולב ע
 וערירי לשון
 חרפן וכן ערו
 ערו וכן ערוה
 יסור וכן ערע
 ערע תרע
 התגער וכן
 כי מדזה ערה
 וכן משיר
 ביהו כהרצומו
 כל ביהו כהן
 על פיו כהן ת
 ועל פני ישק
 כל עמי ויילע
 היה לו כן היה
 כני מומחה על
 של רמשיך
 לפי הרצומו ל
 רמשיך מיי
 מרמשיך היה
 ולפי מקורה
 שרצה המלב
 ער רמשיך
 ובהלמוד שר
 שהיה חולה
 מהורה רבו
 ומשקה למח
 למחיה ויוצא
 מוח החוצה
 לפי פשוט
 הוציא מוחו
 אל החוץ ל
 למח החוכב

האלה היה רבו יהוה אל
 אברם במחזה לאמר אל
 תירא אברם אנכי מתן לך
 שכר יהוה מאל ויהי אברם
 אברם איתי יהוה מהתקן
 לי נאנני חילי עתה וכן מ
 משתה ביתי היה רמשיך
 ארשיר ויהי אברם חן
 לי לא נתתה זרע והנה כן
 ביתי יורש את ויהיה הם
 יהוה אליו לאמר לא יירש
 זה כי אם אשר יימא ממעין
 הוא ירש ויולא את
 הורצה ויהי אברם הבטי נא הע

המולץ היה שהגמול
 ריי עכ מכרם בכבו
 בהבואה לכוי צור לך
 הרחל מכרם ממירי
 והקעה לך מעצ סג
 לחרח ויהי אברם
 ומכר מכרם יו
 להיט מה תהי לך
 ומחא מזיל רלחול
 ובר פרנחא ורצי
 רבביה הוא רמשיך
 רמשיך מה מל עור
 ויהי אברם
 מכרם הוא לך והנה
 ורד הוא בר ביתי ור
 ירית יתי והנה
 והא שהגמול ריי
 עימיה למימד לך
 ורביך רץ מלהי כ
 רתוליד הוא ירשיך
 ויוצא
 ומפיק ירביה
 לבר
 ומחור
 מסתבי
 כש
 †

הכוכבים והמדרש אמר לו צח מוצטצטצט שלך שדאית במקלות שארץ עתיד להעמיד בן זמם אמה יורע
 שאברם אץ לך כן אברהם יש לך כן שר לך הלו שרה הלו מי קורא לך שם אחד וישתנה המול ורז הוציא

מחלל של עולם והגביהו למעלה נץ הכוכבים וזהו לשון הבטה מלמעלה לביטה והמוניץ על זמה לו שאל מזה חבל על ירושה המרץ שאל מזה וזכו בזה מרע ובטהמוניץ ויחטימה לו צרקה הקבה חישבה למברהם לזכות על ממטר

שהמוניץ וזו
ומדרש מקרה
צדלה ממורה
שהמוניץ רין
וכה שאמר
במה מדע ר
המטונה לז
שאל מזה לז
מז לפניו הו
המדיעני במז
זכות יהוויימ
כה בני וזמ
לג המוקוב
בזכות הקרב
הקרבנות
עגלה משולש
ב עגלה רמז
לג שריס פ
ינס הכיפורים
וער כעלם
דבר של כבוד
ועגלה ערופה
ועג משולשת
רמז לשעור
הכעטור
כפנים ושעור
מוספן של
מועד ושעור
חטאת יחיד
וחיל משולש
משש ודדי
משש תכל
ובשבה של
חטאת יחיד
וחוד נגורל
תורץ ובני ינה
ויבתר מזהם
חלק לכל אחד
ואחד לשני
חלקים דוד

השמימה וספר הכוכבים
אם תוכל לספר אתם יאמר
לו ביה יהיה זרעו והאמן ב
ביהיה ביהיה לו צדקה
יאמר אליו אני יהיה אשר
הינאתיך מאיד כשירים לתת
לך את המרץ היות לו שיה
יאמר יהי אדני יהיה במה
אדע כי אדשנה ויאמר
אליו קחה לי עגלה משולשת
יש משולשת את משולש
תת המרץ ויהיה לו את כל
אלה יתנה אתם כהוד ויהיו
איש בתר לקד את העדה

לשימוז ומני כוכביר
חס תיכול למיני ירב
יהיץ וממר ליה ברץ
יהיץ בגר
והמוניץ והמיץ
בממרה ריו וחשבא
ליה לזכו ויאמר
וממר ליה חכמ יורח
ומסקפך כממוי כשד
כשרמי למיקן לך
יה מרעו הדמ לכיל
למיתבה
ויאמר וממר
יה ליהם במה מרע
מרי מזהיפה
ויאמר וממר
ליה קריב קרמי עג
עגלן הלהמ ופיוץ
הלהמ ורברץ הלהמ
ושפכנו וכל יונה
יקח וקריב
קרמוני זה כל מילץ
ופליג ויהיץ בשורה
ויהב כלגמ חולק
לקביל
חבריה

המקרה ינס מירי כשונן לפי שהיה כורה עמו ברית לשימור הבטחתו למוריש לבנו מה המרץ כדכתי ביום
ההוא כרה יי מזה חבוס ברית ודרך כורה ברית לחלוק בהמה ולעבור בץ בתריה כמו שז להץ העובדים בץ בת
בתרי העגל ונתן כץ הנור עשן ולמיד מש אשר עבר בץ הגזרים שלעחו של שיכנה ששלחו הוא מש

וזה הצפור לא בחר לפי שהחיות נמשלו בפנים ומלים ושעורים פנים שם סבבנו פנים רבים וזוהו האיל אשר חמיה בעל הקרנים מלך פנים וזוהו הצפור השעיר מלך יען וישראל נמשלו לבני יונה שם יונתו בחגי הסלע לפיכך בחר בהחיות רמז שיהיו החיות בלען וחלביץ וזה הצפור לא בחר רמז שיהיו ישראל קיימין לעולם ע"ט הוא הענף על שם שהוא עונה ושואף אל הנבלה לטוס ע' עלי מובל כמו והעט אל השלל לפר נקרא עיט הפגרים הבהרים וישב ה' לטען נשיבה והפך והפחה כמו ישב רוחו רמז שיבואו כן ישי לבנותו וזוץ מנחין מורכו מן השמים ע' שיבוא מלך המשיח והנה מילה רמז ל לצרות וחשך של בליות גר יהיה זרען מטול יצחק מרבע מוחות שנה ער שיצאו ישראל ממצרים כמי זה צד יצחק כן שנה בשטול יעקב ויעקב בש' כשיירד למצרים זמ' ימי שני מצרי שלטויה ומות שני שנה הרי קץ שנה ומצרים היו מוחות מוחות ועשר כמניין רדו הרי ת' וזם המ' במצרים היו מרבע מוחות שנה הדי קהה מיווד מיצרים היה צד וחשוב שנתו של קהה ושל עמדם ושמונים שנה של משה שהיה כשי' כשיצאו מצרים מי מנה מצדו לר' שלש מוחות וחמישים וזוהו צדך להוציא מוחן כל השנים שחי קהה מחר לירת עמדם ושחי עמדם מחר לירת משה במדע לא להם לא נמו' במדע מצרים מלא לא להם ומשטול יצחק ויצר מברהם יצחק ויצר בגד ויעקב מ' למ' במדע במנו וגם לרבות מרבע מלבויות שנתן על שם שישעברו בישראל ה' מנבי בעשד מוחות ברכו' גרול וינצלו את מצרים וזוהו הבוא ולו הרחה כל מלה מבין עובר ע' והוא מבשרו שיבואו מלון למדך שיעשה הרח השובה כשיבה טובה בשמן שיעשה ישמעאל השובה בימיו ולא יצא עשן להרבות רעה בימיו ולפיכך מה ה שנים

ואת הצפור לא בחרה
העיס על הפגרים וישב אתם
אברם ויהי השמש לבוא
ותרדמה נפלה על אברם
והנה אברהם השוכה גדולה
נפלת עליה ויאמר לאברם
אלע תדע כי יתן יהיה זרעך
בארח לא להם ועברום ועני
אתם ארבע במאות שנה
ועתה הנה אשד יעברום
אנכי ואתי יצאו בדבש
גדול וזאתה תבוא אל אבותיך
בשתיים תקבר בשיתה טובה
וזה רביעי שנתו הנה כילא

ויה עוסא למפלג
וידר ונחת
עוסא על פגליה
ומהיב יהיץ מברס
ויהי והור
שימטא למיעל ושיין
ושינתא נפלה ער
מברהם והא מ' מרה
קבל סג' נפלה עלוה
וימכר וזמור
למברס מידע הדיע
מדי רידען יהע בנך
במרע רחא דלהע ויס
ויסלחן בהע ויענין
יהיץ מרבע מוחות
שנין
עב' וזעזע
עמא דיסלחן בהע
רמז מנח נבחר כן
יסקע בקנייטא סג'
ומהה ומהה
ההבניש לוח מובהת
מבהתך בשלם התק
התקבר כסיבו טמא
ודר ודר
רביעמה יהובעץ המא
מדי לח

אל הנבלה לטוס ע'
עלי מובל כמו והעט
אל השלל לפר
נקרא עיט הפגרים
הבהרים וישב ה'
לטיע נשיבה והפך
והפחה כמו ישב
רוחו רמז שיבואו
כן ישי לבנותו
וזוץ מנחין מורכו
מן השמים ע'
שיבוא מלך המשיח
והנה מילה רמז ל
לצרות וחשך של
בליות גר יהיה
זרען מטול
יצחק מרבע מוחות
שנה ער שיצאו
ישראל ממצרים
כמי זה צד יצחק
כן שנה בשטול
יעקב ויעקב בש'
כשיירד למצרים
זמ' ימי שני מצרי
שלטויה ומות שני
שנה הרי קץ שנה
ומצרים היו מוחות
מוחות ועשר
כמניין רדו הרי ת'
וזם המ' במצרים
היו מרבע מוחות שנה
הדי קהה מיווד
מיצרים היה צד
וחשוב שנתו של
קהה ושל עמדם
ושמונים שנה של
משה שהיה כשי'
כשיצאו מצרים
מי מנה מצדו לר'

שלש מוחות וחמישים וזוהו צדך להוציא מוחן כל השנים שחי קהה מחר לירת עמדם ושחי עמדם מחר לירת משה במדע לא להם לא נמו' במדע מצרים מלא לא להם ומשטול יצחק ויצר מברהם יצחק ויצר בגד ויעקב מ' למ' במדע במנו וגם לרבות מרבע מלבויות שנתן על שם שישעברו בישראל ה' מנבי בעשד מוחות ברכו' גרול וינצלו את מצרים וזוהו הבוא ולו הרחה כל מלה מבין עובר ע' והוא מבשרו שיבואו מלון למדך שיעשה הרח השובה כשיבה טובה בשמן שיעשה ישמעאל השובה בימיו ולא יצא עשן להרבות רעה בימיו ולפיכך מה ה שנים

קודם ומנו וכו' ביום שמונה מדר עשן ודור רביעי לאחר שיצגו למצרים יהיו שם ג' דורות והרביעי ישוב למדע הזאת
היא מדע כנען שבמדע כנען היה מורבר עמו וברת ברית על אן ברבתו לנתן לך את המדע הזאת לרשתה וכן היה יעקב
מבין גלה למצרים צא וחשוב דורותיו יהודה פרץ וחצרוץ וכלב כן חצרוץ מבאי המדע היה כי לא שלם עין המדע

להיות משולח מארצו
עד מותו זמן שידיץ
הקבה נפרע כען המו
המונה עד שנתמולח
סמנה ט"ז בסמנה
בשלתה הרביעי
ויהי השמש בלילה
כמו ויהי הם מדקים
שקיהם ויהי הם
קוברים איש בלוח
ויהי זה רב השמש
במה שקעה נעלמה
היה חשך היום והל
והנה הנגד עשן רמז
שיפל המלביור
בגובהם במה טעמו
למעלה שבמה כבר
ואם היה טעמו מולח
היה מבוחר כשהיה
שוקעת ואי אפשר
כן שהרי כבר כהב
ויהי השמש לבנה
ועברה הנגד העשן
לאחר מיכן היה גלג
נמצא שכבר שקעה
זה חילוק בכל לשון
נקיבה שיסורה שבו
מוהזות כשהטעם
למעלה לשון עבר
הוא כנען זה וכנען זה
ודחל במה קמה מלוח
מלמעלה הנה שבה
וכשהטעם לביטה
הוא לשון הוזה דבר
שנעשה עבשיו והו
והולך במה עב
הצמץ קמה בבקר
היא שבה למדע
נתתי ממורתו של
גבוה כמילג היא עשן

שלם עין האמה ער דנה
יהי השמש באה ועל טיה היה
והנה תמיד עשן ולסוד אשר
אשר עבר בין הנהר האלה
ביום והוא ברית יונה את אב
אבות ברית לאמה לוועד נתתי
את הארץ הזאת במנה מנה
עד הנה הערל נהר פרת ואת
הקניזי ואת הקניזי ואת הקניזי
ואת החתי ואת חסותי ואת
הסמים ואת האמה ואת
הנעני ואת הנעני ואת
היבויסי ואת ושרי אשת
אבות לא ילדה לו ויהי שפחה

שלים חובא דאיכוור
דאיכוורמה עד כען
ויהי ופורה
שמישיו עלה וקבלח
הנה והוא הפור דהנען
ובעור דמישיו עבר
בין פלגיא המילץ
ביום
ההוא גזר יו עב
מברס קיים למימר
לבנך מהן זה מדע
מדעו הדא מנהר
רמזים עד נהר
רמז נהר פרת
את
שלמי ויה קניזי
ויה קרמוכמי
ויה
חיהמי ויה פריזי
ויה ג' ברמי
ויה
אכוורמי ויה כנעני
ויה ג' ג' שמי ויה
יבסמי
ושרי
איהת מברס לא יל
ילדה ליה ויה מכותה

עשויה הנח הגדול מעט שמואחר בפסוק ר' נהזות היו צאץ מערץ שכ ונהנה הרביעי הוא פרת קרמהו גדול לפי שרבו
למדע ישראל משל הריוט מו/ עבר מלך כמלך הרבן לשחזור וישתחוו לך את הקט עשד מומות יש כמץ ולא ניתן להם מלח
שבעה והג' ירשו מרס ומומב ועמוץ הם קני קניזי וקרמוני ועמדות להיות ירושה לעתיד שכ מרס ומומב משלוח ירם
וכני עמוץ משימעתם ומה הרפאים מדע עוג שכ בה ההוא יקרא מדע רפאים שפחה מצרות מהיכן היתה לו בת פרעה
היתה ובשרמה ניסים שנעשו למברהס מו/ מוטב שמהו כפי שפחה בבית זה ולא גבירה בבית אחר

מכנה לימוד על מי שאין לו בנים שאינו בטי אלא הרוס מומנה בשביל שאכנס צרה לפיה לקול שדי לרוד

הקדש שמה
והקה שדי
לקחה
ברבים
והדין
שזכרה
לדבק כקנה
קדוש כזה
מוקץ עשור
שנים מול
מוע
הקבוע לל
לעשר
שנה תהיה
עשור שנים
ילג ולרה
לבעלה חייב
לשון
מחורה

בצרות שמיה הנה והתאמר
שדי אל אפרים הנה צל
עצמי יהיה מלחתי כאל
אל שפוחתי אולי אכנה ממ
ממנה וישמע אפרים לקול
שדי והתקה שדי אשת
אפרים את הנה הבריה שם
שפחה מוקץ עשור שנים
לשנה אפרים בארץ כנען ות
היה אתה לאפרים וישיה לו
לאשה ויבא אל הנה ותהיה
ותאמר הנה ותקול הנה
בעצמה והתאמר שדי אל
אפרים חמישי עליך אבני

לשנה
מבוסס כג
מקור שאין
ישיבה
חובה למרץ
עולה למק
המקום למ
שלמה נגמ
לעומשך
לפי צדקה
על שיבוא
למרץ ישל
ישראל
והנה מוכח
מבימה
ראשונה
והקל ממנה
שדה זומץ
סיקרה
כגלורה

מצדיותה ושמרה
הנה והתאמר
וממרת שדי לחברס
המ כען מצעע יח
מלמילד עול כען ל
לות מכותי ביה מס
מהבני מינה וקביל
מברס למיבד שדי
והקה ורברת
מברס מר
ית הגר מצדיותה
ממחה מסע עשד
שנין למתב מברס
כמדעמ רמיצרה
ויהנה ינה לחברס
בעלה ליה לחיהו
ויבא ועל
לות הגר וערימה
וחזה מרי ערימה
וקלה ריבונה בעו
בגינה
והתאמר וממחה
שדי לחברס
ויצו ל
על
מנח
:

מראה מה עכמה צדקה ומינה צדקה שלם זכנה להריון כל השנים הלל ומנו נהעכמה מבימה ראשונה חמישי

עליך חמוס העשירי לי עליך מני מטיילי העשירי כשהתפללת מזה הוסיף לי וזמני הולך ערירי לא התפללת מלך עליך מילך

התפללת על
שכונת היורה
טפוד עמך
ועוד דברך
מזה חומס
חמיט כי מזה
שומע בזיוט
ישחק מלבי
גתתי שפחתי
בגנב בי
וביטך כ
ביט וביטך
שכונת
חמדן וזה
כלל קר
בית רב
מלמד שהל
שהכנסה
עין רעה
בעבורה

של הג
והפילה הוא
שהמלך
מזה לה ה
הרה הי
מעברה והוא
מבשר לה
שקד מלך
מלמד שהל
שהפילה
הדין הדומה
החמטין וה
והענה שר
היתה מיטל
משעברת
בה בקוש
מי מזה בזה
יודע הרה
מלך לירכ
לה שר
ליכנס עמה

ברבים ולשון מי מזה מזה מקום שהממיר עליו מזה מני בזה ויאמר לה מלך על כל ממירה היה שולח ל

נתתי שפחתי בחיקך והראני
הרה ואלק בעיניך ישפט
הרה פיני וביניך ויאמר
אברם אל שר הנה שפחתך
בדך עשי לה הטיוב בעיניך
ותענה שר ותברח מפני
וימצאה מלאך יהוה על עין
המים כמדבר על העין כדרך
שר ויאמר הנה שפחתך
שרי מי מזה באת ואנה ת
תלתי ויאמר מפני שר
נתתי עני ברחתי ויאמר
לא מלאך יהוה שובי אל
בבריתך והתעני תחת ידי

יהיה חכמי לך
וחזק מרי ערימרה
וקרה בעיניך ירע
וי ביט וביטך
ויאמר
מברס לשרי ה
אמרוך בירך עיני
עיבודי לה רהקן
בעיניכי וענתה
שרי ועדקה מן קד
קדמה
וימחה ויאמרה
מלחמה ריי על עינא
דמיה במדברא על
עינא במדחמ רהק
והגרו ויאמר
ויאמר הגר אמרה
דשרי כמץ מה
אמיה ורוץ מרה
מלח ויאמרה כמץ ק
קדס שר ריכנה
אנא ערקא
ויאמר
זה מלחמה ריי תוב
לוה ריכנה
ויאמרה
החזה ירמא

מרה
מרה
לחמס
ג
כש
המס
קביל
ד שר
דברת
דיתה
ק עט
מברס
כריס
מברס
מיהו
ועל
דומה
מה בעל
ממרה
חמסי

מלעך אחר מלעך לבן נאמן / מלעך מלעך בכל מזמרה ומזמרה הכן הרה בשתשזבי תהרי כמו הכן הרה ראשה מנורח

וילנה כן כמז
וילנה כן חרו
ורובה לויש
יושבה בלבטן
מקוננה פארין
וקרמה שמיין
ציוני הונו כמז
שמה לומר
וקרמה שמיין
יבחק סגור
מרכ מוהב
מדבריה למור
חיות כמז שם
שבת ויש
כמורבר וירדי
רבה קשרה
ידן ככל לטוס
יוד כל בו הכל
שומע ומתק
ומהגרין כון
על שני כל אחיו
ישכן שיהיה
זרעו גדולה
מהה לרמי
נקוד חטור
קמץ משג
שהווי שם
רבר לומר
המאיה שרור
בעלבטן העלול
העלובים הגם
הלם לטען ה
הימה וכי סבו
סבורה הייתי
שעץ העלם
כמדבריה
רמיתי שלוחו
של מקום
מחרי רונני
מותם בברבן
של אברהם
והודע שהיוד
הגולה לראותם
שהרי מנורח

והמור לה מלצה יתיה חתם
אברהם אלהי יצחק
מורב ואלהי אברהם יתיה
יתיה יתיה יתיה יתיה
שמי שמעאל כי שמע יתיה
אל עבד ויהי יתיה פרי
אלהי יתיה בכל יתיה
בני כל אחיו ישכן ויתקרא
שם יתיה הריב אלהי אלה
אלהי יתיה כי צמורה דגם הרים
יתיה אלהי אלהי על כל
קרא לאלהי פתח לבן יתיה
יתיה יתיה יתיה יתיה
יתיה לאלהי יתיה יתיה

והמור
לה מלמה ריני מסג
מסגמה מסג יתיה
בניכי ואלה יתיה
מסג
והמור לה מלמה
ריני הממה מנורח
יתליד בר והק
שמיה ישמינמ
מרי קביל יתיה צלותין
והווי ווהווי יתיה
מורר במינשא הווי
יהא צריך לכול
ומע כל בני מינשא
יהע צריבץ ליה על
מפי כל מחוהי יתיה
והקרא וצלות
בשמיא ריני רמתמול
עמיה ממורה הווי
להא חזי כולח מרי
ממורה הווע מבו
שריבי חזוי בפר
דמהגלי לי על
על כן קמא למחורה
ביחא רמולמך קיימא
מהחזי עלה הא בעי
רקס נבץ תגרא
ותלה וילידת
הגר למברס בר וקווי
מברס

רמחו טעם אחת ונא / מות נבות וון רוח ורבעה זה אחר זה נלמ חררה בלור לתי רמי כנהגוב / בירח רמלעך קיימא

ומתו עליה ויקראו אברהם מעט שלם שמע אברהם רברי המלצך שאבו וקראת שמו ישראל שחזה עליו רוח הקדוש

וקראו ישמעאל
ואברהם בן שמו
שמעון ושם
שנה לשמו
של ישמעאל
כתב להודיע
שהיה בן שלם
עשרה שנה
כשנימול ולא
עובב מנו ל
שדי מניח
שיש רי ב
בלהותי לבל
בריה לפיכך
הנהלך לפי
ואהיה לך ללוח
ולפגדע וכן
כל מקום
שהוא שדי
במקרא פירוש
די לפי הענין
הנהלך לפי
כתרגומי פלח
קדמי הדבר
בעבודתי והיה
תמים מה זה
צווי מחד צווי
היה שלם בבל
כסיונותי ולפי
מדרשן התה
הנהלך לפי
בכובות מילה
וברבר זה
תהיה תמים
שכל זמן ש
שהעלה כן
מזה בער
מוס לפי דא
והיה תמים
מוסיה מוס
מזה על שמך
והיו כוונתך
מזה יונתך רמז
כמונין מבדך

שם בני אשר ילדה הגר הע
שמעאל ואברהם בן שמעון
שנה ושש שנים בדת הגר
את שמעאל ואברהם
ויהי אברהם בן תש
תשעים שנה ותשע שנים הול
והיה את אברהם מאמר
אליה את שיר התהלה
לפני ויהי תמים ויהי
ברית בני ויניח ואת
אותו במאד מאד ויפ
אברהם על פניו ויהי את
אלהים לאמר אל הנה
בריתי אתך והיות לאב המון

שנים בריה וילידה
הגר ושמעאל
ואברהם
בר המט ושיה שני
בר ילדת הגר ירה
ישמעאל לאברהם

ויהי
והיה אברהם בר
השנים ותשע שנים
והיה לו ילד לאברהם
והיה לו שם אברהם
שם קדמי והיו
שנים
והנה
קדמי בני ממו
ובית ומסג ית
לחור לחור
ויסל
אברהם על מסוה
ומוליל עמיה ויה לכו
למימד
מ
מנא המ קדמי עמו
עמך וה
לחב
ס

ומתנה בריתי של אהבה וברית הארץ להודישה לך על ידי מוצה א ויסל אברהם על פניו ממוזא של שכינה שנידבר עמו שער שלם מל לא היה לו כח לעמוד ורוח הקדש נצבת עליו וזו היא שכ בבלגס טפל נגלי עיטס בבדיהמ

יד מליעור כי חב המיץ לשיץ נטמאיקע של שמי נריש שהיה בו כחולה שלא היה חב חלל למדע שהוא מקומע

ועבשיומב
לבב המיץ
גזים וריש
לא זזה מבין
מימקומה
שמה יור
של טר
נהרעמור
לפני השכינה
עד שהוסיפ
להושע
וכתוב
לגזים ישאל
ומדע שהרי
ישמעאל
כבר היה לו
ולא היר

עמומיץ ו
ולא יקרא עוד שמך
אברם ויהי שמך
אברהם מרי לחב סג
עמומיץ יהבתך
והפרתי ומפי
יתך לחרא לחר
ומהנכך לכנשן ומ
ומלכך רשליטין בע
בעמוליה מיכך
יסעץ והקמות
ומקס ית קיימי כע
ממדי וביטן וכע כנ
כנך בתוך לרדיהע
לקיים עלם למיהו
לך ללהא ולבט
בברך וכתבו
ומתן לך ולבט
בברך ית מרע תות
ומההוה ית כר
מרעו רבנש לחח
לחוסטת עלם ומתו
להע ללהא
וממד וממד
יהי לחברות
ומת יר
קיימי

גוים וולא יקרא עוד שמך
אברם ויהי שמך אברהם
כי אב המון גוים נתתך
והפרתי אתך במאד מאד
ועתתך לגוים ומלכים מימד
יבאו והקמת את ברייתך
בני ובינך ובין זרעך אחרית
לדודתם לבריית עולם להיות
לך לאלהים ולזרעך אחרית
ועתת לך ולזרעך אחרית
את ארץ מגידך את כל ארץ
בנען לאחות עולם והיית
להם לאלהים ויאמר אלהים
אל אברהם ואתה את ברייתך

מבשרו עלי
והקיימות חת
בריתי וכוהו
הברית להיות
לך לאלהים
למחזור
עולם ישס
והיית לך
לאלהים חב
הד בחינה
למדץ כמי
שמיט לוהו
ומתה יין זה
מוסיף על
ענין משו
משע המד
חב הכר
בריתי ומתך
ומתה רדי

זהיר לשמרו ומה היא שמידתו ומה בריתי ביני וביטכס מותם של עבשיו וכען זרעך מחרת העתיד לבול

המול לכם כל זכר כמון להמול כמון שמהה מוזה עשוה במקום לעשוה ונמלתה כמון ומלתה והטון בן יתיר

ליסוד הנפול
לפרקים כמון
מן של נשך
ונטן של נשא
ונמלתה כמון
ונשמהה מזה
מכל ימול
לשון יהפעל
כמון עשדה
ימכל ילד
כיה שילרתו
שמהה בביתו
מקנת כספה
שקנמו מש
משיעלה
המול ימול

תשמור אתה וזרעך אחריו
לדרתם וזאת בריתי אשר
תשמרו ביני וביניכם ובין זרעך
אחריו המול לכם כל זכר
ונמלתם את בשר ערלתכם
והיה לאות ברית ביני וביניכם
ובן שומצת ימים ימול לכם כל
זכר לדרתיכם ילד ביה
ומקנת כספה מכל בן זכר אשר
לא מזרעך הוא המול ימול
ילד ביתך ומקנת כספה והיה
והיתה בריתי בבשרכם לברית
עולם ועל זכר אשר לא ימ
ימול את בשר ערלתו

היטר מה נבטן בהרן
לדיהטן זמרת
רץ קיימי דהטדע
בן ממדי וביניכע
ובן בנה ממך גזר
לכע כל רבחה
ונמלתם והטדע
יה בשדה דערלהמ
דערלהטע ויהי למה
קיים בן ממדי
ובניכע וכן
ובר המלחמה זמין יז
גזר לכע כל רבחה
לדיכע ילד ביתך
ובן כספה מכל
בר עממין דל
מבטן הוא
המול מיגזר
יגזר ילד ביתך
ובן כספה ירה
קיימי בבשרכע
לקיים עולם
ועל ועל
רבחה דל
גזר
ית בשדה
דערלהמ

כמון כספה
עליו ילד
מה לשמנת
ימים ללמוד
שיש ילד
כיה נמול
למחר כמון ט
שמסדה
כמספה
שבת ועל
זכר כמון
לימור שיה
שמילד
כמותו מקום
שהמח טבר
כע זכר
למקנה
משך לט
ימול משו

משיגיע לכלל עונשין ונברחה מכל מבוי מיט עגש עליו כרה מלח עבר על עשר

ובברכה הולך ערירי ומת קודם זמנו שירה משתכר לגד תקדח מה שמה שרי רמשימוע שרה לי ולא לאחרים כי שרה סתם שמה שתהא שרה על הכל וברכתו מותה ומה היא הברכה שחזרה לבערונה שנ היה לי ערנה וברכתיה בחלב כחנן

בהנחת שריים
כשנצרכה לבר
כיום נושחה יצחק
שהיו מדכנין עליה
עליהן שהביאו מס
מסופי מן השווק
וממירו בטיט הווי
והביאה כל אחרת
ומחת בנה עמרה
ומניקה לא הבאי
הביאה והיא הנקה
מה כולן הוא שנ
הניקה בנים שרה
בראשית רבא רב
רבי מיקצת
וקראת שמו יצחק
והקיבוהו מר
בריתו מהו לבור
נאמר והרי כבר

כתב וזוהי מה ברי
בריתו השמחה
מהה וזרע אל
לפי שנ והקימוהו
מה בריתו ביני ובי
וביך ובין זרע
יכול בני ישמעאל
ובני קטורה בכלל
קיום לבר נאמר
והקימוהו מה ברית
בריתו מהו ולו
עם האחרים
הנה בריתו מורבן
ממור ר אבא בר
כהנא סמך כן הגב
הגבירה למו
מבין הממו
הנה ברבר

ובברכה הנשעיהו מי עמיה
את בריתו הפרוס ויאמר
אלהים אל אברהם שירי
אשתי לא תקרא את שמיה
שירי כי שרה שמיה וברכתו
אתה וגם נתתי ממנה לך בן
וברכתיה ונתתה לגוים מלכה
עמים ממנה יהיה ודיפל אב
אברהם על פניה ויאמר ויאמר
בלי חלקן שנה מצה שנה
ולד ואם שרה תסתתע
שנה תלד ויאמר אברהם את
האדונים להשמע את יתרה
ויאמר אלהים אבלי

וישתיצו מיני שירי
ההוא מעמיה ירה
קיימי משיני
ויאמר
וממר יו למברכה
שירי מהתך לו
הקדי ית שמה שירי
מרי שרה שמה
וברכתו וויברך
יהה וזע מהו מיפה
לך בר ומברכיני
והיה לכינשן מלכין
דשליטין בעממיו
מיפה יהע
ויפל ויפל
מברכה על מפודה
וחרי וממר בליבדה
הלבר ממה שינן והו
ולד ומס שרה הבת
השינען שינן תלד
ויאמר וממר
מברכה קודם יו לו
ישמעאל והקיים
קדמך ויאמר
ויאמר
בקושינו

מותו והפרתי מותו כל זה לישמעאל וקל וחומר ומה בריתו מקים את יצחק ויצחק הרב מונקלם וחרי ויצחק של שרה הירגם מחער למורד שאברהם המניץ ושמו ושירה לא האמינו ולגלגל

ואז שהקפיד הכהן על שדה ולא הקפיד על מברכה כפרשה וירא חלוץ הלפני ישי המיחות שהן קיימות כמו הנגלה
נגלתי הרמה אמה מעה זה קיימות וכך מן בלב הנעשה חסר זה למחר מה שהקבה עושה לי ואם שדה הבו

השנים שנה
היתה כרי ליוול
מו ללד ומעט ט
שהרעות הדמש
המשונים רדי
מולדץ בני חמש
מימות בימי חבר
מברהם נהמעט
השנים וכך
הטות לעולם
וצא ולמד כעש
מעטרה רודות
שמונח וע
מברהם שמוחה
תולדותיהן בני
שלשים ובני
שבעים

שדה אשתך ילדת לך בן וקול
שמך יצחק ותקמת את ברתך
אתו לברית עולם ליה ע אברהם
הי שמועאל שם עתה הנה
ברית אלה ויהי ברת אלה
ויהי אתי אלה במאן מאן
שנים עשר נשיאם וילדה
בתות לך ברת ואת ברת
אלים את יצחק אשר יילד
לך שדה למוש ויהי בשם
האחות ונתן לך את
ימיה אלהים מינת אברהם
ולך אברהם את שמועאל
בן דאת כל ילדי ברתך

שדה מיתך הליר
לך בר וקול ית שם
שמה יצחק ומקום
יה קיימי עימיה
לקיים עלם ולבנה
בהמה ולישמעאל
ועל ישמעאל קבלת
אלהך הוא בריכה
יהיה ומפיש יהיה
ומסנה יהיה לחרו
לחוא הרץ עשר
רובץ יולד ומתנו
ומתנויה לעם סג
ומה ורת
קיימי מקום עכ
יצחק תליר לך
שדה לזיכונך הרץ
כשתמו מוחרנמו
ויכל
ושיני למלל
עימיה ומסהל
יקרא דיה מעילור
ראברהם
ויקח
מברהם יה ישמעאל
בריה ויה כל ילדי
בימיה ויר

ל ישמעאל
הלמי שיחור
ישמעאל מיר
כרי לבוק שבר
כזה יחור
לפני יחור
בירמתך בכין הו
ההלך לפני על
על קדמי מכל
לשן ממיתה
רברס וכן מכל
משמים מכל
כן מיץ לה וקרא
וקראת שמו יס
יצחק על שם
הצחוק י ער
שם עשר

נסיונות צ שנים של שדה זה שנימול לשמנה וק שנים של מברהם מה ברית הכוילה ההא מסודה לרע
שנים עשר נשיאים בעננס יכל כמו נשיאים ורח מעל מברהם לשן נקיה בלפי המקו ולמדט שהצדיקים

כל מקנה כספו כל זכר
 ואלו שיהיה אברהם וימיה
 את אשר ערלתם בעיני
 היום הזה כאשר יהי את
 אלהים ואלברתם בן השם
 השעים ותשע שנים בהמלו
 כה אשר ערלתם וישמעאל
 בן יסחק עשרה שנים
 בהמלו את אשר ערלתם
 בעיני היום הזה נמול אברהם
 וישמעאל בןו וכל אנשי
 ביתו יליד בית ומקנת כספו
 מאת בן יסחק נמולו אתו

מרכבתו של מקו
 יימול לשע ויסע
 ויסעל בהמולו
 בהפעל כמן ב
 בהכחיס בהמולו
 בשד ערלתו מא
 מאברהם ל
 טמו/מה לפי של
 שלח היה חסד
 מלח חיתוך
 בשד שכת
 נהמע
 ער
 יד

תשמיש אבר
 וישמעאל שהיה
 ילד הווקח לחתן
 השלה ולפרוע
 המילה ל
 נמו/ בן מה נבר
 בכרמטיות רבמי
 בעצם היס
 הזה שמולו
 לאברהם צט
 ולישמעאל י
 כימול אברהם
 וישמעאל כג

ט

כל זביטה כספיה
 כל רכורח במינטיה
 ביה מברהם וקצר
 יה בישרח רעמולה
 רעולתהץ בכר
 יומח הרץ בכר
 רמולל עימיה ו
 ומברהם
 ומברהם בר השע
 והשע שטן כר
 בשדח רעולתיה
 וישמעאל
 וישמעאל כר
 הלה עשרה שנים
 כר צור בשדח רעו
 רעולתיה
 בעצם
 יומח הרץ מהגור
 אברהם וישמעאל
 כר
 וכל מינטיה ביה
 ולידי ביה נזביטה
 כספמ כץ בכ עמו
 עמומיח מהגור
 עימיה

חר
 סימ
 ומה
 במי
 והוא
 מיט
 ויש
 עיט
 הלה
 עלה
 לקר
 מיט
 ומה
 מיט
 בעי
 העי
 יס
 כוז
 ומי
 מיל
 ומה
 פיה
 לככ
 מדי
 ער
 כר
 מה
 שיד
 מיל
 יוק
 עכ
 ור
 לבכ

היה לבקר החולה מה רחמו בר חטמו יום שלישי למיתו היה ובר הקבה ושאל בו בחלתי ממורח הווי
שען לעצה על המילה לפיכך נגלה עליו בחלקו יישוב ישוב כתי וביקש לעמוד מה לע הקבה שב ומתה
סימן לבטח שישכנן בערה הדיוטן ומני ניצב עליהם שנ להים כצב בערה ל פתח לראות מה יש עובר וטב ויכנסם

כביו כחוס הוויח
הקבה חנה מיטרהקה
שלא להטריחו במורחו
ולפי שראוהו מיטעד
שלא היו מודחיו
במים הביח המלכות
עליו כדמזה מנשים
והנה שלטה מנשים
אחר לבטח מה טרה
ואחר להפנן מה סרוס
ואחר לבטחה מרה
מברהם שאין מלמד
עושה טהי שליחות
רוע לך שכן שכל
הפרטה הוא מוכר
בלשון רבים וימבר
ויאמר מלון ובבטן
ובבטחה נמה טוב
משנב והפירכה
סרוס הוא מוח כי לא
מוכל לעשות לבנה
הפכו ורפל שרפא
מה מברהם הלך
להייל מה לט שני
ויהי כהו ציחם מוכט
החוצה ויאמר המלט
על נפשו למורה
שהאחר היה מציל
כצבים עליו לפיו
מכל לשון נקויה
הוא כלפי המלכות
וידא כהו וירד
וידא שני פעמים
הראשון כמשמעו ו
והשני לשון הכנה
נסתכל שהיו נצבים
במקום אחד והבין ל
שלא היו רוצין להטן
להטריחו וקדם הווי
ורץ לקדמם בבטח
מציעם כה נצבים
עליו וכה וירץ לקרא

יהיה אליו יהוה כאלני
ממרה יהוה יע
יטב שתח האהל פתח היום
הישא עיניו וירא והנה שלט
שלטה אנשים נצבים עליו
יהיה וירץ לקרא אתם מפתח
האהל וישתחו ארצה ויאמר
ארני אם נא מיצאתי רון
בעיניך אל נא תעבר מעל
עברך ויקח נא מעט מים
ורחצני רגליכם והשעני תחת
העץ והאקחה פת לרואם
וסערו לבנכם אחר תעברו
בי על בן עברתם על עברכם

יהיה
ומהגלי ליה יין במו
במיטרה בער רח
והוא יתיב בהרע מ
מיטכמ במיחם ימו
וישא
עינה ומחז והי
הלהמ גברץ קיימין
עלוהי ומחז ורה
לקדמותהע מקדע
מיטכמ וסגור על
ממעו ויאמר
ומחז יין מה כשן ד
משכחיה רחמיך כ
בעיך לא כשן תעיב
העיבר מעל עברך
יקח
יסבן כשן זעיר
מחז ומסחו רגלכין
ומיסתמיכו תחורר
מילמ
ומחה ומיסכ
סיהמ רחמימ וסערו
לבכין בהרץ תעברון
מדי על כן עברתון
על עברכין

כדמזה רחמי קד שרו ומסר פירשן מיטרה מיד וירא וירץ לקדמם ויאמר מרטי לגרול שבתין מה וקחין כולם מרונים ולגרול
מה אל נא העבור וכיון שלא יעבור הוא יעברו חברין עמו ובלשון זה הוא חול רח קודש הומוהיה מוח לקבה להמתין לעד
שירוצן יכנס האורחים ומעפ שבת אחר וירץ לקדמם האמידה קודם לבן היכה ודרך מקדמות לרבר כן כמו שפירש
מכל לא ירץ רוחי שנבת אחר ויול נח ואי מפטר לע מלא מה כן קדם הגזירה כ טה ושבתין הלשונות כבמאטיה רבא
ויקח נח על ידי שליח והקבה שילם לבין על ידי שליח שנ וירס משה מה וירן מה הסלע ורחצו רגליכם כספור שרדין
ערכים שמשמחים למבח רגליהם והקפיד שלא להכנס עז בביתו מכל לעט שלא הקפיד הקדים לינה להיציא טהו להס ולעט
וחצו רגליכם תחת העץ החת האילן וסער לבכם כבורה נביאים וכהובים מציען דרופתה מוונתה רלכא כבורה וסערן
לבכם כנביאים סער לבן פת לחם כמחוס ולחם לבב מנטי יסער מה ר מחז וסערן לבכם מין סתו כחץ מלא וסערן לבכם

הראו זמורה שאין יצר הרע שולט במלמדים בראשית רבא אחר העבור אחרי כן הלכו כי על כן עברתם על עברתם ו
הדבר הזה אני מבקש מכם מאחר שעברתם עלי לבדורי על כן כמו על אשר וכן כל כי על כן שבמקראו כמו כי על כן
וכן כי על כן אמרת
ודומה להם קמח
סלה קמח לעמילן
של טבחים לבסוד
הקדיה לשאוב אור
הזהמא סלה לשגן
לעצמה כן כקר רך
וטוב שלשה פנים
היו כרי להמילן של
שלש לשיטה בחל
בחרל אל הנער
זה ישמעאל לחנו
כמיטה ויקרא
חממה ולחם לג
הבוא שפירסה טה
שחור לה מורח
כנשים מותו היום
ונטומה העיסרה
חממה שומן החלב
שקלטיץ מותו מעל
פניו וכן הפך אשר
עשה אשר הירחן
ויהן לפניהם קמח
קמח דמוא מירתי
קמיהו והוא עומד
עליהם לשמוע
ויחבלו כדמו כמיט
שחבלו מבטן שלח
ישנה מרס מן המנ
המנהג כר מולת
בחרתו הלך בנימוס
מלמדים ירו מרע
ונדמו מוטלץ משה
עלה למרוס לחם
לא מכל נמוס לג
שהו ויחמרו מלן
נקוד על מין רתגו
ר שמועץ כן לעזר
מוס כל מקום שהכ
שהכתב רבה על
הנקודה מנה דרש

וַיֹּאמְרוּ בְּכֵן הַעֲשֵׂה בְּאִשְׁרֵנוּ
בְּבִרְתָּ וְיִזְכְּרוּ אֶתְהוֹת הַחַיִּים
אֵל שִׁירָה וְיִזְכְּרוּ מִתְּחִיל שְׁלֹשׁ
סָמִים קָבָח טָלָה לְחֵשֶׁב הַעֲשֵׂה
עֲשֵׂה וְיִזְכְּרוּ הַנְּקִיר רֵץ אֲבֹתֵנוּ
וְיִזְכְּרוּ בְּכֵן בְּלֶךְ רֵךְ וְיִזְכְּרוּ וְיִזְכְּרוּ
הַנְּעִיר וְיִזְכְּרוּ לְעֲשׂוֹת אֵת
וְיִזְכְּרוּ חֶמְאָה וְחֶלֶב וְיִזְכְּרוּ הַבְּלִי
אִשְׁרֵנוּ עֲשֵׂה וְיִזְכְּרוּ לְפָנֵינוּ וְיִזְכְּרוּ
עֲשֵׂה עֲשֵׂה תַחַת הַנְּקִיר וְיִזְכְּרוּ
וְיִזְכְּרוּ אֵלֵינוּ אֵת הַנְּעִיר וְיִזְכְּרוּ
אֵשְׁתֵּךְ וְיִזְכְּרוּ הַיֵּת בְּחֹתֵךְ
וְיִזְכְּרוּ שִׁירָה אֲשֶׁר בְּעֵת
חַיָּה וְיִזְכְּרוּ בְּכֵן לְשִׁירָה אֲשֶׁר

ואמרו כן העבור
כמו רמול להא
ויזכרו
מברהם למיטב
לוח שירה וממור
אוחמי הלה סאץ
קמח סולתו לושינו
ועיבורי גריצו
ומל הבקר
הורי רהט מברהם
ונסיב בר הנרי רכין
וטב ויהב לעולמינו
ומוחו למעבר ויהי
ויקח
שימץ וחלב נבר הוד
דעבר ויהב קרמיהו
והוא מושמש עולמי
עילויק החור
מילמ ומכלו
ויזכרו
ליה מצ שירה מיהו
ויזכרו הוא במיטב
ויזכרו
כירב מהגב לוקר
כעירץ דמחץ קימץ
והא בר לשיר
מיתהך

הכתב מכל תקודה רבה על הכתב מנה דרש הנקודה שאין לשירה שאלו מין אברהם לימדת דרך ארץ שישראל מרה
לאכסטיא שלט על האשה ולאשה על האיש ובכמה מיניעא יורעין היו מלמדי השרת שרה אמנוט היכן היתה
לחודיע שיטענה היתה לחכמה על בעלה אמר ר' יוסי בר חנינא כרי לשגז לה כוס של ברכה הנה במהל הנה צטענה הנה
בעת חיה לשנה הבמה ופסח היה ולפסח נולד יצחק מולא קריץ בעת חיה בעת הזאת בעת חיה שיתהא חיה לבד

וישקיעו כל השקפה שבמקרה לרעה חוץ מהשקפה ממשען קדשך שגורל כח מהננה עניים שהופך מידת רצון ל
 לרחמים לשלחם לניה כסבור מורחם הם המוכסה מט מאברהם בתיב/ מה שאני עושה בסרסם לא יפה לי לעשות
 דבר שלא מדעתו
 וכו' נתינו לו מרה
 הארץ הזאת וה
 ברכים הללו של
 הן של ויהי צבול
 הכנעני מיצדק
 במה צדה ער
 עזה במה סדום
 ועמורה קדומי
 מורה מברהם מב
 המין צדיק ומש
 ואשמוד הבנים
 ולא מוריע לא
 שמה מוהבי ומב
 ומברהם היה יהיה
 הצדה זיכר צדיק
 לברה המול והן
 והצדיק ברם ופ
 ופשוטו וכו' מוט
 חט מעלים והדי
 הוא חבוט לפי
 להיות לגן צדוק
 כי יעשו ארץ
 ידעבניה כצדק
 מברש לשון חיל
 חכה מדע למיש
 למישה מורעהט
 ומרעך בשכח
 ומינב עיקר לשון
 טולב מיט אלא לשון
 ידיעה שהמחבב
 מה האדם מקרב
 חיל ויודע וכו' וכו'
 ולמה ידעוין לבול
 למשן אשר יצוה
 לפי שהוא מצוה
 מה בניו עלי לשון
 לשמוך רדכי ומס
 הפרטין סברגום
 יודע מט בן שיש
 שיצוה מה בניו

האנשים וישקפו על פני
 סרם ואברהם הלך עמם
 לשלחם ויהיה אמר המכסה
 אני מאברהם אשר אני עשה
 ואברהם היו יהיה לגי צדוק
 ועצום ונבדכי בן כל גויי הארץ
 כי ידעתיו למען אשר יצוה
 את בניו ואת ביתו את
 ושמרו דבר יהוה לעשות צד
 צדקה ומשפט למען הבול
 יהיה עיל אברהם את אשר
 דבר עליה ויאמר יהוה ועיקת
 סרם ועמרה כי רבה וחטאתם
 כי כבדה מאד ארדה על

בבדיי ומיסתבדי
 על מפי סרוס ומס
 מזיל עמיהן לחלו
 למלומיהן
 וי' וי' חיי
 המוכסה מט מאברהם
 דאנא עבוד
 ומברהם ומברהם
 מהוה יהי לשב
 והקצה ויהברסן
 ברליה כל עממיהן
 מדע
 ארי ידעבניה נדי
 דיסקיד ית בטויה
 מינב כיתה במה
 ניטרך מרחץ והקט
 קרס י' למעבר צד
 צדקהט נר ינא בוד
 דיידי י' על מברהם
 ית רמליל עלוהי
 ניממר וממ
 י' קבילת סרס
 מרי סגומת וחוב
 וחובתהין מדי הק
 הקיפת לחמ
 מרדה מהק
 כשן

טל חץ למשן טפל על הלשון יצוה לשון הוה כמו ככה יעשה מינב למשן הבוא כך הוא מיצוה לבניו שימחו
 י' כדי שוביין י' על אברהם גל בית אברהם למ נמו/ מלא על אברהם למדע כל המעמיד בן צדיק כמילט מיט
 ויאמר י' אל אברהם ועמורה כי רבה כל רבה שבמקרא הטעם בבית לפי שהן מבורג/ צדוקה
 צדילה והולבת מכל מה טעמו למעלה בריש לפי שמתורץ צדוקה כמו שפירטתו בניה השמיט כמה הנה שבה יצוה

מורה נב. לימד לרייטן שלא יפסקו ריני נפשות מלא במחיה גדולה הכל כמו שפרשתי בענין דוד הסלגה דא מורה נב לפע מעשיהם הכינעקה של מדינה הבמה מלי עשן וכן עומד במדרס בלה את עשה בתן לפיכך הפסיק נקודת הפסיק בין עשן לפל לבלה כרי להפריד

תיבה מחברתו ורבותיגן ול פרטותן על מעשה כיבה שהנשיטה בר קמח לעני ושדפה ומס לא יעמוד במדרס מרעה מה מעשה להם לפרע מהן כיסודין ולגז מבלה מוחן וכיוצא וכיוצא בו מיציג במקום מחר הודד עדין מעלת ומרעה מה מעשה לך ויפגט מישיב במקום שמורהס ליום שיש עדיג עומד והלג לך הלך לעמוד לפגז מלא הקפה במ מיצ מצלג ומח/לו ועקה סרוס ועמודר והיה לך לבתוב ויה עורטג עומד על מברהס מלא היקע סופרים הוא ורה ויגש מברהס מיציג הגטרד למלחמה ויגש יונב הגטה לפיוס ויגש מלין יהודה הגטה להפלג ויגש ליהו הנבוא לבל מלה נגש מברהס לרכך קשות לפיוס להפל הגם תספה הגם הספה צריק ולתג ולתרגומ/ של מוטן

וַיֹּאמֶר הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל
אֵלַי עֲשׂוּ כֹלָה וְאִם לֹא אֲרַעָה
וַיִּשְׁמַע מִשְׁמַע הָאֲנָשִׁים וַיִּלְכְּדוּ
סֵרָמָה וְאֶבְרָהָם עֹדְרָתוֹ עִמָּו
לְפָנֵי יְהוָה וַיִּגַּשׁ אֶבְרָהָם וַיֹּאמֶר
וַיֹּאמֶר הָאֵל תִּסְפָּה צְרִיק עִם
רְשִׁיעַ אֹיְלֵי יֵשׁ חַמְשִׁים צְרִי
צְרִיקִים בְּתוֹר הָעִיר הָאֵת תִּסְפָּה
וְלֹא תֵשֵׂא לְמִקּוֹם לְמִעַן חַמְשִׁים
הַצְרִיקִים אֲשֶׁר בְּקֶרְבָּה וְחִלְלָה
לֹד מַעֲשֵׂת כְּדָבָר הַזֶּה לְחַמִּית
צְרִיק עִם רְשִׁיעַ וְהָיָה כִּצְרִיק
בְּרִשָׁע חִלְלָה לֹד הַשְּׁפָט בְּלֹ
הָאָרֶץ לֹא יַעֲשֶׂה מִשְׁפָּט

ומדע הכקבלה יע רעלה לקדמי עברין מעביר עמהען גב/ גמירא מס הויכען ומס לא מהפרע ויפגט ומיהפטרין מוהמץ גברייה ומזלו לסרוס ומברהס ער כען משימש כצולן קדס יו/ ויגש וקדיב מברהס וממור הנגן תשיכי זכמה עס תיובא מולי מאס מיה חבושיץ זמין כגן קדמ/ הנגן השייכי ולל/ השבוק למחמו בריל חמשיץ זכמץ רכגן רכגה חלילה קושיטא מיטען דינך מלמעבר כפתגמז הרץ לשייטמר זכמה עס תיובא ויה זכמה כתיובא קטטו קטטא מיטען דינך הרץ כל מדעא ברס יעביר דינך

שהתגמול לשען כגון כן פירושו האת ישוע לבן שהספה צריק עם רשע חמשיס צריקים י לכל כרך וכרך מקומות הם עם צוער חלילה לך ומס תמג/ לא יציל הצריקים את הרשעים למה תמית את הצריקים חודלין הוא לך יאמרו כן הוא אומנתך שונען הכל צריקים ורשעים כן עשיתה לרוד המבול ולרוד הסלגה ברבר הודד לא הוא ולא כיוצא בו חלילה לך לעולם הבא השופט כל המדע נקוד במתג פתח הי של השופט לשען תימרה

וכן הוא חוב
 מי שהיה
 שופט ככל
 המצוה לה
 ישור
 משפט חמת
 התשורה
 בחמורה
 והלא ט' הן
 לכל כות
 וכך ומנה
 צדקו של
 עולם הצדק
 הצדקה עם
 כולם מול
 ימצאן שם
 מדברים
 וימלאו ט'
 כרכים וכן
 שלשים
 יציל מן
 מן עשרים
 יציל מן
 מן עשרה
 יציל מן
 מן הנהגה
 הנהגה כד
 רצוה לשון
 וימלא
 משה
 מול
 ימצאן
 שם

ויאמר יהוה אם אמצא נסתר
 חמשים צדיקים בעיר העיר
 וצדאתי לכל המקום בעברתי
 וישן עברתי ויאמר הנה נל
 הולאתי לדבר אל אתי ואני
 עפר ואשל ואולי יחסרתי
 חמשים צדיקים חמשים
 הנהגתי בחמשה את כ
 העיר ויאמר לא תשחורתי
 אם אמצא שם ארבעים וחמ
 וחמשה וריסת עיר לדבר
 אל ויאמר אולי ימצאן שם
 ארבעים ויאמר לא תשחורתי
 בעביר הארבעים ויאמר אל

ויאמר
 יהוה אם מטבח בסוד
 חמשים וכמין כגון
 קרמז ומטבח לבד
 מהרא ברילה
 וישן
 מברהם ומחוד
 כשן מסגותי למולח
 קדם י' וממ שש
 יקנס
 מה אם יחסרתי חמ
 חמשים וכמין חמ
 חמשים ההחביל בה
 בחמשה יה כל קד
 קרמז ומחוד לו מח
 מחביל אם משכר
 הבץ מדבען וחמ
 ויסת
 עור למולח קדמוה
 ומחוד מה אם יסת
 ושהבחץ הבץ מח
 מדבען ומחוד לו
 מעביר במידה בר
 מדבען
 ויאמר
 ומחוד
 לו

כשן
 ריח
 ישת
 ומחוד
 במין
 הבץ
 ויאמר
 הא
 למולח
 מה
 עש
 מחב
 ויאמר
 לח
 ריח
 ויאמר
 ישת
 עש
 מחב
 ויע
 יקד
 למולח
 ומחוד

עשרה ועל
 הפחות לג
 ביקש שהרי
 דור המבול
 שמנה ריו
 נח ובניו ונש
 ונשיהם
 ולא הציל על
 דורם ועל
 השעה כבר
 ביקש ולג
 נבואו וילך
 יי ביקש ש
 שטתהו
 הסכנה הל
 הרחק מוכ
 ומורה ש
 למקומו נש
 נסתר
 הריץ נפולק
 הפניגור
 והקטיגור
 מקטרג
 לפי
 ויבואו ש
 המלכות
 סרומ
 בערב להשל
 להשחיתה

לא יחזר לארצו ויאמר אלהי
 ימ צדק שם של עשרה אמר
 לא אעשה אם אמר צדק
 שלשים ויאמר הנה על
 הולדתו לדבר אל אלהי
 ימ צדק שם עשרים ויאמר
 לא אשחית בעמך העשרים
 ויאמר אל צדק יחזר לארצו
 ויאמר אל הפנים אלהי
 ימ צדק שם עשרה ויאמר
 לא אשחית בעמך העשרה
 ויאמר אל צדק יחזר לארצו
 ויאמר אל הפנים אלהי
 ימ צדק שם עשרה ויאמר
 לא אשחית בעמך העשרה

כש יתקף רגלו
 ריו ומוליל מזה מה
 ישתבחץ הלבץ ומ
 ומור לא מעבד
 גמורו מה משכר
 הפץ הלבץ
 ומור
 הא בשן מסגותי למול
 למולח קרה יי מרה
 מה ישתבחץ הפץ נ
 עשדץ ומור לו
 מחבל בריל עשדץ
 ומור
 לא בשן יתקף רגלו
 ריו ומוליל ברכ
 וימנה הדא מזה מה
 ישתבחץ הפץ עש
 עשדה ומור לו
 מחבל בריל עשדה
 ויסתלק
 יקרא ריו בר שייכי
 למולח עם מברהס
 ומברהס תב למורו
 למורה
 ויבואו
 רגור
 מולכות

ומור
 בח בסרוס
 מצ כגו
 בוק לב
 להע
 ומתיב
 מזה ה
 למולח
 נש ע
 מול
 סרץ ח
 מצ חמש
 מחבל ב
 ת כל ק
 ר לא מח
 משכר
 ען ומטה
 ומוסף
 מקדמוה
 מה ישת
 הפץ מ
 מר לו
 ידא בריל
 ען
 ר
 ר

א

שני המלאכים כי השלישי שמא לבשר שדה כיץ שיעשה שלוחות הלך לו המלאכים ולהלך קרוץ מנשים כשהיתה שבע עמותן קרוץ מנשים רח מצל מברהם שבחו גדול והיו המלאכים הריקצ מצל מנשים קרוץ מנשים ומצל לנ

קרוץ מלאכי
בערב וכי
כך שרדו
המלאכים
מחברו לפי
לסרוס מלא
מלאכי רחמי
רחמים היו
והיו ממוהים
שמא יוכל
מברהם
לגור זכור
עלתו יושב
ישב כהיב
מוהו היו
מינהו שוק
שוקט על
השופטים
ויהו לוט מ
מבית מברהם
למר לחור
על המורחים
הנה נא מרע
הנה נא מהם
מרעס לי מצ
מחר שעבר
שעברתם
עלי דא ה
הנה נא
צריכין מהם
לתת לב על
הרשעים
הלע של
יהנ בכב
והו היא ענה
נבנה סודו
נא שקמו ה
הדרך מ
בית דוד
עקלטן של
יכרו בכב
שמהם

סלמה בערב ולוט ישוב בש
בשער סרם וידא לוט ויקם
לקראתם וישתחו אפים א
מדיצה ויאמר הנה נא ארצי
סודי לא אל בית עברכם ולוט
והוציני גלגלים והשנמתם
ההלכתם להרנבתם ויאמרו לא
כי בירחוב עליו וישתחו בם
מלא ויטרו אליו ויאמר אל
ביתו ויקטע להם משיתת ומצות
אפה ויאמרו וטרים ישנבו ו
יאמרו העיר אנשי סרם נספ
על דפנות מצעור ישיר זמן כול
העם מקיצה ויקראו את

לסרוס ברמטיו ולוט
יתיב בהרעמו דסרוס
והומו לוט וק
לקרמיותהען וסגור
על מפנהי על מרע
ויומו ומומו
כבען כשן ריבונת
כשן לבית נבוכד
וביהו ומסחו רגלי
והקדמוץ והכוכן
למר חתכין ומומו
לא מלהיץ בהרנבו
כבית
ויפצו
כהען לחור ו
לוחיה ועלו לבית
ועבר להען משהו
ופטיר מפה לר
גאמל
טרס
שכבן ומנשי קרוץ
מנשי סרס מקיס
על ביתו מעולימו
וער סבא כל עמו
כיסופיה
ויקרו
ויקרו

בבסין שם לבן נא/ סורו נא בראשית רבא ויאמרו לא למברהם אמרו כן העשה וללט אמרו לא כי ברחוב
מבין שמוסרין לקטן ואין מוסרין לגדול כי ברחוב כלן הרי כי משמש כלשין מלא שאמרו לא נסור אל ביתך

אלה מצותה של עיר נלץ ויסורו אליו עקמונה הדין לזר ביתו ומצות חפה פסח היה טרם ישכנו ומנשי הע
העיר מנשי סדום כך נודע בבחשיה רבם טרם ישכנו ומנשי העיר היו כפיהם של מלאכים שהיו שומלץ ללגט

מה טיבן ומע
והוא מומר
לחן רובן רשת
דשעים עורס
מדברים בהם
ומנשי סדום
נסבן ופשוטן
של מדרגת
מנשי העיר
מנשי רשע
נסבן על הבית
על שהיו רשע
רשעים
במוריס
מקראן מנשי
סדום כמו ש
שואל הכרבן
ומנשי סדום
רעים וחטאים
כל השם מוקד
מקצה העיר
עד הקצו
מין אחר מוקד
מוחה בידם
שנים צדיק
אחר מין פה
וגרעה מוחם
בגושטב זכור
כמו אשר
ודע מיט כי
על כן ב
ביל קודרבי
כי הטור
הזאת הענין
על אשר
כמו כעל
קודתי הרגס
של קודר
טודת
גש הלמה

לוי ויהי מדוי לו איה האנשים
אשר באו אל יד הלילה היעל
היציאם אליהם וירעה אתם
היציא אלהם לוי הסתווה ואת
זהרלת סג אחריו ויהי אומר
אל נא איה היעל והנה צל לוי
שתי בנות אשר ללוי יעל
איש אוציאה נא אתי ויהי
אל כנס ועשו לחן כשוב בע
בעיניכם דיה לאנשים האל
אל תעשו דבר כי על כן כמו
בעל קדתי ויהי אומר ויעל
הלאה ויהי אומר האחר בל
למה וישמש ששום עתה

לוי וממרו ליה דין
במרו רמהו לומר
בלילה מפי קינט לוח
לוחמ ונדע ויהי דין
ויצא
לוחמץ לוי להרעו
ורשמו אחר בהרועיו
ויאמר
בשן מוחי לוי
הבאשע
הנה
לחמץ בשן דלוי
ועינין בנק מפי דין
בשן יתקן לוחמץ לוי
ועבדו להין כדקקן
בעינין כחוד לצב
לגבריה המולין לוי
העבדן מרעיה מוחי
על כן עלו כעל
טודתי
ויאמר
קריב להלח וממרו
וחמה לוי ויהי אומר
ויהי
דין
דינא
בשן

כשואל לחן על הכנה ממרו לע גש הלמה לשון טהה ויעל שמה כולין על המורחיס ממרו לו מין מלע
לכן המחר כן לגור מרס נבר יחירי מהה בינוט שבמה לגור וישפוט שפוט ונעשייה מוכיח מוחה

ר"ת היא הסוכבת לבעול ולפגוע סג"ח הוא חלל שבן כנסן ויזמין סנודים מוכת עורץ מוקטן ועד גדול הק

הקטנים
התחיל בעב
בעבור
התחלה שג
כונען ועד
זקן לפיכך
התחיל
הפוענמה
מהן עור
מי לך פה
הקן פטוטו
של מקורו

אלהם

ברע לך מהם והפלו באתם
ביום נדאך והשיר לשכר הדלת
והשירתי האנשים את דם רוב
והיאור את לוט הביתה והאת
הדלת סגרה והאת האנשים
אשר פתח הבית הכל בסנהנים
מקטן ועד גדול והאת למצא
הפתח והיאמר האנשים את
לוט עור מדלת פתח חתך ובעד
הבית וכל אשר לך בעיה
הינא מן המקום כי משרת
משותתים אנתנו את המקום
היה כי פד ליה צעקתם אודת
פני יתוה השלוח יתוה לשותת

מי משלך
עור בעיר
הזאת רחוק
ממשך
ובנהך
שכבת חקן
ובנך ובנה
ובנהך אס
יש לך חקן מו
כנס הוצר
כץ המקום
ובנך כנך
ובנך כנך
הנביצמורד

כבאיש לך מדרה
והקיסו כגברו בלוט
לחרמ נקריבו למתה
רשמו
ויש לחו מושיט
גבריו יה ורהץ ומע
ומעילו ית לוט לוחה
לביהמ וית רשמו מוח
ומה
גבריו רבהרע כנמו
מחו בשבריו מו
מועירא ועד רמור
חלמי למושבחא הו
הרעמו
וימבור ומבור
גבריו ללוט עור
כיה לך הכמ חתך
ובנך ובנתך וכלחך
בקרמא מפיך כץ מה
מהרמו
כי
מתבלץ מנתמיה
מהרמו הרמו מר
סבימה קבלההין קר
קרס
ושלחמ
וי

ומדרש אגרה עור מוחר שישוץ נבלה זו מה לך פתח פה ללגוד סנודרייח עליהן שכל הלילה היה מלץ עלוק

טובה קרי ביה לך פרה חתנון שיהו בנות נשואות היו לך בעיר לקחי בנותיו שמוחן שבבית מרוסות

לקוחי מין
כהו כצן מלא
לקחי במעט
כרמשייר
רמז נמיצו
ורחיקו מיהל
מיהרז הנב
הנביצמות

לשנתה ויציא לוט וירד
אל חתניו לקחי בנותיו ויאמר
קומה צאי מידמקום הזה כי
משחית יהוה את העיר והיה
כמצחק בעיני חתניו ויבמו
השחר עליה ויאמרו המלכותם
בלוט לאמר קום קח את
אשתך ואת שתי בנותי הנב
המצאת לך תספה בעין ה
העיר ויהימה וירחיקו
חאנשים בידו ויבד אשה
ויבד שתי בנותיו בתמלת יהוה
עליו ויאמר ויבדו מירחיקו
לעיר ויהי כהו ציאם ארשתם

חובותה
ויצא
ויבד
לוי ומליל עב
תהנהי נסבי בנהיה
ואמר קומי פוקי כע ל
ואמר הרע מ
מתביל לוי יה קרמ
והיה כמחין בעיני
והנהי
ובמיוסן כפרמ הנה
ורחיקו מלכות בלוט
למימד קום רב ית
ואמר יה הרתך ב
בנהך רמשתבחו
מהמכן עימך רילג
רלמו בלקה בחוכו
קומה
ויהמהמה ומית
ויהעבב ומתקיסו ל
צביו בידה וביר
והנהי וביר הרתכו
בנהיה ברחס לוי על
עלוי ומתקור
ואשר יהי מבח
לקרמ
ויהי
בר מפיק יבר

המזומנה
לך כביר
להציל ניש
מירש מצה
ויש ישוכ
של מקדו
תספה הנהיה
כלה ער רש
כל הורר מוק
מהרז ער
רסה ויהב

ויהמהמה כרי להציל ממוט ויחזיקו אחר מהן היה שלוח להציל וחברו להפוך מה סרוס לכן נאמר ויאמר

המלך על כפשיך ריץ להציל נפשות אל החוס על הממץ אל הבט אחרוך אהה הרשעת עמוהס ובזכות אברהם אלהינו
 ניצול איך בדי למוות כפודענהן ומהה מויל כל הכבר בכר הירץ ההרה המלך איכל אברהם ברח שהיה יושב
 רכבו ויעתק מטס
 ההרה ומה עכשו
 היה יושב טס שנ
 עד המקום אשר
 היה טס מהלך
 בהחילה ומה שנ
 שכת ומהל אברהם
 מהלס הדכה היץ ל
 ונמשכן עד חברץ
 המלך לשון השם
 השמיטה וכן כל
 מילטה ומילטה
 שבמקום אשמיטה
 כלע וכן והמילטה
 זכר שמשמש הען
 מן הרחם בצפור
 כבלטה ולא יכל
 מלט משום להט
 להשמש משום
 הרעי שבטק ביהס
 אל טא ארץ רבות
 אמרו זה השם
 קודש שנ בו להחין
 מה נפטי מי שיש
 בירו כח להמיר
 ולהחיות והבגמו
 כבעו כשן יו אל
 טא ארץ אל הממד
 מלי להמלט ההרה
 טא לשון בקשה פן
 תרכני בשחיית
 איכל אנשי סרוס
 היה הקפה רומד
 מעשי ומעשה
 בני עירי והיירכי
 נרעה צדיק וכדי
 להניס וכשתאמר
 אלי שאבוא איכל
 צדיק אני כרשע
 וכן אמרה צדפית

ההרה ויאמר המלך עיל
 נפשיך אל תבט אחרוך ואל
 תעמד בכל הכבר ההרה
 המלך פן תספה ויאמר
 לוי אלהם אל נא ארצי
 הנה נא מצא עבדך חן בעיניך
 ותגדל חסדך אשר עשית
 עמדי להחיות את נפשי ואל
 יאנכי לא איכל להמלט הה
 הרה פן תרכני הרעה ומתי
 הנה נא הער קרבה הנאת
 קרבה לגיס שמה והוא מצע
 אמלטה נא שמה הלא מצער
 הוא ותחי נפשי ויאמר אליו

לברא וממד חוס על
 נפשיך לא תסתב
 למחורך ולא תקום
 בכל מי שרמ לטור
 לטורא משהיזב
 רילכמא הלקי
 ויאמר
 לוי להען כבעני
 הנה החמש
 משכח עבדך
 רחמיך קרמך
 ומסבתא טיבותך
 רעברת עימי לקי
 לקיימא ית נפלי
 ומנא לית מנא יכיל
 למישהיזב בטורח
 רלמוח הערעניב
 ביטבמ וממות
 הנה הח
 כען קרמא הרוח
 קרימא למעידך
 לתכץ והיו זעמך
 משהיזב כשן לה
 לתכץ הלח זעמך
 היו ותתקיים נפטי
 ויאמר
 ויאמר ליה

לאלהו כי פאת אלי להזכיר עוני ער שלא באה איכלי היה הקפה רומה מעשי ומעשה בני עירי והייתי צדקה בינה
 משכמה איכלי לפי מעשיך אנכי רשעה קרובה ושיבתה קרובה ולא נתמלאת סמתה עריץ למה הוא קרבתה כי מרוד
 הפלגה הפלגן האנשים והחילן להתישב איש במקומו והיא היתה בשבת מות פלג ומשכ ער כמץ נא שנה פלג
 מות בשנת מוח לעברהס כיצר פלג חי אחרי הולידו מה רע רט שנים מהן כלג לב כשטול שרע משדק ער
 שטול נחור ל הרי סב ומנחור ער שטול רחכ בט הרי יא ומשס ער שטול אברהם ע הרי קסא הן עלהס מוח
 הרי רט מוחה שנה שנה הפלגה וכשתחכה סרוס היה אברהם טן צט הרי מרוד הפלגה ער מץ נא שנה וצוער